SJORS

van de Rebellenclub

15 februari 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 7

IN DIT NUMMER WEER EEN PRACHTIGE COLORAMAPLAAT!!

NIEUWE TERRIËR-JEUGDPOCKET!

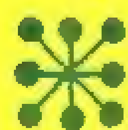

Een nieuw spannend verhaal in de Terriër-jeugdpocketserie, geschreven door:
KATHLEEN MACKENZIE

het geheimzinnige pakje

Kathleen Mackenzie heeft een heel spannend boek geschreven, dat verslonden zal worden door jongens en meisjes van tien tot zeventien jaar. Ademloos zullen zij de belevenissen volgen van An en Julie, die bij een tante in Frankrijk gaan logeren en daar Pierre Jean ontmoeten.

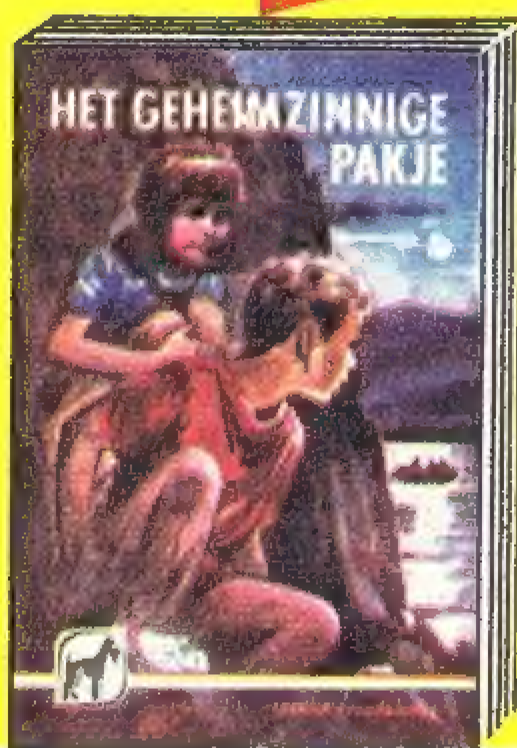
Om iemand te helpen nemen ze een pakje mee over de grens, maar achteraf blijkt dat er gevaarlijke smokkelwaar in zit. Doordat er jacht gemaakt wordt op het pakje, tuimelen An en Julie, samen met Pierre Jean, van het ene avontuur in het andere. Ze worden achtervolgd, bespioneerd en bedreigd en tenslotte wordt An zelfs ontvoerd en in een grot opgesloten.

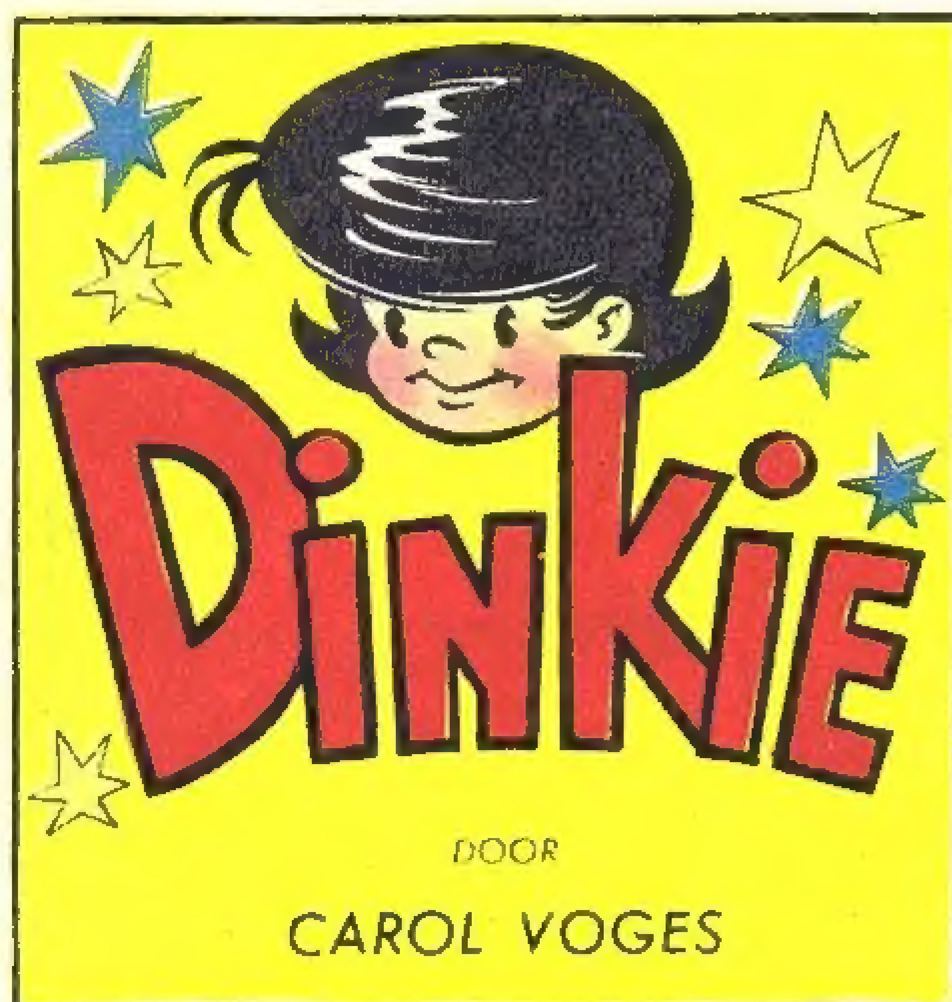
Ook in deze Terriër-jeugdpocket weer volop spanning en avontuur. Dit boek mag de jeugd niet missen. Het is 192 bladzijden dik, heeft een prachtig vierkleurenomslag en... het kost maar ƒ 0.95.

VERKRIJGBAAR DOOR TUSSENKOMST VAN DE BOEKHANDEL. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN WORDEN UITGEVOERD NA ONTVANGST VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG AD ƒ 0.95 OP POSTREKENING NR. 9229 VAN DE N.V. DRUKKERIJ DE SPAARNESTAD, AFDELING EXTRA-UITGAVEN, TE HAARLEM. OP HET GIROSTROOKJE DUIDELIJK VERMELDEN: *„HET GEHEIMZINNIGE PAKJE"*. A.U.B., GEEN GELD OF POSTZEGELS IN BRIEVEN INSLUITEN, OOK GEEN EXTRA-POSTZEGELS OP EEN BRIEFKAART PLAKKEN. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN KUNNEN OOK WORDEN OPGEGEVEN BIJ DE PLAATSELIJKE AGENT VAN DIT BLAD.

95 ct.

NIEUWE TERRIËR-JEUGDPOCKET!

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

OPZIJ, KAPITEIN! IK MOET IETS DOEN! IK GA HAAR REDDEN UIT HET RUIME SOP!
WAT GAAT DINKIE DOEN?
NIKS DAARVAN! IEDEREEN BLIJFT RUSTIG EN KALM AAN DEK!
WEET WAT JE BEGINT!
ZWEMMEN, DINKIE!

DINKIE, MEISJE, KOM TERUG! WAT GA JE DOEN? WE ZIJN NIET AAN EEN KANAALRACE BEZIG! WACHT, IK KOM JE REDDEN!
RUSTIG! DINKIE WEET WAT ZE WIL!

LUISTER NAAR JE OUDE WIJZE OPA, DINKIE!
MAAKT U ZICH MAAR NIET ONGERUST, OPA. HET IS AL VOOR ELKAAR. HET IS GELUKT!

ZE ZEGT DAT HET GELUKT IS. IK VRAAG ME AF WAT ZE UIT ZEE HEEFT OPGEPIKT!
ZE KOMT AL TERUG, KAPITEIN!

NEE MAAR, KAPITEIN SALVO, ZIE IK HET GOED?

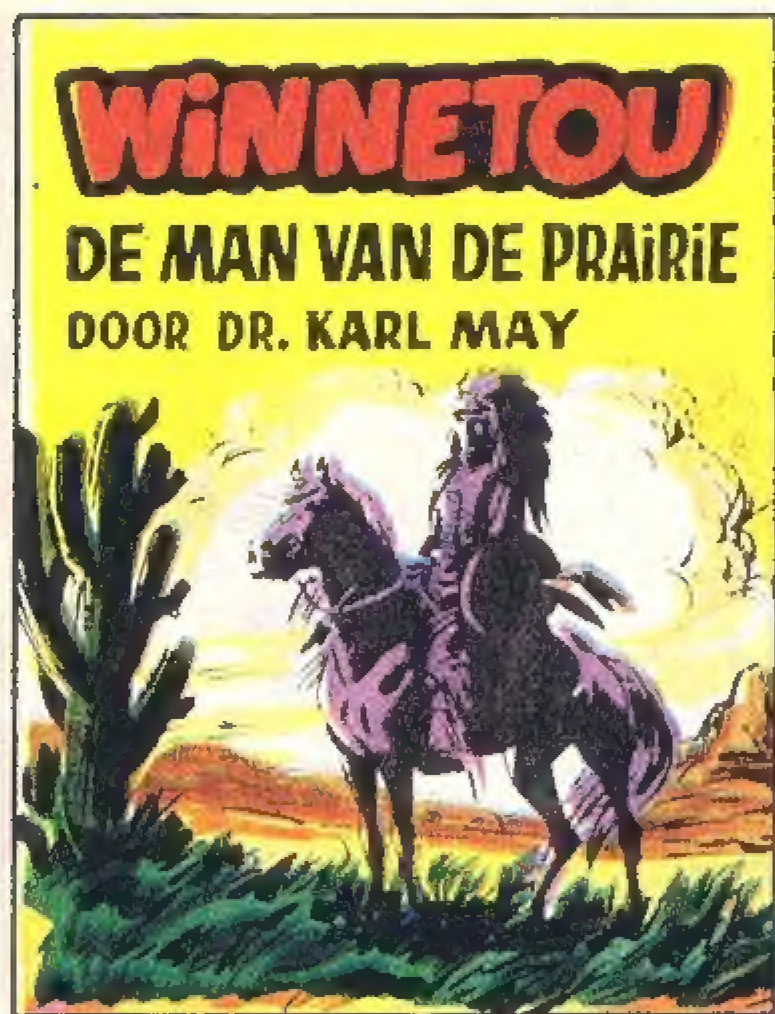

KIJKT U EENS WAT ZE DAAR VOOR ONS MEE-BRENGT!
WAT EEN DAPPER KLEIN DING!

HET IS NIET TE GELOVEN!
DINKIE, JE BENT FANTASTISCH! WANT VAN DIE OUWE TROUWE ZENDER KUNNEN WE NOG VEEL PLEZIER BELEVEN. ALLE ZEEKARBONKELS, WAT KNAP VAN JE!

WIE VAN DE HEREN HELPT MIJ EVEN DEZE SCHEEPS-MOBILOFOON AAN BOORD TE HIJSEN? DIT DING KAN ONZE REDDING ZIJN!

AHOY!
RECHT VOORUIT LAND IN ZICHT!

JA, JA, BESTE VRIENDEN. MAAR HET ZIET ERNAAR UIT DAT WE PRECIES AAN DE VER-KEERDE KANT VAN HET EILAND AAN LAND MOETEN GAAN. WAT EEN PECH!
RODIA

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

OP DE ANDERE OEVER, VIJFHONDERD METER VAN DE PLAATS, WAAR OLD SHATTERHAND EN ZIJN MANNEN ZICH BEVINDEN, HEBBEN DE KIOWA'S HUN KAMP OPGESLAGEN!

DE KIOWA'S?!
JA ZEKER, SAM! EN DE MOORDENAAR DIE, NAAR IK GEHOORD HEB, SANTER HEET, ZAL ZICH WEL BIJ HEN BEVINDEN.

MAAR ZE WETEN IN ELK GEVAL NIET DAT WIJ HEN OP DE HIELEN ZITTEN.
IK NEEM NIET AAN DAT ZE ERG LANG ONKUNDIG VAN ONZE AANWEZIGHEID ZULLEN BLIJVEN.

JIJ HEBT OOK ALTIJD WAT!
NOU, WE ZOUDEN WELEENS EEN INSPECTIETOCHTJE KUNNEN MAKEN.

OLD SHATTERHAND LOOPT EEN PAAR METER VERDER EN...
ZIE JE WEL! IK HEB MIJ NIET VERGIST. ZIJ VERWACHTEN ONS!

WAT DOET DAT HEERSCHAP HIER? ZOU HIJ EROP UITGESTUURD ZIJN OM ONS TE BESPIONEREN?
AU! AU!

NOGAL LOGISCH! DE HEREN AAN DE OVERKANT ZIJN ONS DOODEENVOUDIG VÓÓR GEWEEST!
IN ELK GEVAL HEB JE WEER EENS LATEN ZIEN DAT JE EEN GOEIE LEERLING VAN MIJ BENT! HI! HI! HI!

NU IS HET MIJN BEURT EENS TE GAAN SPIONEREN. IK GELOOF VAST EN ZEKER DAT IK DE MOORDENAAR ZAL VINDEN!
OEF! OEF!
LAAT MIJ MET JE MEEGAAN, SAM!

NEE, BLIJF JIJ MAAR HIER! JE MOET EEN OUDE ROT IN HET VAK ZIJN OM IN DEZE ZAAK IETS TE BEREIKEN!

DOE MIJ EEN PLEZIER EN KOM MIJ NIET ACHTERNA, BESTE VRIEND!
TOCH GELOOF IK DAT HET BETER IS DAT IK ZELF OOK NAAR DE OVERKANT GA.

NU BEN IK VER GENOEG VAN HET KAMP AF. HIER KAN IK WEL ZONDER GEVAAR OVERSTEKEN.

GEEN MENS TE BEKENNEN! LAAT IK EENS IETS MEER IN DE RICHTING VAN HET KAMP LOPEN.

ONZE GOEDE BROEDER SANTER IS HEEL DAPPER GEWEEST. HIJ HEEFT INTSHU-TSHUNA EN NSHO-TSHI GEDOOD. HEEL DAPPER...
IK KAN U OOK NOG DE PLEK AANWIJZEN, WAAR DE APACHEN HUN SCHATTEN BEWAREN!

ZODRA ONZE SCHILDWACHT VAN DE ANDERE OEVER TERUG IS, ZULLEN WIJ OLD SHATTERHAND AANVALLEN. HIJ IS DE MAN DIE DE KNIEËN VAN ONS OPPERHOOFD HEEFT KAPOTGESCHOTEN!
LAAT MIJ LOS, BANDIETEN!

HEE, DAT IS OOK TOEVALLIG, MENEER HAWKENS! IK HAD ER NIET OP GEREKEND U WEER ZO GAUW TE ZULLEN ONTMOETEN!...
VUILE DIEF! GEMENE MOORDENAAR! ALS IK MIJN HANDEN VRIJ HAD, ZOU IK JE NAAR DE FOLTERPAAL SLEPEN. ALS IK ME NIET VERGIS...

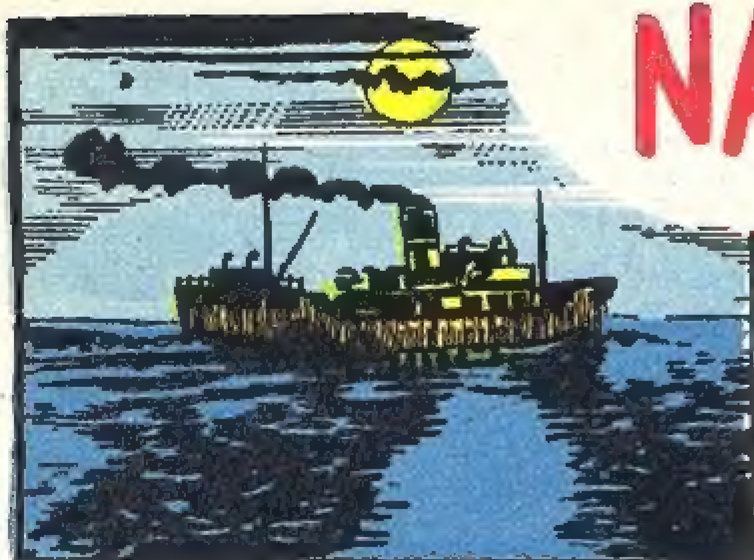

JA, DIT IS HET GOEDE MOMENT OM HANDELEND OP TE TREDEN.

MET ENKELE REUZENSPRONGEN DRINGT OLD SHATTERHAND PLOTSELING HET KAMP DER KIOWA'S BINNEN.
GOED GESPROKEN, SAM!

OLD SHATTERHAND! JIJ HIER??
PANG!
PANG!

VLUG, SAM! VOLG MIJ!

NAAR VREEMDE LANDEN

JOAN RIDLEY EN JOE WILSON, SCHIPBREUKELINGEN VAN DE THISBE, HADDEN EEN BRIEF VAN KAPITEIN SELBY, WAARIN STOND DAT DE REDER PROUST HEM HAD BEVOLEN HET SCHIP TE LATEN VERGAAN. AAN BOORD VAN DE ROTOHANA, WAARMEE JOAN EN JOE NAAR DE FIJI-EILANDEN VOEREN, BEVOND ZICH OOK PROUST, DIE ZIJ DOOD WAANDEN. HIJ VERMOORDDE DE PURSER ROWLEY, OMDAT DEZE JOE DE WAARHEID WILDE VERTELLEN.

DE EERSTE NACHT AAN WAL HADDEN JOAN EN JOE IN EEN HOTEL DOORGEBRACHT, WANT HET HUIS VAN JOANS VADER LAG HELEMAAL AAN DE ANDERE KANT VAN HET EILAND. DE VOLGENDE MORGEN...

EVEN LATER ZATEN JOAN EN JOE IN DE OUDE WAGEN VAN FRED WATKINS. HET WAS EEN PRACHTIGE MORGEN. NA EEN POOSJE KWAMEN ZE BIJ HET HUIS AAN. JOAN WAS ERG OPGEWONDEN.

INTUSSEN HAD PROUST EEN VERMETEL PLAN UITGEDACHT.

JOAN EN JOE, DIE NIET KONDEN WETEN DAT DE MAN DIE ZIJ VOOR COMMISSARIS VAN POLITIE AANZAGEN, IN WERKELIJKHEID PROUST WAS, STAPTEN DE KAMER BINNEN.

Angela Look had van haar oom Jack een onverwachte uitnodiging gekregen. Dit nieuwtje ging ze aan haar vriendinnen vertellen.

De vrolijke vijf

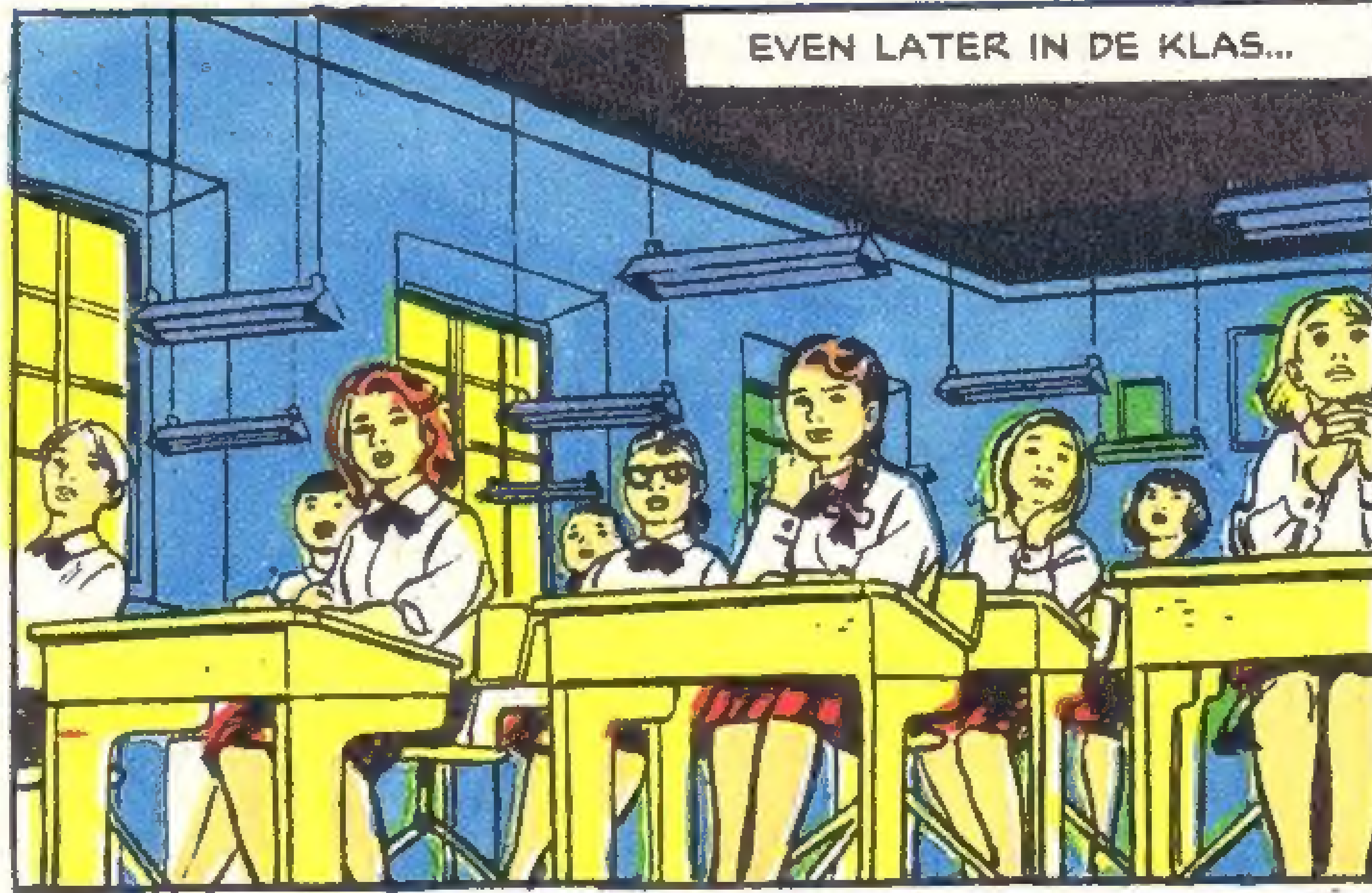

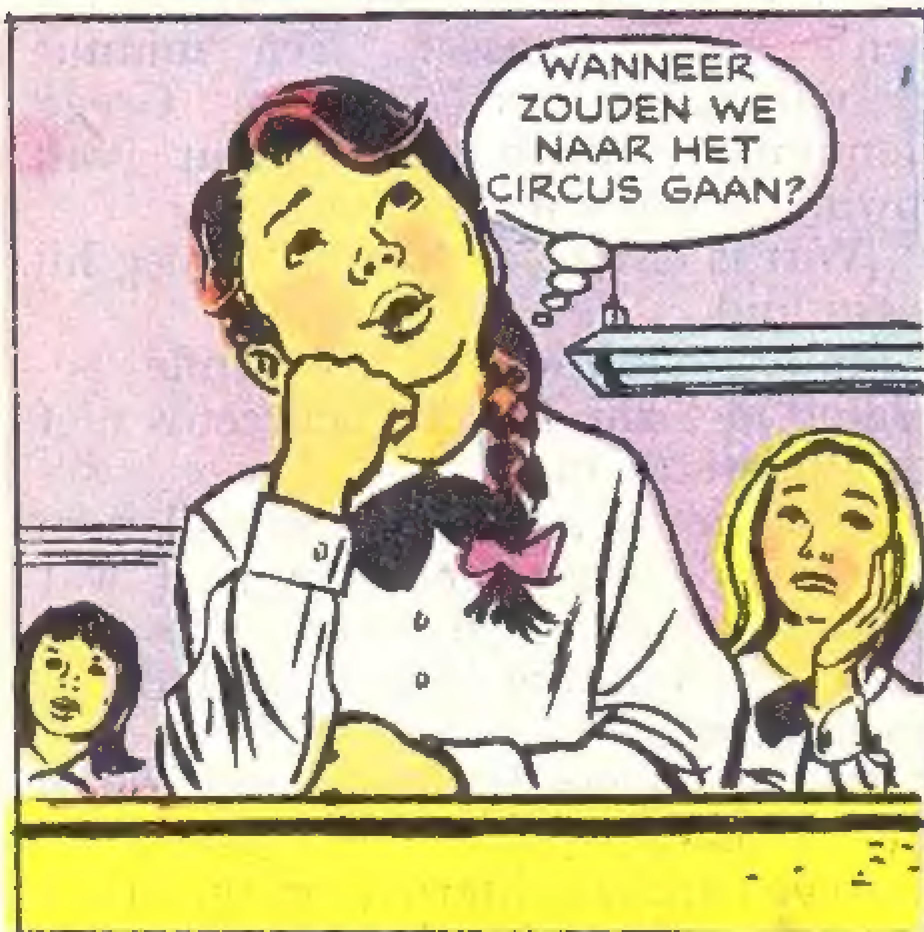

van de Edelweiss-school

WIE WAS DEZE ONBEKENDE, DIE NIET WILDE, DAT ANGELA NAAR HET CIRCUS ZOU KOMEN?

ROB ROBSON EN DE GEHEIME

DOOR BERNARD BRUINHOF

Reeds een half uur schaduwde Pinky Potts de man in de grijze regenjas. Hoe was hij daartoe gekomen? Vlak bij het station had hij een man ontmoet die hem vaag bekend voorkwam. Pinky piekerde, fronste zijn wenkbrauwen, trok aan zijn neus, maar kon desondanks niet uitvissen wie de vreemdeling was. Totdat. . . de ander bij een kiosk stilstond en een paar bladen kocht. Toen had Pinky hem aan zijn stem herkend. Het was Baxter, Ronald Baxter, een kerel die een paar jaar geleden een aantal kleine zakenlieden in zijn stad had opgelicht. Hij had het evenwel zo listig gedaan, dat de politie geen vat op hem had gehad.

Maar Baxter was wel zo verstandig geweest onmiddellijk de stad te verlaten. En nu was hij terug: *vermomd!* Zijn donkere haren hadden nu een kleur als vergeeld papier; op zijn benige neus droeg hij een bril met blauwgroene glazen, terwijl een korte puntbaard zijn kin en een gedeelte van zijn kaak bekroonde. Als Pinky niet zulk een scherp opmerker was, dan zou hij zich door de vermomming hebben laten beetnemen, zo volmaakt was deze. En misschien was het feit, dat hij beter uit zijn ogen keek dan de gemiddelde jongen, er de oorzaak van dat hij en zijn vrienden Gregg Flemming, Don Fischer en John Vandyck, een jongen van Nederlandse afkomst, zovele avonturen beleefden. Maar op dit ogenblik was Pinky zich er spijtig van bewust dat geen van zijn vrienden van de partij was. Want van één ding was hij zeker: Baxter was iets van plan en dat het iets was dat het daglicht niet kon velen, bewees wel zijn vermomming.

De minuten kropen voorbij en de jongens werden hoe langer hoe ongeduldiger.

Nu ging Baxter een café binnen. Pinky volgde hem even later. Hij zag dat de man zich in een hoek aan een tafeltje had geïnstalleerd. Zijn grijze regenjas had hij over de leuning van een stoel naast de zijne neergelegd. Nu was de kans schoon één van zijn vrienden op te bellen, besefte Pinky. Gelukkig was Gregg thuis en deze beloofde dadelijk te komen. Pinky ging aan een tafeltje zitten, ook in een hoek, schuin tegenover Baxter, maar zodanig, dat hij hem goed in het oog kon houden zonder op te vallen. Geduldig wachtte de jongen op de komende gebeurtenissen. Een minuut of vijf later reeds kwam Gregg Flemming binnen, een kleur van opwinding op zijn gezicht.

,,Wat is er aan de hand?" vroeg hij nogal luid.

Pinky maakte een afwerende beweging met zijn hand. ,,Schreeuw niet zo," fluisterde hij.

Gregg liet zich in een stoel vallen en informeerde vervolgens op heel wat zachtere toon: ,,En vertel me nou maar eens waarom ik hier zo dadelijk moest komen."

Beknopt maar duidelijk deed Pinky zijn verhaal.

Gregg leunde achterover in zijn stoel, wreef zich in de handen en zei: ,,Dit kon wel weer eens een spannend avontuur worden."

Op dit ogenblik bracht een kelner Pinky een glas cola.

,,Voor mij ook een, alstublieft," verzocht Gregg.

De kelner knikte en slofte naar het buffet.

,,Als hij terugkomt rekenen we onmiddellijk af," besliste Pinky. ,,Dan kunnen we hem dadelijk smeren als Baxter ervandoor gaat."

Gregg knikte. ,,Precies mijn idee. Zeg, heb jij er enig vermoeden van wat die knaap hier uitspookt?"

,,Niet het flauwste. Maar dat komen we wel aan de weet," antwoordde Pinky met een onmetelijk zelfvertrouwen.

,,Zouden we eigenlijk de politie niet moeten waarschuwen?"

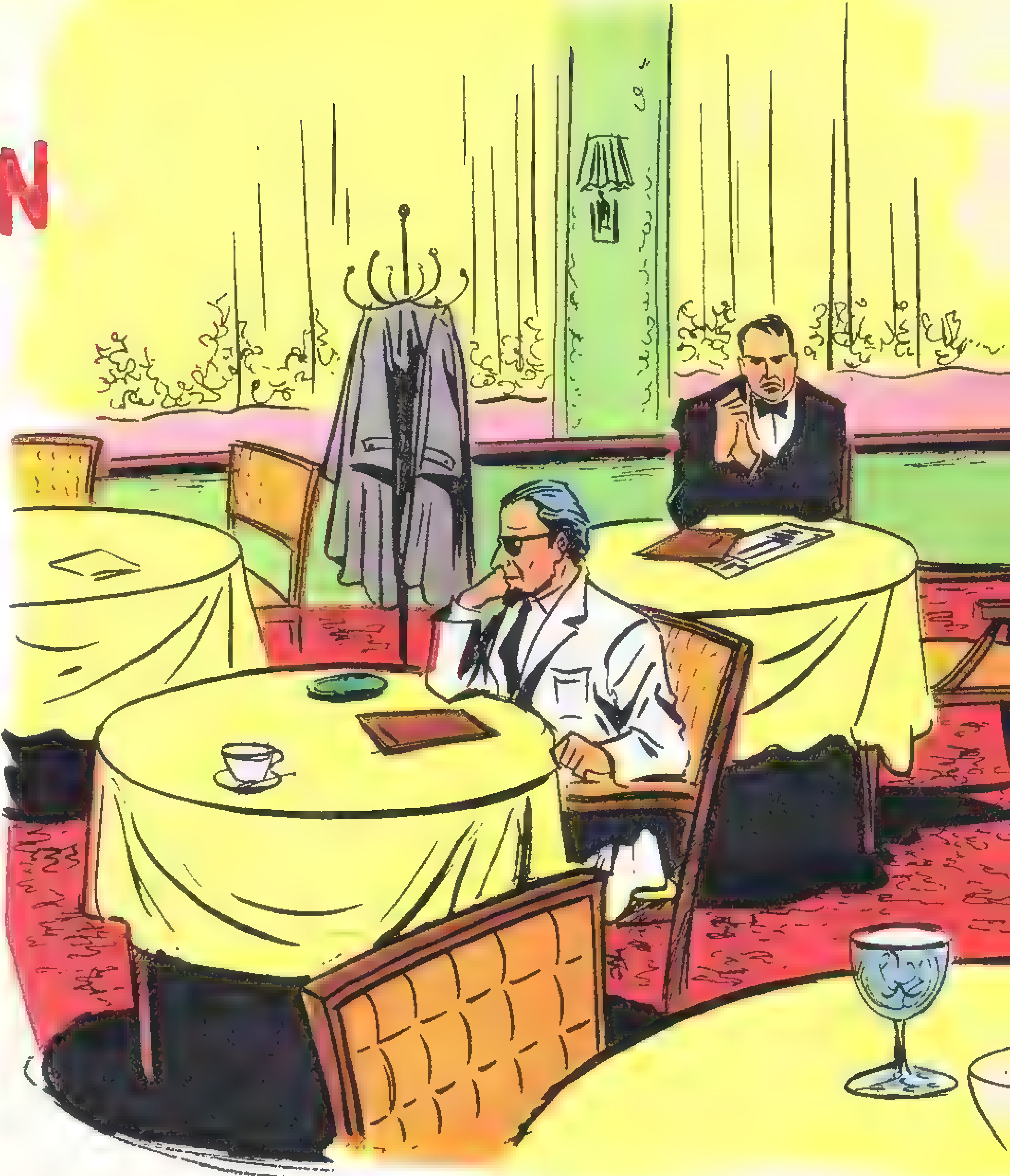
Pinky keek zijn vriend verontwaardigd aan. ,,Ben je nou helemaal een haartje!" stoof hij op. ,,En bovendien, wat wou je aan de politie vertellen? Dat die kerel vermomd is? Ik geloof niet dat er één wetsartikel is dat iemand dat verbiedt," voegde hij er op kalmere toon aan toe.

,,Zolang je maar niets strafbaars uitvoert."

Pinky wierp zijn vriend een spottende blik toe. ,,Dat is een waarheid als een koe. Als je niet vermomd bent. . ."

Gregg viel hem haastig in de rede. Daarbij legde hij zijn hand op Pinky's

DOCUMENTEN

pols. „Ik geloof dat Baxter gezelschap krijgt."

Maar daarin vergiste de jongen zich. De man liep weliswaar in de richting van Baxter, maar hij nam plaats aan een tafeltje vlak naast hem. Zijn regenjas, die hij over zijn arm droeg, haakte hij aan een kapstok tegen de wand. Vervolgens verdiepte hij zich in een krant.

„Wat moeten we nu doen?" vroeg Gregg na enkele minuten, terwijl hij ongeduldig tegen een tafelpoot schopte.

„Wachten," mompelde Pinky.

Nijdig propte Gregg zijn handen in de zakken van zijn hemelsblauwe spijkerbroek.

„Wachten, waarop?" vroeg hij narrig.

„Tot er misschien iemand bij hem komt."

„Maar wat schieten we ermee op?"

Pinky keek Gregg met grote ogen aan. „Wat we ermee opschieten, vraag je? Dat ligt nogal voor de hand zou ik zeggen. We luisteren hun gesprek natuurlijk af."

Gregg hield zijn hoofd wat schuin, terwijl hij zijn vriend nieuwsgierig aankeek.

„Ik ben benieuwd hoe je dat zou willen aanleggen."

„Heel eenvoudig. Als je je daar bij die kapstok verdekt opstelt, dan slaag je er wel in, denk ik."

Gregg beschouwde de klerenhanger met een taxerende blik. „Er zit een kans in een gedeelte van het gesprek op te vangen," gaf hij ruiterlijk toe.

De minuten kropen voorbij en de jongens werden hoe langer hoe ongeduldiger.

„Die knaap is hier alleen maar om wat te drinken," gaf Gregg te kennen.

„Het begint erop te lijken," gaf Pinky toe. „Maar we moeten hem in ieder geval volgen."

„Dat ben ik met je eens. Misschien dat we dan wat meer gewaarworden. Nou doen we niets anders dan tijd verknoeien."

Pinky haalde zijn schouders op. „Wat wil je. Het is het enige dat erop zit."

Twee minuten later ongeveer stond Baxter op. Hij liet zijn blik door de halfvolle zaal dwalen, liep vervolgens naar de kapstok en... *trok de jas aan, die de man naast zijn tafeltje daar had neergehangen.*

„Dat is brutaal werk! Wat een dief!" foeterde Gregg, terwijl hij aanstalten maakte overeind te springen.

Doch Pinky zag de beweging bijtijds en drukte hem haastig naar beneden. „Hou je mond," siste hij. „Laat niets merken," voegde hij er veelbetekenend aan toe.

„Maar wil je hem dan zijn gang laten gaan?" protesteerde Gregg.

„Ja natuurlijk. Baxter voert iets in zijn schild. Hij heeft iets veel belangrijkers op het oog dan het stelen van een jas. Daar durf ik mijn honkbalpet onder te verwedden. Hij is een oplichter, maar geen kruimeldief."

„Misschien zitten er in die jas, die hij gepikt heeft, wel allerlei kostbare dingen."

„Maar dacht je dat hij dat aan de buitenkant kon zien? Ik geloof eerder dat Baxter zich vergist heeft: die twee jassen lijken precies op elkaar."

„Verroest, ja! Je hebt gelijk. Allebei dezelfde grijze kleur en hetzelfde model. Dat is ook toevallig."

„Ja, heel toevallig," beaamde Pinky peinzend.

Onopvallend keek hij Baxter na, die inmiddels bijna de uitgang bereikt had.

„Nou moeten we hem volgen..."

Hij werd in de rede gevallen door Gregg, die hem opgewonden toevoegde: „De man die naast Baxter zat, gaat er ook vandoor en hij heeft Baxters jas aangetrokken. Nou snap ik er geen biet meer van."

Pinky's gezicht vertoonde niet vaak een verbaasde uitdrukking, maar nu toch keek hij als iemand die verneemt dat een ver familielid hem een miljoentje heeft nagelaten. „Wat... wat..." brabbelde hij als een kleuter. Doch het volgende ogenblik had hij zich van de schok hersteld en tegelijkertijd flitste een idee door zijn brein. „Het is doorgestoken kaart, Gregg," fluisterde hij. „Wat ik je brom. Jij volgt die man zo meteen en vist uit waar ie woont. Ik neem Baxter voor mijn rekening."

„Okay! Waar zien we elkaar weer?"

„Bij jou thuis. Over een uur ongeveer. Eventueel bel ik je."

„Veel geluk."

„Een zelfde portie."

Op een meter of twintig afstand slenterde Pinky achter zijn prooi aan. Heel onopvallend. Niemand zou het in zijn hoofd halen te denken dat de jongen iemand volgde, daarvoor was zijn gedrag te zorgeloos. Maar in werkelijkheid hield hij Baxter net zo scherp in het oog als een ekster een glinsterend voorwerp.

Toen ze in de hoofdstraat aankwamen, keek de oplichter om zich heen. Blijkbaar zocht hij een taxi. Pinky trok een zuinig gezicht. Dat kon een dure dag voor hem worden. En bovendien was het zeer de vraag of hij vlug genoeg een tweede taxi zou kunnen aanklampen. Maar gelukkig voor de jongen was er geen taxi te bekennen en dus liep Baxter naar een stopplaats voor autobussen. Pinky grijnsde tevreden. Hij vond dat hij over geluk niet had te klagen. Tot dusverre ging alles heel voorspoedig. De jongen

zorgde ervoor dat een tiental passagiers voor hem instapte. Daarna koos hij een plaats waar hij zijn prooi goed in het oog kon houden.

Tijdens de rit had Pinky alle gelegenheid de geheimzinnige zaak eens goed te overdenken. Wat betekende die ruiling van regenjassen? Want dat dit opzettelijk was gebeurd, stond voor hem vrijwel vast. Baxter zou zich vergist kunnen hebben, maar dat dit met de ander eveneens het geval zou zijn, leek hem wel uitgesloten. Hoewel, de jassen leken precies op elkaar. Zou alles toch op een vergissing berusten? Onmiddellijk echter verwierp Pinky deze overweging. Alles wees erop dat de ruiling met opzet was geschied. Maar waarom? Bevatte één van de jassen soms geheime papieren? En zo ja: welke? Waren beide mannen misschien leden van een spionagegroep? Vragen bij de vleet.. In ieder geval, zo besloot de jongen zijn overdenking, moest er nog heel wat klaarheid komen alvorens dit geval was opgelost.

Na een goed kwartier kwamen ze in het oude gedeelte van de stad. Hier stapte Baxter uit en Pinky natuurlijk eveneens. Maar het schaduwen leverde in deze straat heel wat meer moeilijkheden op, want hier bevonden zich niet veel mensen op straat. Grauwe woonblokken rijden zich aaneen, spaarzaam verlicht door straatlantaarns. Nu arriveerden ze in een trieste wijk, waar verveloze pakhuizen, loodsen en fabrieken, wachtend op de sloop, elkaar gezelschap hielden. Baxter stapte stevig voort. Hij keek niet op of om. Pinky volgde hem op een veilige afstand. Toen ze bijna het einde van de straat bereikt hadden, draaide Baxter zich plotseling om.

Blijkbaar ontdekte hij niets verdachts in de paar sjouwerlui en de jongen, die zijn richting kwamen opgelopen, want hij haalde een sleutel te voorschijn uit zijn broekzak en opende even later de deur van een grote schuur.

Pinky keek op zijn polshorloge. Bijna half negen. Dit kon weleens een langdurige achtervolging worden. Waarschijnlijk zou hij er wel niet meer in slagen Gregg tijdig te waarschuwen. De jongen haalde zijn schouders op. Daar was nu eenmaal niets aan te doen. Hij vatte post achter een uitsteeksel van een fabriek, schuin tegenover de schuur, waarin Baxter verdwenen was. Wat zou die kerel daar uitvoeren, vroeg hij zich af. Amper twee seconden later kreeg hij het antwoord. De deuren van de schuur werden opengesmeten en een vrachtwagen werd zichtbaar. Baxter klom achter het stuur en reed de wagen langzaam naar buiten. Pinky overlegde snel met zichzelf. Wat moest hij doen? Baxter laten gaan en alleen het autonummer noteren of trachten mee te rijden? De jongen koos de laatste mogelijkheid.

Op dat ogenblik kon Pinky moeilijk beseffen, dat hij zich door deze keus in een gevaarlijk avontuur had gestort.

Baxter had inmiddels de deuren van de schuur gesloten en in de cabine van de vrachtwagen plaats genomen. Lenig als een kat wipte Pinky in de laadbak na zich overtuigd te hebben dat hij dit zonder grote risico's kon doen. Even later reed de vrachtwagen met een fikse vaart de stad uit.

Nu arriveerden ze in een trieste wijk, waar verveloze pakhuizen, loodsen en fabrieken, wachtend op de sloop, elkaar gezelschap hielden.

Pinky had zich achter een groot olievat geïnstalleerd. Als Baxter het nog eens in zijn hoofd mocht halen door het kleine ruitje in het midden van de cabine een blik naar binnen te werpen, dan zou hij niets ontdekken.

Pinky kon zich nou niet bepaald feliciteren met de plaats die hij had uitgezocht, want de wagen schokte nogal stevig, maar dat hinderde hem niet. Hij ging een avontuur tegemoet, een avontuur, dat als de voortekenen niet bedrogen, niet zou onderdoen voor de vele die hij reeds had beleefd. Pinky grijnsde opgetogen. Zou Gregg er al in geslaagd zijn achter de identiteit van die andere knaap te komen? Als dat het geval was, dan waren ze al een stuk verder met de oplossing van dit mysterie. En wat zou het niet prachtig zijn bij de politie aan te komen met de bewijzen. Alstublieft, mijne heren, arresteert u deze bende maar. Pinky grinnikte zacht bij dit vooruitzicht. Hij kon zich al voorstellen hoe inspecteur Bolling zou kijken. Of zou hij zich eerst in verbinding stellen met Rob Robson, zijn neef, de beroemde detective, waarmee hij en zijn vrienden al verschillende avonturen hadden beleefd? De jongen verloor zich, al hobbelende, in de wildste fantasieën.

De tocht had misschien een goed kwartier geduurd toen Baxter vaart minderde. Pinky was dadelijk op zijn hoede. Op hetzelfde ogenblik als de ander stopte, zou hij er afspringen. De jongen keek om zich heen. Hij kende de omgeving vrij goed. Ze bevonden zich in de buurt van het dorp Bloomsbury, een eenzame, maar mooie streek. In dit heuvelachtige gebied stonden veel zomerhuizen.

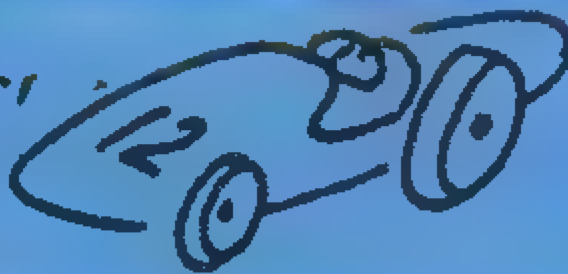
Baxter reed langzaam een doodlopende weg in. Aan het einde stond een wit huis. Pinky vond het veiliger voorlopig afscheid te nemen. Heel veerkrachtig sprong hij op de grond en verdween achter de struiken langs de kant van de weg. Even later stopte de oplichter, vlak voor een verwilderde tuin. Hij verliet de vrachtwagen en liep op het witte huis toe. Er brandde geen licht.

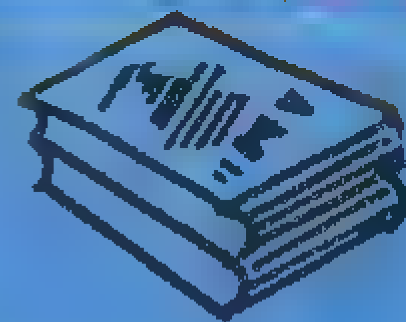
Pinky wachtte tot de man binnen was. Daarna kwam hij vanachter de struiken te voorschijn en sloop onder het beschermende duister van de bomen naderbij. Toen hij in de tuin was, verscholen achter een boom, zag hij het licht in een kamer aanfloepen. Baxter trok zijn jas uit en legde hem op een lage tafel. De jongen wreef zich in de handen. Van deze plaats had hij een puik overzicht. Maar deze keer verliet het geluk hem. De oplichter begaf zich naar de ramen en schoof er de zware overgordijnen voor. Pinky fronste zijn wenkbrauwen. „Pech!" mompelde hij. Maar hij was geen jongen die gauw de moed verloor. Uiterst omzichtig sloop hij naar de ramen, in de schaduw van bomen en struiken. Misschien kon hij door een spleet van de overgordijnen zien wat Baxter daar binnen uitvoerde. En

Vervolg op bladzij 21

WIN WAT JE ZO GRAAG HEBBEN WILT!

EEN NIEUWE, LEUKE ZAANHAGEL-

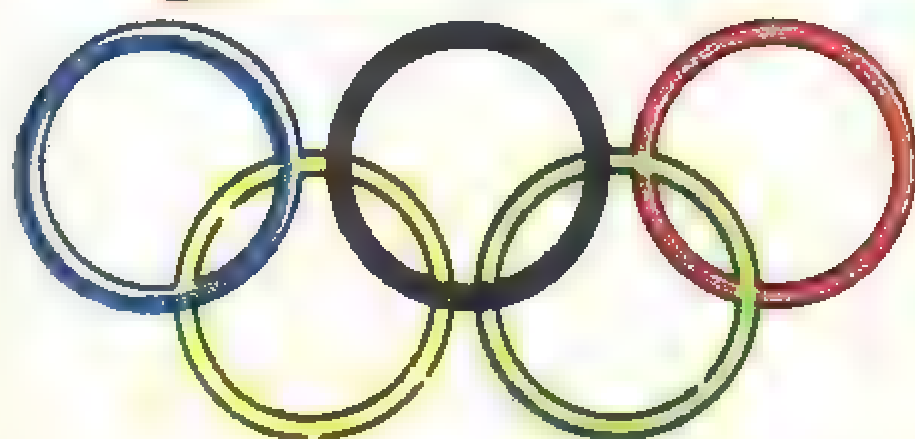
QUIZ

Bob Wallagh - „oom Bob" voor duizenden jongens en meisjes - komt voor jullie met een nieuwe vragenquiz van Cacao de Zaan.

De Zaanhagel Hersengymnastiek van Cacaofabriek DE ZAAN

Let eens op: hieronder staan zes leuke vragen die elk meisje en elke jongen gezellig aan het puzzelen zullen zetten. Het gaat er nu in de eerste plaats om die vragen goed te beantwoorden om mee te dingen naar een van de vele fijne prijzen. Kopen wat je zo graag hebben wilt!

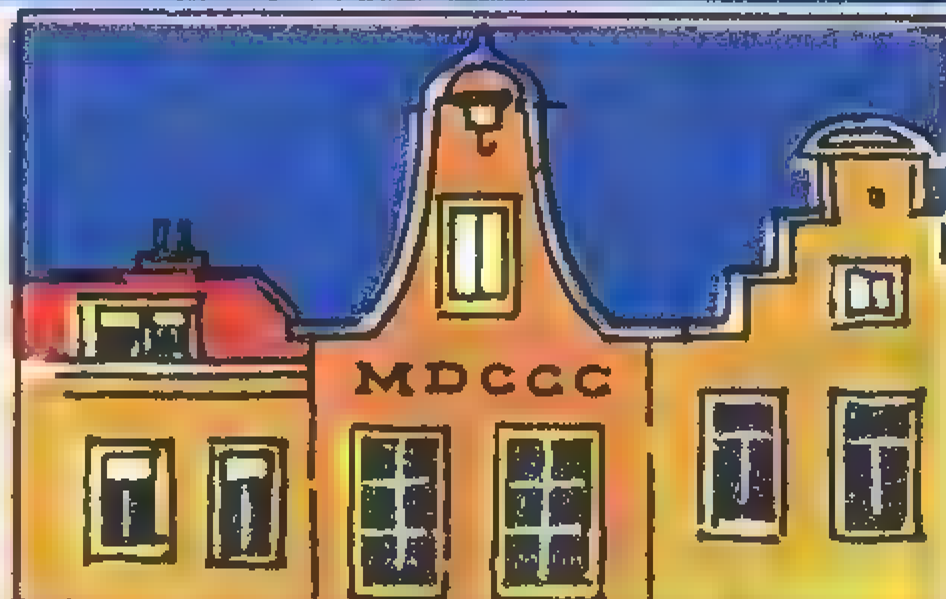
HIER KOMEN DE VRAGEN:

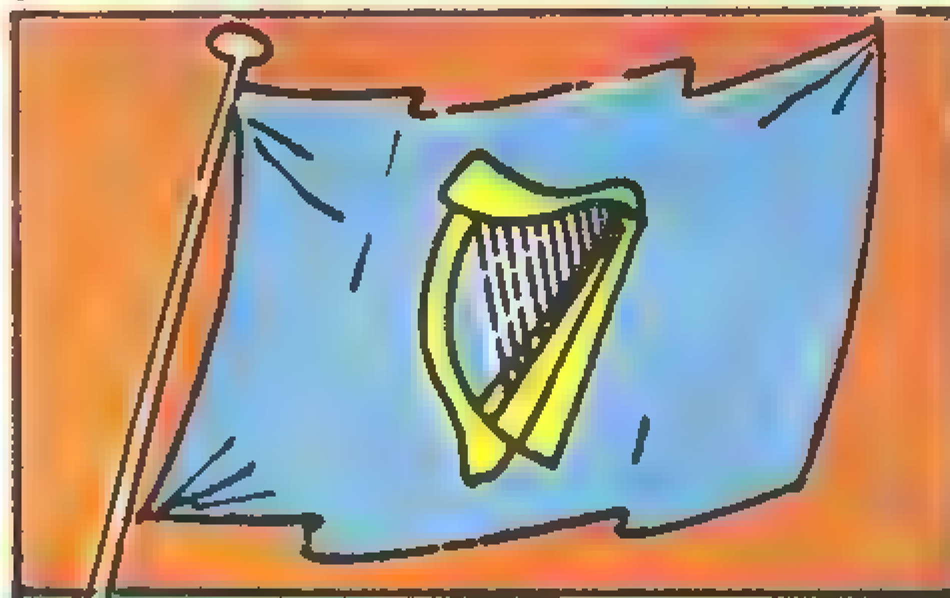
1 *Wat betekenen deze 5 Olympische ringen?*

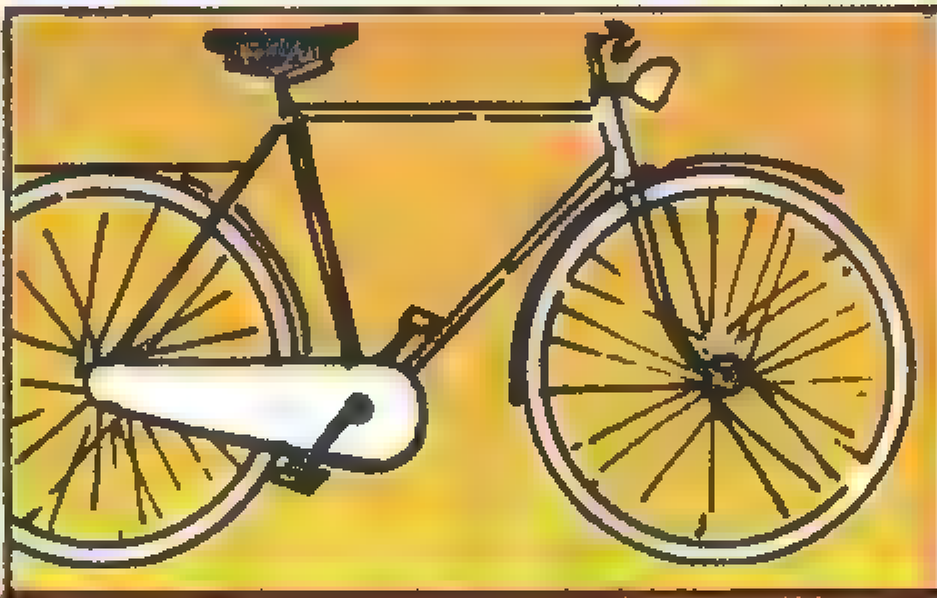
2 *Hoe heet deze sport?*

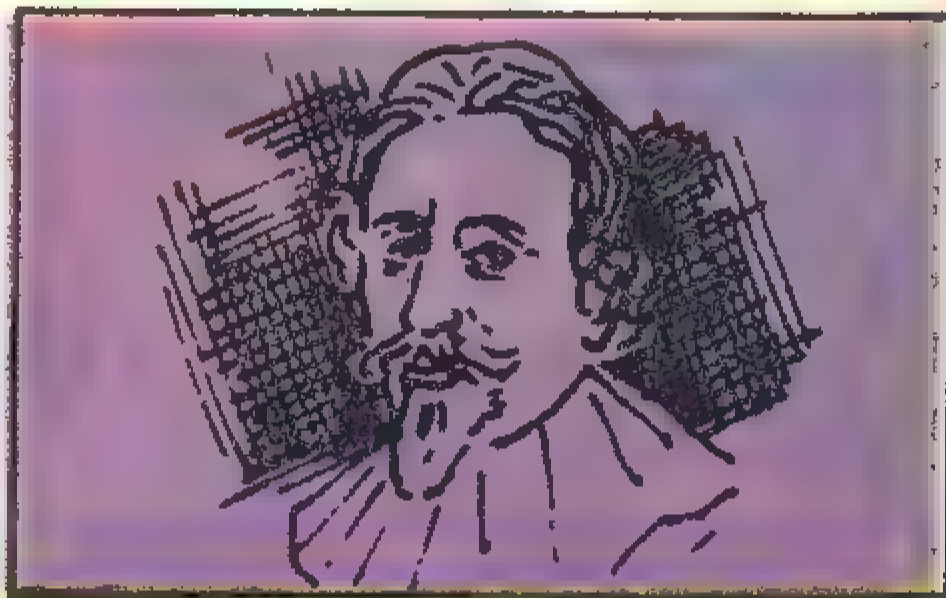
3 *(Een gevelsteen met daarop: M D C C C)*
Welk jaartal staat hier?

4 *Kijk, een vlag met een harp! Van welk land is deze vlag?*

5 *Het meervoud van een onderdeel van deze fiets geeft een bekende plaatsnaam in Nederland. Welke?*

6 *Dit portret staat afgebeeld op ons bankbiljet van f 10.-. Wie is het?*

WAT JE MOET DOEN

Heb je de, naar je mening, juiste antwoorden gevonden, stuur die dan vóór 1 maart a.s. in op een briefkaart naar:

Bureau Schippers, Postbus 841, Amsterdam.

Plak daar dan ook het dekseltje van het pakje Zaanhagel op.

1e prijs kopen wat je wilt tot max. f 100.-

2e prijs kopen wat je wilt tot max. f 75.-

3e - 7e prijs kopen wat je wilt tot max. f 50.-

8e - 12e prijs kopen wat je wilt tot max. f 25.-

13e - 22e prijs kopen wat je wilt tot max. f 10.-

20 troostprijzen kopen wat je wilt tot max. f 5.-

Bob Wallagh beoordeelt alle inzendingen. Iedereen die meedoet krijgt van Cacao de Zaan in elk geval bericht over de uitslag. We hopen, dat dan ook jouw naam bij de gelukkige winnaars staat ...!

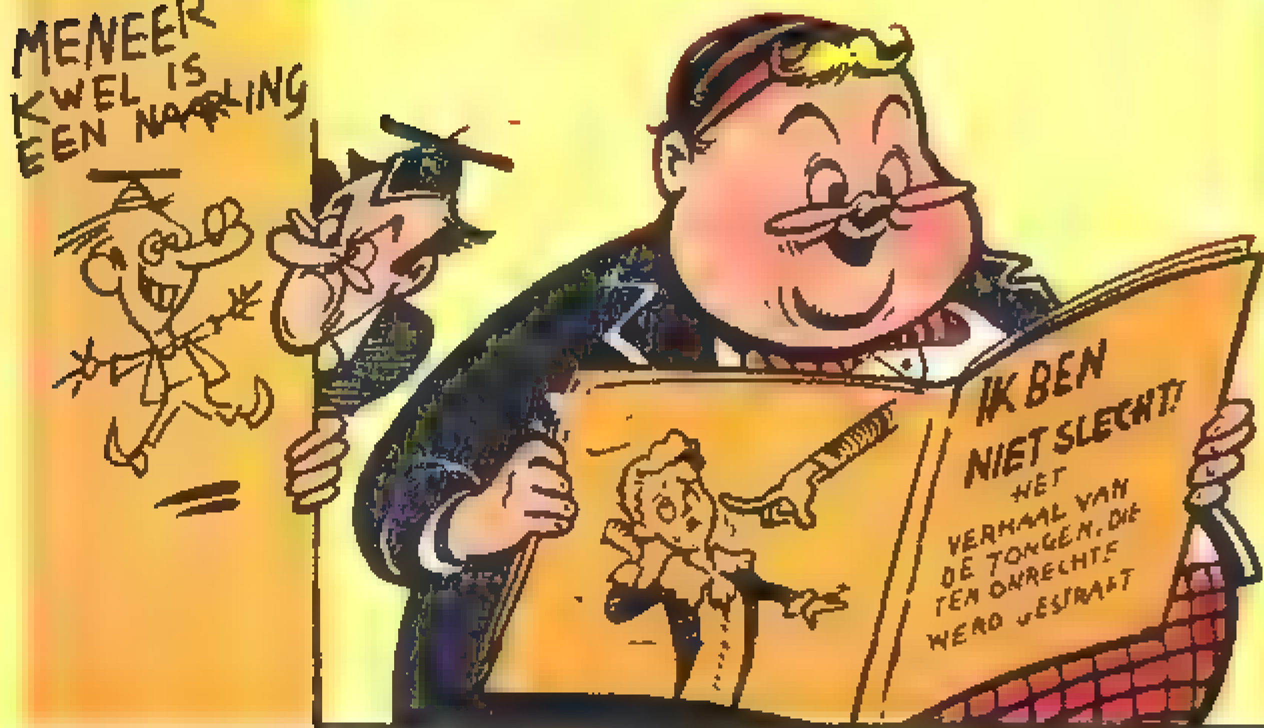
En nu:

aan het werk en ...

veel succes!!

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

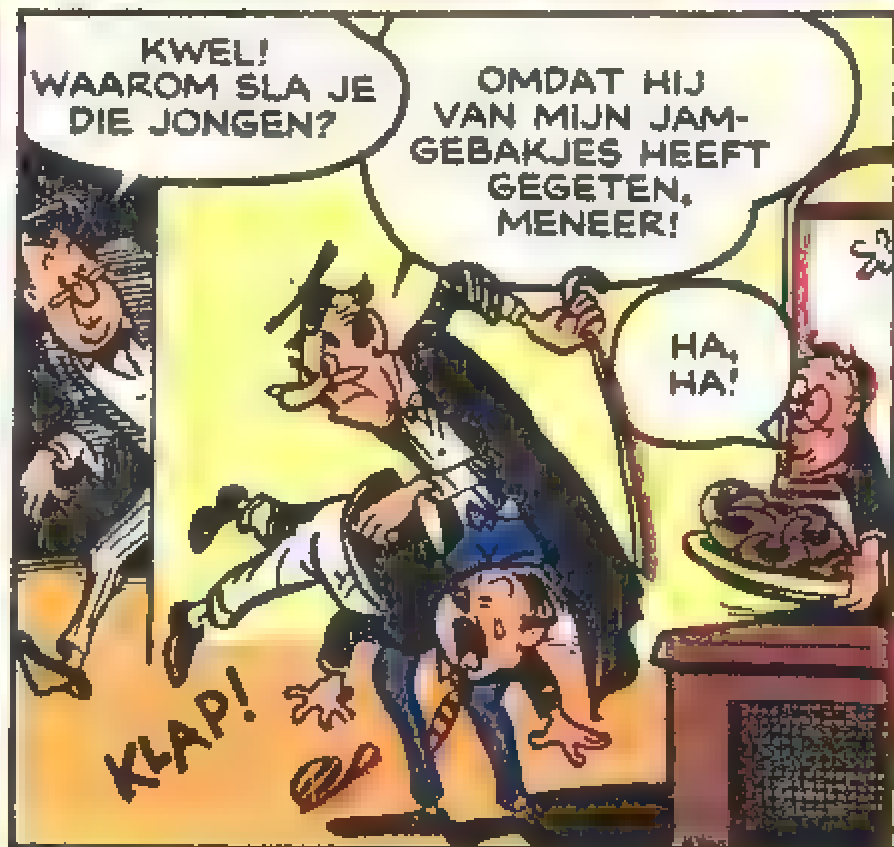

ZO! EN LEG ME NU EENS UIT, HOE DIE JAM OP JULLIE GEZICHT KOMT!
JAM, MENEER?
HA, HA! KWEL DENKT, DAT ZIJ HET GEDAAN HEBBEN!
MUZIEK
MUZIEK

O! WIE HEEFT ALLES OPGEGETEN?
IK HEB ZO'N HONGER! HEB JE NIET NOG WAT TE ETEN VOOR EEN ARME ZWERVER?

ZO'N DUNNE ALS JIJ KAN WEL DOOR DAT SMALLE RAAMPJE KLIMMEN! DAN VIND JE GENOEG VOOR ONS ALLE TWEE!
SCHOOL KEUKEN

MAAR DE ZWERVER KWAM VLUGGER NAAR BUITEN DAN HIJ NAAR BINNEN WAS GEGAAN...
ERUIT! GEEN ZWERVERS HIER!
IK WIL ETEN, GEEN SCHOPPEN!

WEET JE WAT? TREK MIJN KLEREN AAN, DAN DENKEN ZE DAT JE ER EEN VAN DE SCHOOL BENT! EN VERGEET NIET: WE DELEN AL HET ETEN DAT JE VINDT!

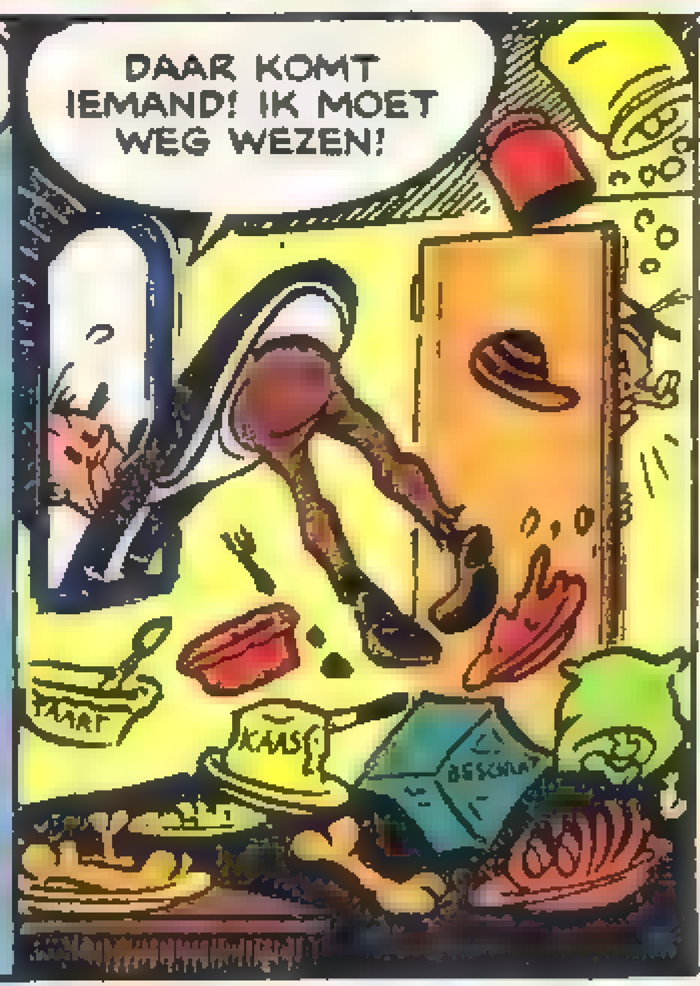

MIJN PLANNETJE LUKT GOED!
O, DAT IS EEN VAN ONZE JONGENS!

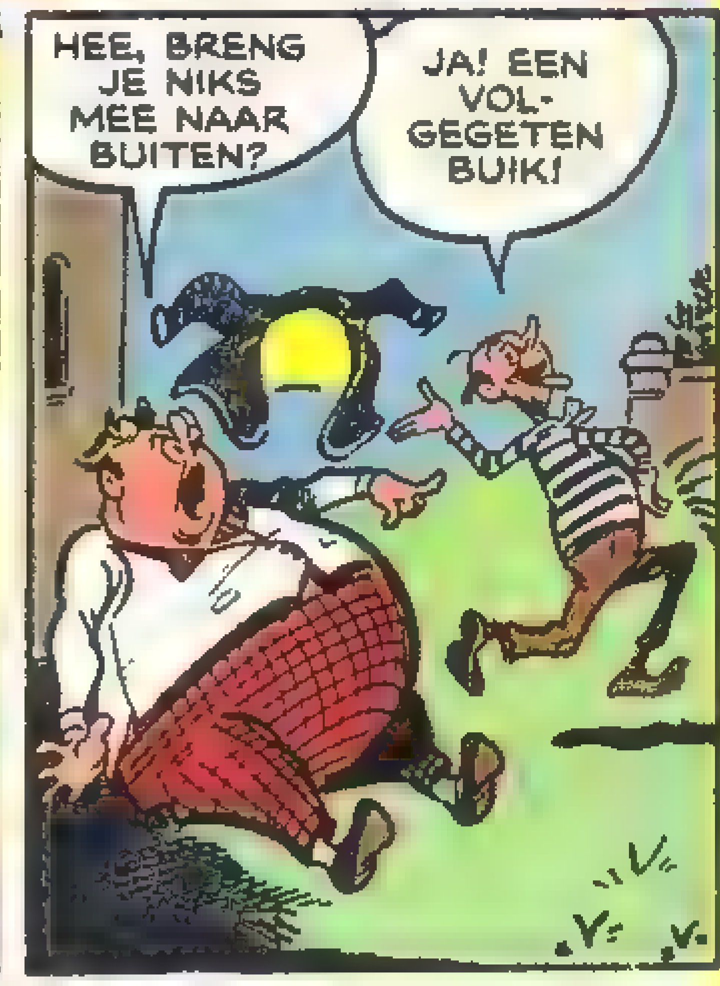

HA, HA! NOU KAN HIJ HET VUILE WERK OPKNAPPEN!
SCHOOL-KEUKEN
IK BEN ER!

TJONGE, HET DUURT WEL LANG VOOR HIJ TERUGKOMT!

HEE, GEMENE BEDRIEGER! EET NIET ALLES OP! BRENG MIJ OOK WAT!
KALM EEN BEETJE!
ZURE UITJES
KAAS

LIEVE HELP! ER IS IEMAND DAARBINNEN!
PROVISIEKAMER

DAAR KOMT IEMAND! IK MOET WEG WEZEN!
KAAS

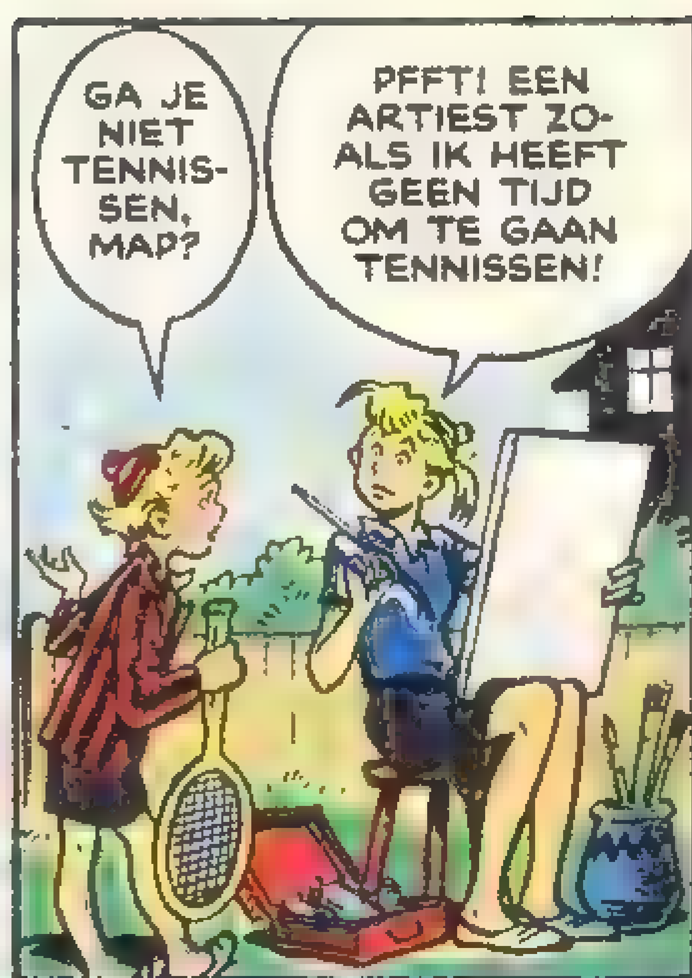

HEE, BRENG JE NIKS MEE NAAR BUITEN?
JA! EEN VOLGEGETEN BUIK!

SCHURK, WAAR HEB JE MIJN PET GELATEN?
DIE HEB IK ZEKER ERGENS LATEN VALLEN!
EN WAT IS DIT HIER?

IN DE PROVISIEKAMER IS EEN PET GEVONDEN. WIL DEGENE DIE HEM VERLOREN HEEFT, EVEN NAAR VOREN KOMEN?

EN DIT IS VOOR ALLES, WAT JE UIT DE PROVISIEKAMER HEBT GESTOLEN EN OPGEGETEN!
ÓÓÓ! EN IK HEB NERGENS EEN HAPJE VAN GEHAD! SNIK, SNIK!
NU IK NOG!

Map en Moppie

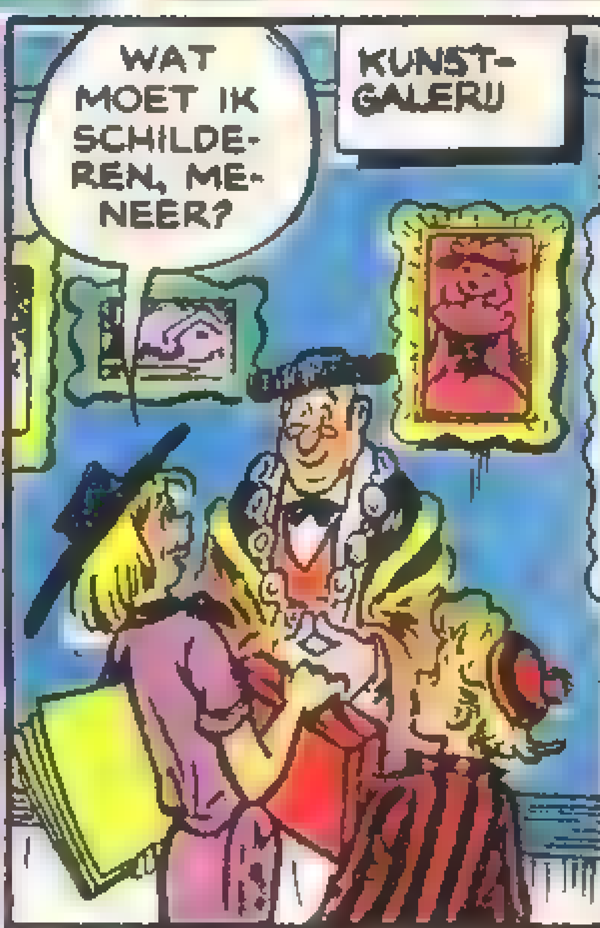

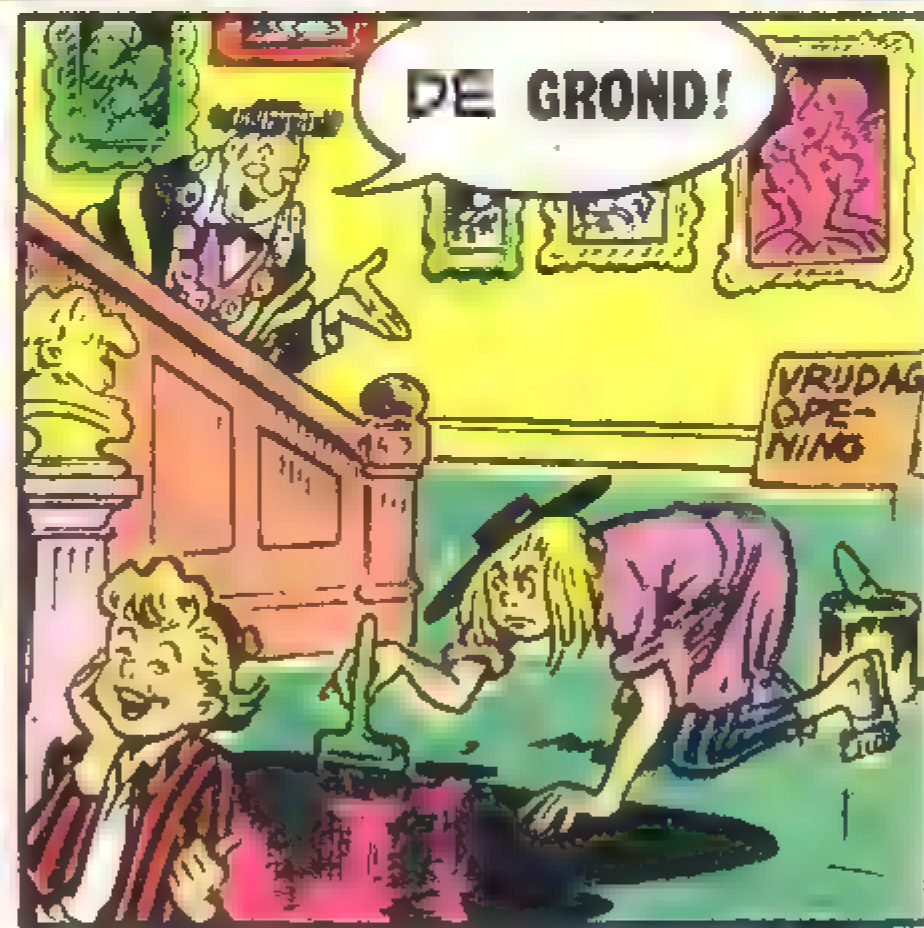

* * *

VRAGEN STAAT VRIJ

Kunt u mij iets vertellen over de Italiaans-Belgische zanger Salvatore Adamo? Ansy de Bresser, Tilburg

Salvatore Adamo is op 1 november 1943 op Sicilië geboren. Hij was vier jaar oud toen zijn ouders hem meenamen naar Jemappes in België, waar zijn vader een baan had gevonden als mijnwerker. Later ging hij op de middelbare school in Bergen. Hij beoefende geestdriftig de sport: voetbal, zwemmen en turnen. Op zekere dag ontving hij van zijn grootvader, die op Sicilië woonde, een gitaar. Hij wist niets van muziek af, maar omdat hij nu een instrument bezat, wilde hij ook leren spelen. Hij zette zich met veel ijver aan de muziekstudie en binnen twee maanden beheerste hij de notenleer en kon hij al een paar eenvoudige deuntjes op zijn gitaar tokkelen. Hij kreeg er steeds meer plezier in, begon erbij te zingen en trad zo nu en dan op voor vrienden en kennissen. Omdat zijn vrienden zo aanhielden, liet hij zich op een goede dag inschrijven voor een radiowedstrijd. Dat was in 1961 en het werd meteen een succes. Al gauw trad hij op in Belgische en Franse steden en tenslotte ook in Parijs. Salvatore heeft intussen al honderdvijftig liedjes geschreven, waarvan er zestien op de plaat zijn opgenomen. Hij wordt wel „de nachtegaal van Jemappes" genoemd en is regelmatig op tournee door België, Duitsland, Engeland en Italië. Hij heeft grote bewondering voor George Brassens, Jacques Brel en Leo Ferré. De twist haat hij. Zijn adres is: Generaal Dumouriezlaan 1, Jemappes (België).

Wilt u iets vertellen over de filmserie „Bonanza", die sinds kort op de Nederlandse televisie verschijnt? Lenie Smits, Breda

„Bonanza" is een van de populairste filmseries, die op het ogenblik op de Amerikaanse TV verschijnen. De serie werd in 1962 en in 1963 bekroond met de TV Guide Award, een belangrijke prijs. Buiten de Verenigde Staten is de serie ook te zien in België, Nederland, Italië, Japan, Zweden, Canada, Egypte en Engeland. Alle „Bonanza"-films spelen op en om de ranch van vader Cartwright en zijn drie zoons Adam, Hoss en Little Joe. De ranch heet „Ponderosa". Het zijn echte wild-westfilms, waarin de Cartwrights hun bezit verdedigen en zonodig opkomen voor medemensen, die in moeilijkheden of gevaar verkeren.

De rol van vader Ben wordt gespeeld door Lorne Greene. Hij was niet voor cowboy in de wieg gelegd. Vóór „Bonanza" had hij nog nooit van zijn leven op een paard gezeten. Greene werd in Ottawa geboren, waar hij later college liep aan Queen's University. Van 1939 tot 1953 was hij omroeper bij de Canadese radio. In 1953 werd hij beroepsacteur. Hij had veel succes in toneelstukken van Shakespeare en trad in zeventien films op. Op het ogenblik schijnt hij bezig te zijn een carrière als zanger op te bouwen. In de staat Arizona heeft Greene een landhuis laten bouwen, dat een getrouwe nabootsing is van de Ponderosa-boerderij uit de films.

De rollen van de zoons worden gespeeld door Pernell Roberts (Adam), Dan Blocker (Hoss) en Michael Landon (Little Joe). De vier acteurs werken nu vier jaar samen. Per jaar zijn ze vijfenveertig weken druk bezig met de opnamen.

„Bonanza" is in vele landen bekend en populair. In België, waar de serie al sinds 1960 draait, bestaan zelfs veel cafés met de naam „Bonanza" of „Ponderosa".

EVEN LACHEN

De liftende cowboy

Sla gauw
deze bladzijde om,
want aan de andere kant
vind je onze tweede
COLORAMA-PLAAT,
ook deze keer weer
getekend door de tekenaar
van de Winnetoustrip!

DE BLOEDBROEDERS
OLD SHATTERHAND
EN
WINNETOU

ARRANZ .63

VAN DE REBELLENCLUB
HAARLEM - ANTWERPEN
HET BESTE WEEKBLAD
VOOR DE JEUGD

Lenig als een kat wipte Pinky in de laadbak na zich overtuigd te hebben dat hij dit zonder grote risico's kon doen.

Vervolg van bladzij 12

gelukkig, bij het zijraam was een smalle, heel smalle opening, die licht doorliet.

Pinky drukte zijn nieuwsgierige gezicht tegen het kozijn en gluurde hoopvol naar binnen. Geen filmliefhebber kon gretiger aandacht hebben voor de gedragingen van de hoofdpersoon op het witte doek dan Pinky voor de oplichter. Het valt echter te betwijfelen of Baxter op die belangstelling gesteld zou zijn geweest, als hij ervan op de hoogte was geweest. Met grote, ronde knikkerogen sloeg de jongen hem gade. Hij zag dat de kerel een pakje, omwikkeld met zeemleer, uit zijn jas haalde en het begon los te knopen.

Maar in zijn gerechtvaardigd verlangen zoveel mogelijk te zien verloor Pinky de voorzichtigheid uit het oog. Heel even slechts raakte zijn voorhoofd het raam. Doch het bijzonder zachte geluid dat hij veroorzaakte, sorteerde evenveel effect als was er in de kamer een rotje ontploft. Had een paar seconden tevoren het hele schouwspel — zowel binnen als buiten — nog vrede geademd, nu onderging het een totale verandering. Baxter had het pakje op de tafel gesmeten, als was het een onrein voorwerp. Voorovergebogen stond hij daar, loerende naar de plaats waar de jongen zich bevond. Het volgende ogenblik lag er een revolver in zijn hand. Hoe nieuwsgierig Pinky in het algemeen ook van aard was, toch besefte hij drommels goed dat er momenten waren, dat je het verstandigst deed zo snel mogelijk te verdwijnen. En zo'n moment was er nu! Hij dook weg achter een dichte groep rododendrons, schuin tegenover de plaats waar hij had gespioneerd. Juist bijtijds! Geen seconde later ging de deur open. Baxter vertoonde zich in de opening, in zijn rechterhand een revolver, in zijn linker een zaklantaarn. Angstig hield de jongen de adem in. Zou hij ontdekt worden? Nog wat dieper poogde hij zich in de beschermende struiken te wringen. Hij kon de ander uitstekend zien. Roerloos stond de man daar. Alleen het licht van zijn lantaarn beschreef een halve cirkel over struiken, opgeschoten gras en een verwilderd bloemperk. Dan bewoog de man zich in de richting van het raam waar het geluid vandaan was gekomen. Het gelige schijnsel van zijn zaklantaarn dwaalde over een stuk muur, gleed langs dikke klimopstammen en hechtte zich tenslotte vast aan een laaghangende tak van een berk, die dicht bij het raam zachtjes heen en weer wiegde in de wind. Een blad dwarrelde als een vlinder langs het raam.

Baxter haalde zijn schouders op, mompelde een verwensing en ging weer naar binnen. Pinky begreep dat de man de gevolgtrekking had gemaakt dat het zachte geluid veroorzaakt was door een vallend blad. Een conclusie overigens waarover de jongen zeer tevreden was, zoals te begrijpen valt. Hij loosde een diepe zucht. Aan het gevaar was een einde gekomen, tenminste voorlopig. Pinky durfde het nog niet wagen de beschermende struiken te verlaten en zijn uitkijkplaats weer in te nemen. En het was maar goed dat hij zo gehandeld had, want nauwelijks twee minuten later vertoonde Baxter zich alweer. Hij droeg zijn grijze overjas en verliet vlug het huis.

De jongen wachtte even en gaf de kerel een behoorlijke voorsprong. Daarna sloop hij hem na, partij trekkend van de bomen en struiken langs de kant van de weg. Baxter sloeg een smalle zijweg in die naar een top van een heuvel voerde. Wat zou hij nu weer in zijn schild voeren, vroeg Pinky zich af. Hij wierp een blik op zijn polshorloge. Oef! Het was al negen uur. Op datzelfde ogenblik hoorde hij achter zich een zacht gekraak, alsof iemand op een takje trapte.

Pinky draaide zich om, razendsnel! Te laat! Iets zwaars daalde op zijn hoofd neer. Hij zakte door zijn knieën. Rode vlammende cirkels tolden door zijn brein. Dan viel hij in een peilloos diepe afgrond. Pinky had het bewustzijn verloren.

Gregg Flemming had het inmiddels heel wat gemakkelijker gehad. De man die hij volgde, woonde in een pension in het centrum van de stad. Zijn naam was Gilbert, J. Edward Gilbert. Hij werkte op een motorenfabriek even buiten Hodder. Toen Gregg deze inlichtingen heel voorzichtig had ingewonnen, ging hij naar huis, wachtende op Pinky. Daar belde hij eerst hun andere vrienden John Vandijck en Don Fischer op. Ruim tien minuten later verschenen deze reeds. De drie jongens vertrokken dadelijk naar Greggs kamer waar Gregg vertelde welke avonturen Pinky en hij hadden beleefd.

„En wanneer zou Pinky terugkomen?" vroeg Don.

„Over een half uur ongeveer. En anders zou hij bellen."

John plukte nadenkend aan zijn kin. „Ik ben benieuwd wat Pinky weet uit te vissen," zei hij bedaard.

„Het is een spionagezaak, wat ik je brom," gaf Don met een opgewonden stem te kennen.

„Dat kan best," beaamde John, terwijl hij een paar maal knikte.

„Wat is dat voor een motorenfabriek waar die kerel Edward Gilbert werkt?" informeerde Don en keek daarbij Gregg gespannen aan.

„Er worden vliegtuigmotoren geproduceerd," antwoordde deze. „Mijn vader vertelde laatst dat de hoofdingenieur van die fabriek een belangrijke uitvinding had gedaan."

„Wat voor een uitvinding?" vroeg Don nieuwsgierig.

Gregg haalde zijn schouders even op. „Het rechte weet ik er natuurlijk niet van, maar die nieuwe motor zou heel

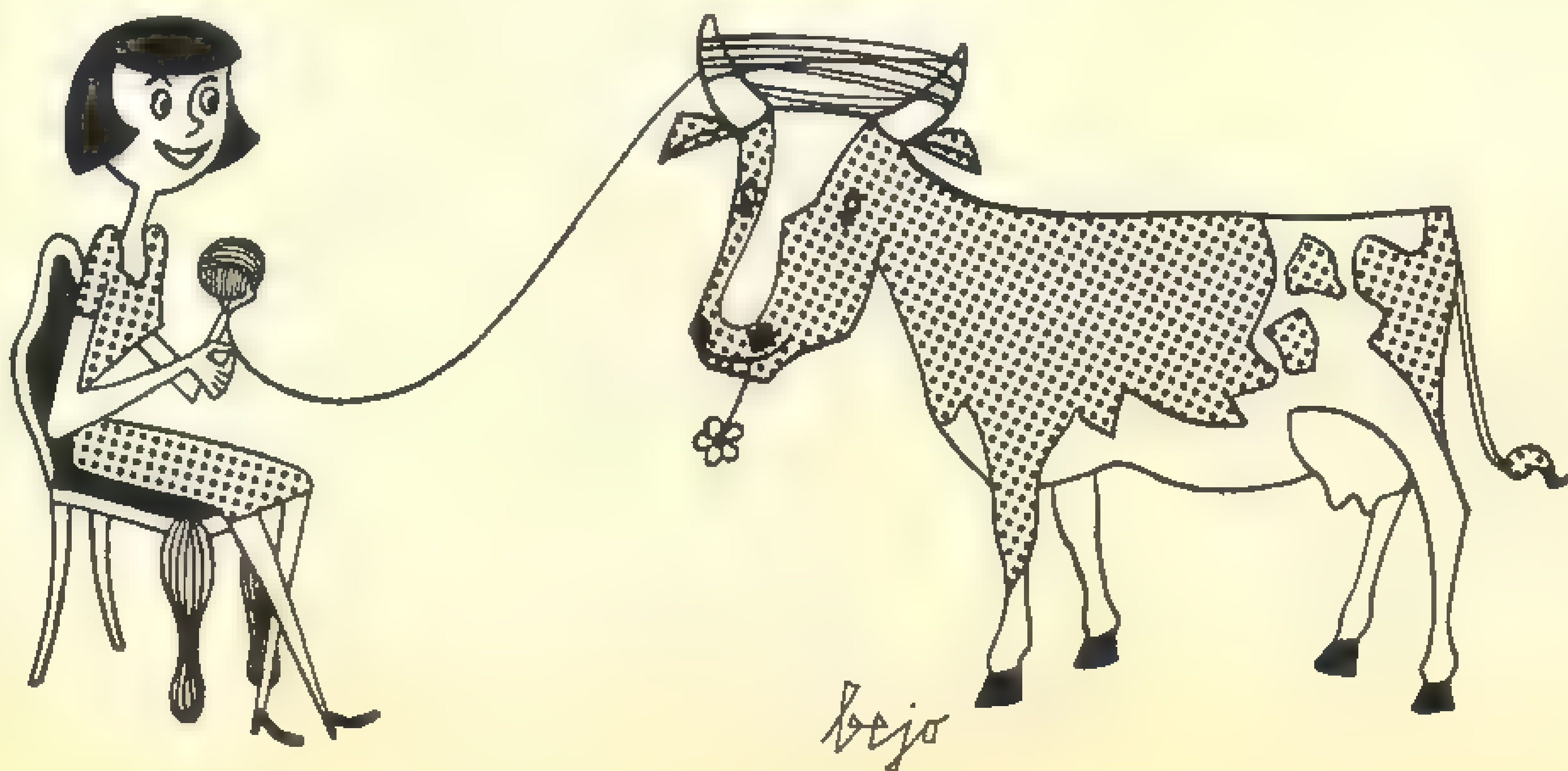
Vervolg op bladzij 34

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

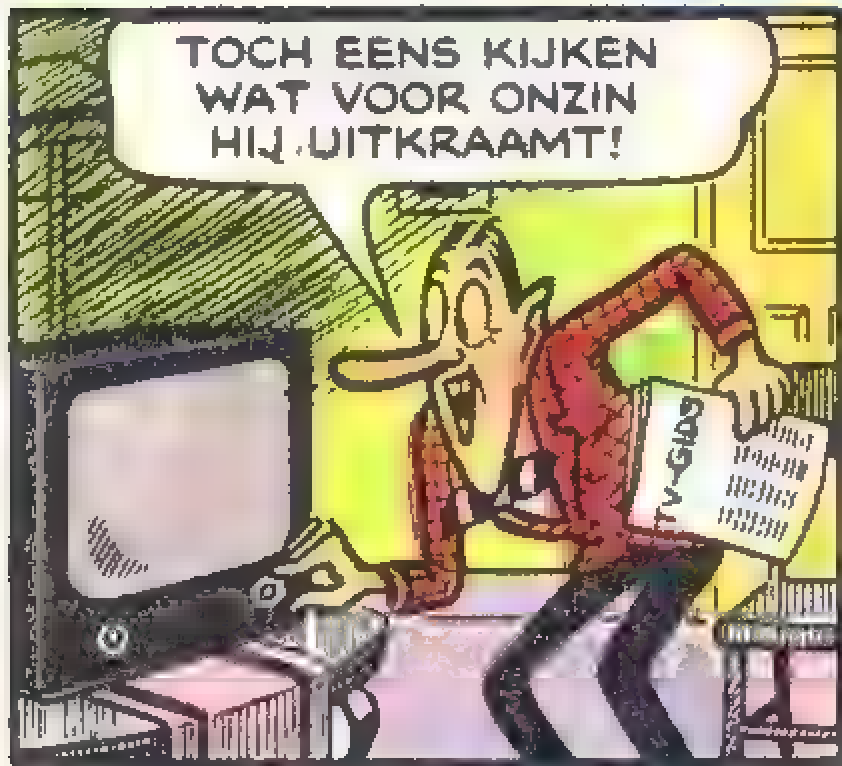
Roel Zuidema (18), Esscheweg 86c, Vught, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: foto's van Elvis en Cliff, voetbal, ijshockey en fietsen. • *Martien Hol (14), Osseweistraat 6a, Rotterdam-6*, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: voetballen, tafeltennis, zwemmen, postzegels, suikerzakjes en speldjes. • *Annie Elfrink, Lievelderweg 11, Lichtenvoorde*, en *Riny Florij, Lievelderweg 13, Lichtenvoorde*, willen corresponderen met een jongen van vijftien jaar uit de Achterhoek. Hobby's: film, foto's van filmsterren, muziek en dansen. • *Marjan Ott (13), Rijksweg 39, Hyppolitushoef (N.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby: paarden en pony's. • *Ans Artz (15), P. de Hooghstraat 9, Den Bosch* en *Tilly van Hooren (15), Lange Tuinstraat 13, Den Bosch*, willen corresponderen met twee r.k. jongens, liefst twee vrienden, van hun leeftijd. • *Ria Timmermans (14), Oranjelaan 76, Puttershoek (Z.-H.)*, en *Adrie Snaayer (15), Arie van Drielstraat 47, Puttershoek (Z.-H.)*, willen corresponderen met twee vrienden van hun leeftijd. • *Sjaan Verhulst, Espelerweg 10 l, Emmeloord (N.O.P.)*, wil corresponderen met een geref. jongen van zeventien jaar. Hobby's: lezen, zwemmen. • *Annelies Koopmans (10), Groenendal 421, Sint-Nicolaasga (Fr.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst uit Hengelo of omgeving. Hobby's: lezen, knutselen en tuinieren. • *Riëtte Hesselink (10), Dr. Poelstraat 83, Oldenzaal (Ov.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, liefst uit Zuid-Holland. • *Jan Franssen (15), Ingelsbroek 8, Brunssum (L.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst uit Limburg. • *Leen v. d. Hooven, 1e van Reenenstraat 10, Honselersdijk*, wil corresponderen met een ned. herv. meisje van veertien of vijftien jaar, liefst uit Zuid-Holland. Hobby's: gitaar, film, foto's van filmsterren en zangers, suikerzakjes. • *Arnold Fluiter (16), Schoolschip „Koningin Wilhelmina", Grasweg, Amsterdam-Noord*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Marian Barwasser (13), Kloosterraderstraat 60, Kerkrade (L.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: postzegels, sigarebandjes en lucifersmerken. • *Loes Huits (10), Veenweg 39, Deventer*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Mientje Klerken (11), Geliskensdijkweg 30, Blerick (L.)*, zoekt een r.k. correspondentievriendin. • *José Offermans (13), Maarweg 9, Merkelbeek (L.)*, wil corresponderen met een jongen van veertien jaar. Hobby's: foto's van filmsterren, zwemmen. • *Christina Boom (17), Bloxlandstraat 168a, Rotterdam-11*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: studeren, kunst, psychologie en grafologie. • *Nellie Kleppe (12), Dr. A. Kuyperstraat 13, Leerdam*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd, die op een boerderij woont en veel van paarden houdt, liefst op de Veluwe of omgeving. • *Janneke de Groot (14), Hogeweg 19, Zuidlaren*, wil corresponderen met een jongen van vijftien jaar. Hobby's: lezen en gymnastiek. • *Marion Wijkhuizen (12), Jan van Arkelstraat 26, Leerdam*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin, liefst niet uit Noord- of Zuid-Holland. • *Jan Vrijken (13), 3e Haagstraat 21, Helmond (N.-Br.)*, zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd. Hobby's: moderne muziek, foto's van filmsterren en zangers. • *Marijke Jongepier (13), Mesdaglaan 3, Vlissingen*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd, liefst uit Gelderland of Zuid-Holland. Hobby's: zwemmen, foto's van Anneke en Cliff. • *Bram Jongepier (11), Mesdaglaan 3, Vlissingen*, zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd. Hobby's: speldjes en postzegels. • *Wim Bellaar (14), Westkanaaldijk 11, Maarssen*, doet de volgende aanbieding: voor een speldje geeft hij een ander speldje, twintig lucifersmerken of tien postzegels terug. • *Gaby Scholten, Burg. v. Horsighstraat 25, 's-Heerenhoek (Zld.)*, wil corresponderen met een meisje van veertien of vijftien jaar, liefst uit Den Haag. Hobby's: lucifersmerken, speldjes, foto's van filmsterren, zwemmen, fietsen en wandelen. • *Corrie Wiskerke (14), Dorpsstraat 24, Nieuwdorp (Zld.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. • *Monica Lückerath, Jan Arntzstraat 19, Kekerdom bij Nijmegen*, wil corresponderen met een jongen of meisje van elf of twaalf jaar. Hobby's: foto's van filmsterren, zingen, fietsen, judo. • *Gertrud Stappens (12), Merseloserweg 3, Overloon*, zoekt een r.k. correspondentievriendin van haar leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren, schaatsen. • *Yvonne (14)* en *Annelies (14), van Randeraat, v. Speyckstraat 113 I, Amsterdam-West*, willen corresponderen met jongens of meisjes van hun leeftijd. • *Alie de Jong (13), Pieter de Hooghplein 11, Loosduinen*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst uit Noord-Holland. Hobby's: foto's van filmsterren en zangers, zwemmen en schaatsen. • *Ineke de Jong* en *Elly Diederich (14), Stuyvesantstraat 27, Santpoort*, willen corresponderen met twee r.k. meisjes, liefst twee vriendinnen. Hobby: foto's van filmsterren. • *Loes Bosscher (16), B. de Rijkstraat 82, Beverwijk*, wil corresponderen met een jongen van zeventien of achttien jaar. • *Monique Sturmans (15), Kluis 41, Geleen (L.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd of iets ouder. Hobby's: zwemmen en dansen. • *Margreet Aafjes (11), Kapelweg 17, Limmen (N.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Anny ter Heerdt (15), Nieuwe Kerkweg 8, Nieuw-Wehl* en *Anny Lendering (15), Wehlseweg 62, Loil*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Henk Roosen, Sint-Servaasstraat 11, Budel-Schoot (N.-Br.)*, spaart ansichtkaarten. Wie stuurt hem er eens een? • *Herma Zonneveld (13), Pieter Lastmanstraat 19, Enschede, Trudie Verbeek (13), Cornelis Troostlaan 8, Enschede, Tineke Keuters (13), Thomas de Keizerstraat 317, Enschede* en *Dinie Edelenbos (13), Thomas de Keizerstraat 147, Enschede*, willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd uit het westen van Nederland. • *Jeanette Bouwhuis (13), Heremval 80, Heerenveen*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, zwemmen, en gymnastiek. • *Eddie de Bruin (13), Dorskampweg 7, Wageningen*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Fred Ham (12), Willem Kruyshaarstraat 18, Zaandam*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Cecilia Kinkhuis, Bornebroeksestraat 150, Almelo*, wil corresponderen met een r.k. meisje van twaalf jaar. Hobby's: padvinderij, natuur. • *Annie Sianen (14), Gerard van Spaendonkstraat 6, Tilburg*, wil suikerzakjes ruilen met een jongen of meisje uit het noorden van Nederland. • *Diana Hoogendoorn (15), Dr. van Praagstraat 2, Wassenaar*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd of iets ouder. • *Thea Botman (16), Zesstedenweg 285, Grootebroek (N.-H.)*, en *Hannie Stam (16), Zesstedenweg 221, Grootebroek (N.-H.)*, willen corresponderen met twee r.k. vrienden van ongeveer zeventien jaar. • *Margriet Poelwijk, Waalstraat 136 III, Amsterdam*, wil foto's van Cliff hebben in ruil voor foto's van Elvis, Connie Francis, Freddy Quinn, Gert Timmerman, Rex Gildo en Pat Boone. • *P. Pijpers, Hoogewaard 215a, Koudekerk a/d Rijn*, vraagt Flying Reviews, Cockpits en boeken over militaire vliegtuigen, tegen vergoeding. Eerst schrijven. • *Marijke Zandvliet (14), Molenvaart 501, Anna-Paulowna (N.-H.)*, zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd. Hobby's: plakken, schaatsen, fietsen, tekenen en wandelen. • *Antoine Pijnenburg (19), Bosscheweg 63, Tilburg*, zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. • *Jaap (13)* en *Daan (12) Paasse, Kanaalweg 3, Schoonebeek (Dr.)*, doen de volgende aanbiedingen: zij bieden honderdtachtig verschillende suikerzakjes in album in ruil voor een Märklin locomotief of voor twee Märklin aanhangwagons; of honderd dubbele suikerzakjes voor één Märklin wagon. • *Leida v. d. Bildt (16), van Beeckalkoenstraat 13, Cothen (Utr.)* en *Ria Odijk (16), Hinkerstraat 10, Cothen (Utr.)*, willen corresponderen met twee Nederlandse jongens of meisjes tussen zestien en achttien jaar. • *Lydia Amann (9), Haaksbergerstraat 35, Goor (Ov.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby: sport. • *Marijke van Moorsel (12), G. Terborchstraat 3, Helmond (N.Br.)*, wil corresponderen

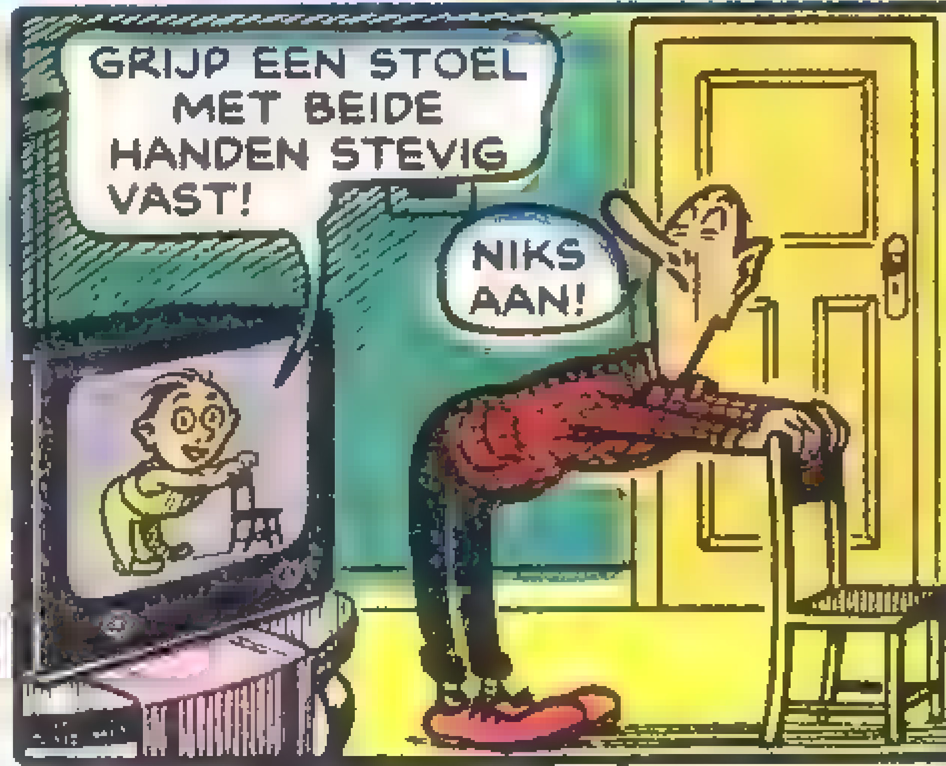

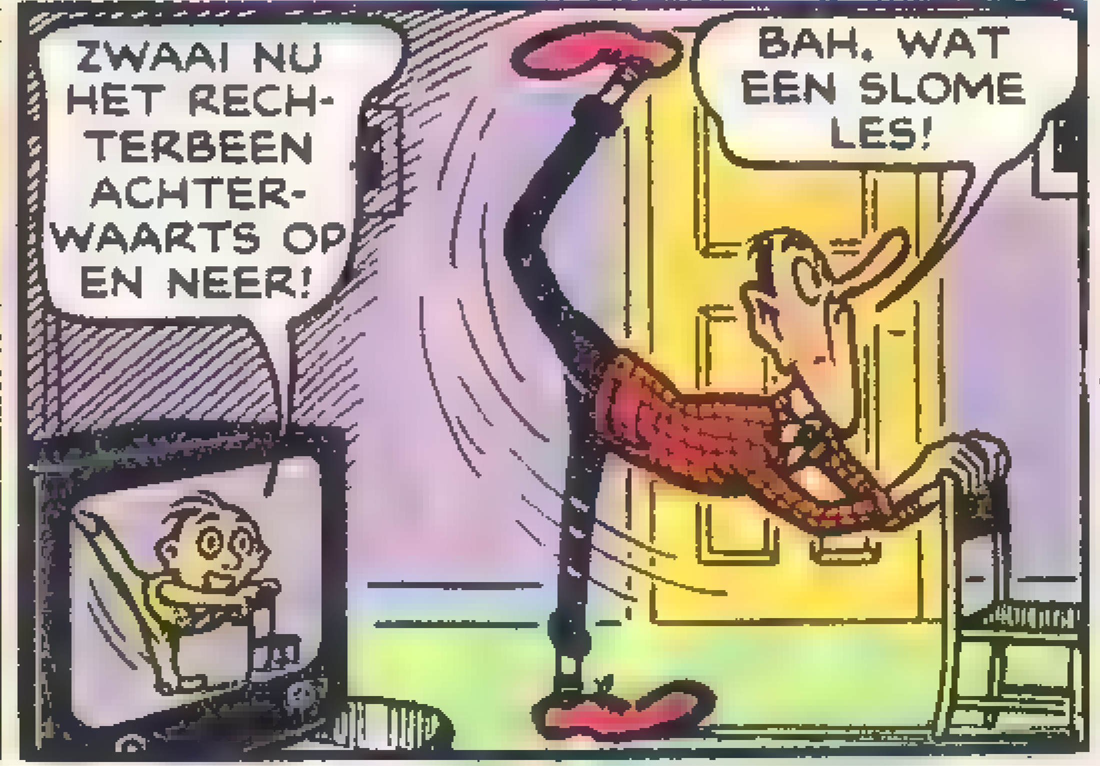
MUG en MIK

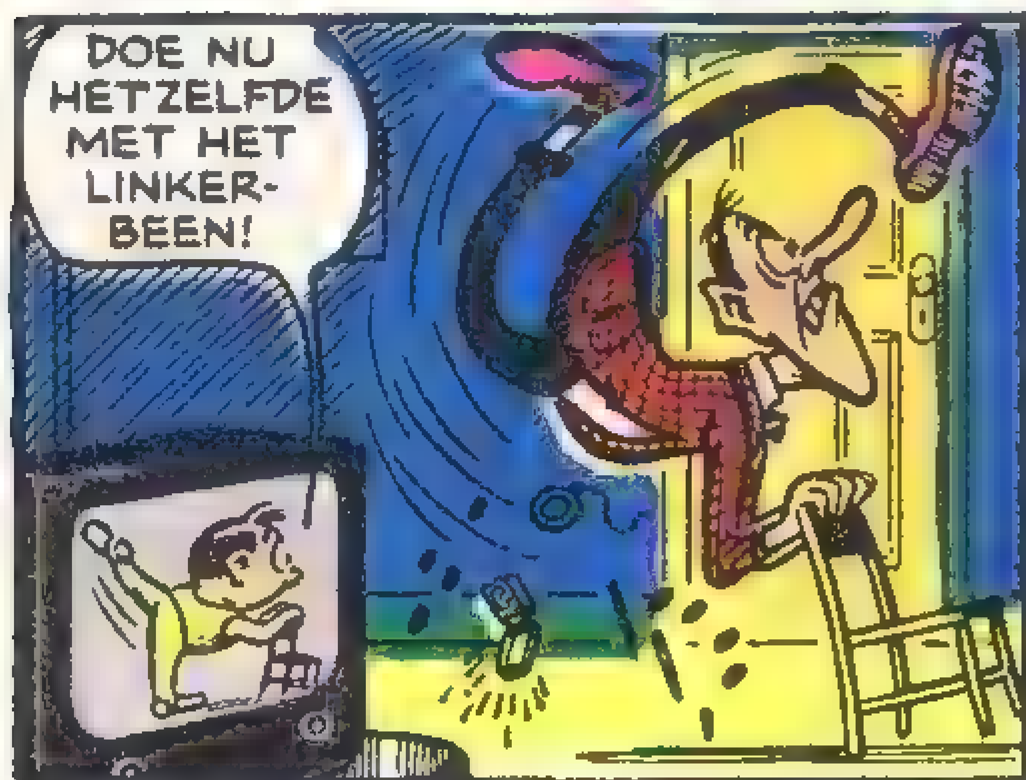

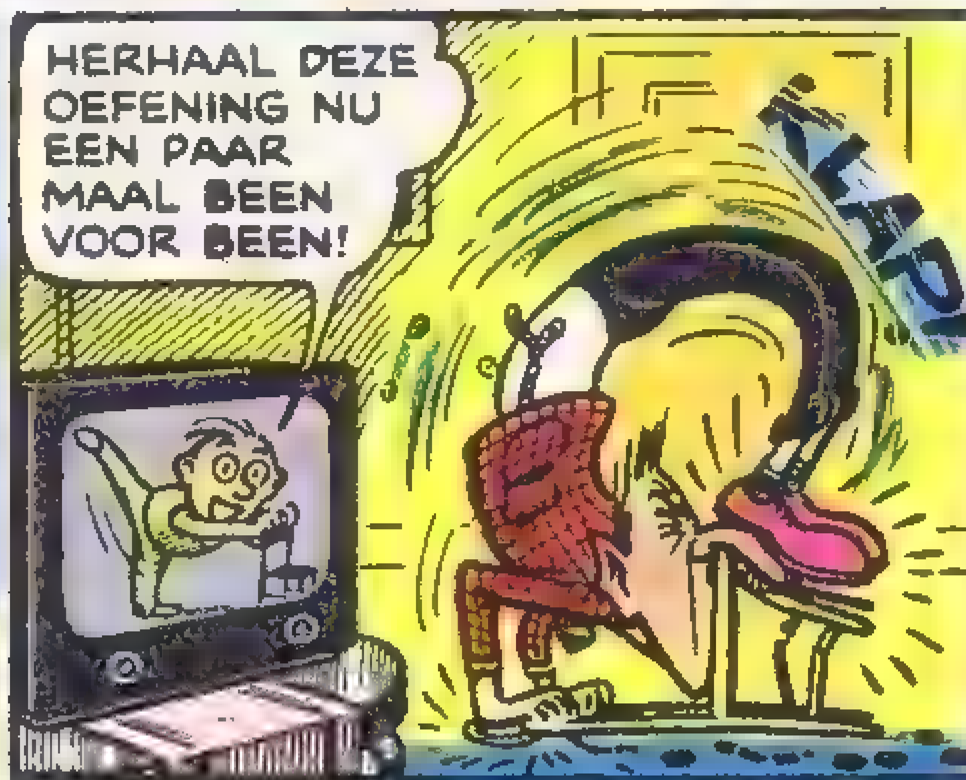

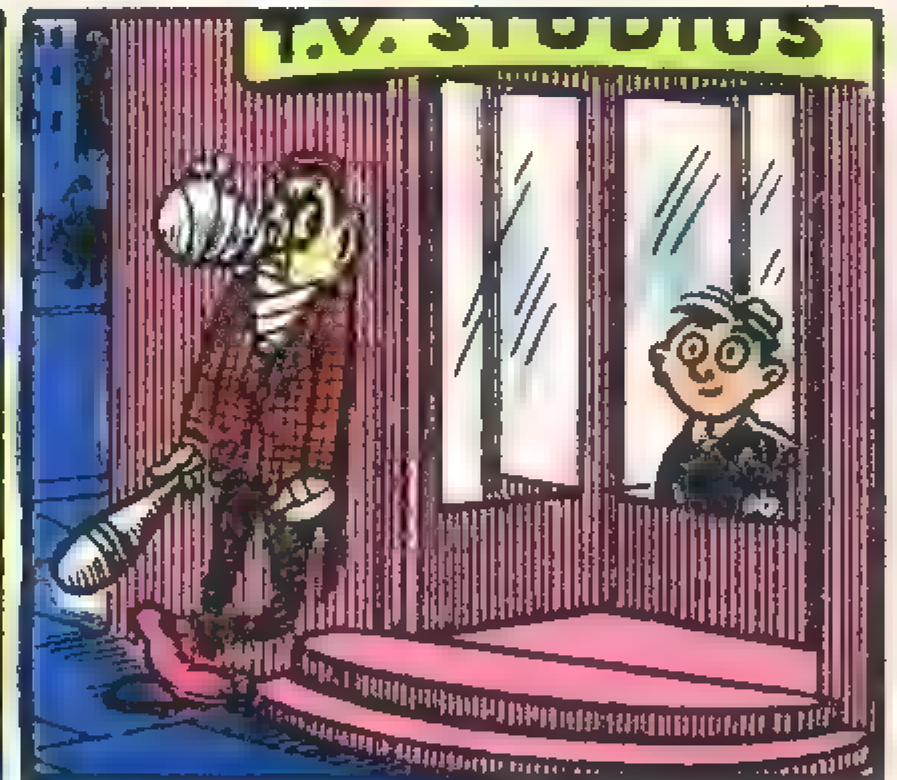

met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Maria Langes (16), Ben. Verlaat 154, Veendam (Gron.)*, wil corresponderen met een jongen tussen zeventien en twintig jaar. Hobby's: muziek, film en dansen. • *Ria Fransens (16), Molenstreek 335, Veendam (Gron.)*, wil corresponderen met een jongen tussen zestien en achttien jaar. Hobby's: muziek, film en dansen. • *Nellie Hendricks (12), Zelen 14, Helden-Panningen (L.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje uit Nederland. • *Joke van Beek (14), 's-Hertogenboschweg E 116, Zuid-Eierland, Texel*, wil corresponderen met een r.k. jongen uit Noord-Holland. Hobby's: foto's van Cliff en Elvis, lucifersmerken en suikerzakjes. • *Christa Meier (15), Spijkerstraat 15, Bussum* en *Agnes Raven, (15), Spijkerstraat 4, Bussum*, willen corresponderen met twee jongens van zestien of zeventien jaar. • *Bep Heckers (11), Markgravenstraat 8, Hoensbroek (L.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Mientje Verlaar (15), Dorpsstraat 122, Sint Willebrord (N.-Br.)*, zoekt een correspondentievriend tussen vijftien en zeventien jaar. Hobby: foto's van filmsterren. • *Hanny ten Brink (13), Kerkstraat 31, Brunssum (L.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Lenie de Kok (18), Herenstraat 91, Wateringen (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd of iets ouder, liefst uit Zuid-Holland. • *Truus Kleijsen, Markt 22, Haaksbergen (Ov.)* en *Marlies Derksen, Prins Bernhardstraat 38, Haaksbergen (Ov.)*, willen corresponderen met een r.k. jongen of meisje uit Nederland of Duitsland. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Annie Baadjou (15), Dr. Poelstraat 33, Klimmen (L.)*, zoekt een correspondentievriend van vijftien of zestien jaar. Hobby's: foto's van filmsterren, wandelen, lezen en zingen. • *Ko Hannewijk (12), Everingseweg 11, Oudelande (Zld.)*, biedt zeventig suikerzakjes in ruil voor vijf speldjes. • *Rita ten Hove (13), Woudweg 79, Dokkum*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd uit Frankrijk of een ander Franstalig land. Hobby's: foto's van filmsterren, zingen. • *Joke Veldhuyzen (17), Rembrandtlaan 10, Sliedrecht* en *Elly Boer (17), Paulus Potterstraat 12, Sliedrecht*, willen corresponderen met twee jongens, liefst twee vrienden, van achttien of negentien jaar. • *Ingrid v. d. Klaauw (13), Groenezijde 201, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje van ongeveer haar leeftijd uit Suriname of de Ned. Antillen. Hobby's: postzegels, tekenen en sport. • *Greetje Jansen (15), Begoniastraat 13, Amersfoort*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby: pony's of paarden. • *Frank Verbiesen (13), Harmoniestraat 26, Eindhoven*, wil postzegels ruilen. • *Gerry Dorland (18), Leeuwenhoekstraat 152, Hilversum*, wil corresponderen met een jongen van negentien of twintig jaar. • *Diny Mank, Daendelsstraat 40b, Tilburg*, zoekt een correspondentievriend tussen zestien en achttien jaar. • *Marianne Ruijten (14), Van Diepenbeekstraat 2, Kruisland*, wil corresponderen met een jongen tussen veertien en zestien jaar, liefst uit Noord-Brabant. • *Jan Luurtsema, Spoorsingel 27, Groningen*, doet de volgende aanbieding: wie hem een foto stuurt van Cliff, B.B., Conny, Marisol of Heidi Brühl, krijgt tien postzegels terug. Eerst schrijven. • *Ad Kooyman, Geestdorp 22 II, Woerden*, wil speldjes ruilen. • *Janie Boshuizen (12), Geerlaan 61, Ridderkerk*, wil corresponderen met een jongen van ongeveer dertien jaar. • *Elly Goes (14), Nedereindseweg 96a, Jutfaas*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby: gitaar spelen. • *Carla Kramer, 't Kalf 214, Zaandam*, wil corresponderen met een r.k. jongen van zestien of zeventien jaar uit Nederland of België. • *Ali Reuvecamp, Orchideeënstraat 7h, Purmerend*, wil corresponderen met een jongen van veertien, vijftien of zestien jaar. Hobby's: suikerzakjes, oude munten, zwemmen, fietsen en tuinieren. • *Hans Steinhart (13), Tolstraat 128a, Amsterdam*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: postzegels, sigarebandjes en fietsen. • *Nelly Regeling (11), Ruigahuisterwei 16, Ruigahuizen (Fr.)*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. Hobby's: suikerzakjes en sigarebandjes. • *Mia Walthie (14), Symphoniesingel 81, Caberg, Maastricht*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, wandelen, fietsen. • *Ida Maas (18), Hongarenburg 192, Den Haag*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: dansen, naaien, muziek en dieren.

Het raadsel van de stille vallei

Tekst: Eda & Richard Crist – Illustraties: Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Meneer Bonner is met zijn dochter Dodey, zijn zoon Bobbie en hun hond Sheila in het dorpje Deer Lich in de bergen van Pennsylvania aangekomen. Zij maken kennis met mevrouw Leach en haar broer Sim. Randy, een jongen uit de buurt, vertelt, dat er een ongeluk is gebeurd. Op een boom bij het huisje is een vreemd mannetje getekend. Kolendelvers willen het land van mevrouw Tennisson omploegen en zij en Randy kunnen daar niets tegen doen, omdat ze geen bewijs hebben, dat het land hun eigendom is. Dodey, Bobbie en Randy gaan naar de Schoorstenen van het Dode Paard. Ze vermoeden dat er zich iemand bij de Schoorstenen ophoudt. Dodey en Bobbie vinden een oude krant uit het jaar 1892, waarin een berichtje staat over een ongeluk met een postkoets. Meneer Yancy, de postbode, vertelt hun hoe het is gebeurd. De koets is door struikrovers overvallen. De inhoud, een zak met geld en geldswaardige papieren, is nooit teruggevonden. De kinderen vermoeden dat het eigendomsbewijs van de Tennissons in die zak heeft gezeten. Ze besluiten de kwestie nader te onderzoeken. De jongens verdenken Sim Leach ervan dat hij bij de Schoorstenen op zoek is naar de schat. Op een avond volgen ze hem, als hij er weer heen gaat. In een grot ontmoet hij een onbekende man. Later gaan ze opnieuw naar de Schoorstenen, nu vergezeld door meneer Bonner. Ze vinden de grot, maar worden door de onbekende verjaagd. Later vertelt Sim hun, dat deze man zijn broer Chris is, die vroeger de helper van de koetsier van de postkoets is geweest, maar die zelf het ongeluk toevallig niet heeft meegemaakt. Deze Chris wil nu alleen de postzak vinden. Er breekt een onweer los en de kinderen gaan schuilen in een oude ruine. In de schoorsteen vinden ze een oude postzak.*

HOOFDSTUK XV

Eind goed, al goed!

Toen ze even later bij de open plek voor de houtzagerij kwamen, die de werklui daar hadden gemaakt, wierp Dodey een vijandige blik op de rommelige open loods, die de arbeiders hadden gebouwd. Er stond al een grote machine in, met een dekkleed eroverheen. Misschien zou morgen de cirkelzaag wel worden gebracht. Ze rilde bij de gedachte dat het gierende geluid ervan door het bos zou klinken. Als de koopakte nu eens niet in de postzak zat. . . O, hij móést er in zitten, het móést!

Bij het huis van de familie Tennisson bleven ze even buiten wachten, terwijl Randy zijn net en de emmer met vis neerzette en naar binnen holde om zijn moeder het nieuws te vertellen. Een minuut later kwam hij al weer naar buiten.

„Moeder vraagt of u allemaal binnen wilt komen."

„Nou eh," begon meneer Bonner onzeker. „Ik eh. . ."

Mevrouw Tennisson verscheen al in de deuropening met een uitgeknipt patroon van kleurige stof over haar arm.

„Komt u toch alstublieft binnen," zei ze glimlachend. „Randy gaat even naar de familie Leach om meneer Yancy op te bellen en ondertussen zal ik eens in de koelkast kijken of ik nog een hapje te eten heb voor de schatgravers. Jullie zullen wel razende honger hebben."

Dodey vond het wel gek dat ze nu pas haar vader en mevrouw Tennisson aan elkaar kon voorstellen. Ze had het gevoel

dat er al maanden voorbij waren gegaan, sinds de dag, dat Sheila de kippen had opgejaagd en dat zijzelf voor het eerst Randy's moeder had ontmoet, terwijl die met een vuurrood hoofd met een bezem liep te zwaaien en hijgde van het harde lopen.

„Ik ben zo blij," zei mevrouw Tennisson, toen Randy weg was en ze allemaal in de kamer stonden, „dat de drukte over de Schoorstenen eindelijk voorbij is. Ik heb me werkelijk al die tijd dat u nu in het huisje woont erg ongerust gevoeld, omdat ik bang was, dat de kinderen iets zou overkomen. Ik zou het mezelf nooit hebben vergeven, als Randy hen in moeilijkheden had gebracht."

Meneer Bonner wreef zich eens over de kin en bekeek zijn beide kinderen met kritische blik.

„Ik ben er nog niet zo zeker van dat het allemaal van Randy is uitgegaan," zei hij.

Bobbie schoof niet helemaal op zijn gemak in zijn stoel heen en weer en Dodey keek haar vader van onder haar oogharen aan.

„Natuurlijk," ging meneer Bonner voort, „heb je kans dat er nog meer herrie komt. Ik voorspel je dat er nog een gevecht komt, als Bobbie de oude enveloppen uit 1892 aan de directeur van het postkantoor probeert te ontfutselen."

Binnen een kwartier was Randy terug.

„Ze komen hier direct naar toe," kondigde hij aan. „Meneer Yancy en de directeur van het postkantoor. Tjonge jonge, wat was mevrouw Leach opgewonden, toen ik haar vertelde, wat er gebeurd was. Ik geloof dat zij het helemaal niet plezierig vond, dat Chris daar de hele tijd in die grot woonde. En Lilie" — hij wachtte even — „Lilie is weg."

„Is. . . is ze weg?" Dodey kreeg een eigenaardig gevoel. Ze voelde zich erg opgelucht, maar tegelijkertijd maakte ze zich zorgen over de veiligheid van de oude vrouw.

„Ze is vanmorgen weggegaan," vertelde Randy. „Sommige mensen hebben haar op de weg zien lopen, helemaal aan de andere kant van de stad, en nu zijn ze met een heel stel naar haar aan het zoeken bij de Grote Woeste Berg."

„Lieve help," mompelde Bobbie. „Ik denk dat ze het niet goed kan hebben, dat haar veertjes niet meer werken."

„Ik heb spiegeleieren klaarstaan in de keuken," riep mevrouw Tennisson.

Ze gingen allemaal naar de keuken en stelden zich in een rij op bij de gootsteen om hun handen te wassen. Daarna gingen ze om de tafel zitten.

„Zeg, Randy," merkte Bobbie op, terwijl hij een paar eieren op zijn bord legde. „Hoe wist je dat je ons bij de baai zou kunnen vinden?"

„Heel eenvoudig. Toen jullie niet meer bij de ruïne bleken te zijn, hebben we jullie sporen gevolgd. De grond was zacht geworden door al die regen en we konden duidelijk zien welke kant jullie waren opgegaan. Jullie hebben zeker wel erg hard gelopen!"

Bobbie lachte. „Ik denk wel van een kilometer per minuut!"

Ze hoorden de motor van een auto op de weg. Even later kondigden voetstappen op de veranda aan, dat de beide mannen van het postkantoor waren aangekomen.

„Mag ik even voorstellen," riep meneer Yancy luidruchtig toen ze binnenkwamen. „Dit is meneer Beam, onze directeur. Dit zijn Dodey, Robert en meneer Bonner. De Tennissons kent u geloof ik al?"

Hij schraapte nadrukkelijk zijn keel en keek de kamer rond, of hij de postzak zag staan.

Meneer Beam was een dikke man met een kaal hoofd. Hij droeg rode bretels en een riem met een zilveren gesp. Achtereenvolgens schudde hij hen allemaal de hand.

„Ik heb begrepen," zei hij met een zware stem, „dat u mij enige poststukken wenst te overhandigen die zo juist uit Somerset zijn aangekomen."

„Ja, meneer," zei Randy, terwijl hij naar de postzak wees, die in een hoek van de kamer stond. „Daar zit alles in."

„Hm, hm," deed meneer Beam. „Het is eigenlijk buiten de kantooruren." Hij knipoogde tegen Yancy en liep naar de postzak toe.

„Hm, hm."

„Wilt u de zak openmaken?" vroeg Bobbie.

De directeur scheen diep na te denken. „Ik kan me op het ogenblik niet herinneren, wat het reglement in zo'n geval voorschrijft. Maar om er zeker van te zijn dat we deze zaak op een wettige manier behandelen, verklaar ik bij dezen dat dit huis een bijkantoor van het de-

„Ze is vanmorgen weggegaan," vertelde Randy.

Hij trok een lange, bruine enveloppe uit de stapel.

partement van de staatsposterijen is — hm, hm — tijdelijk, natuurlijk."

„Ik heb de keukentafel leeggemaakt," zei mevrouw Tennisson.

„Mooi zo."

Meneer Beam pakte de postzak op en liep voorop naar de keuken. Hij zette de zak op de tafel en bekeek het roestige slot. Toen bromde hij iets onverstaanbaars en knipte zijn zakmes open. Hij kon het oude touw gemakkelijk doorsnijden, alsof het van spinrag was.

„Ziezo," zei de directeur. „Help eens even een handje, Jeff, dan zullen we de zak omkeren. Maar voorzichtig, hoor!" De beide mannen keerden de postzak voorzichtig om. Het leek wel, alsof Randy bezig was zijn net met visjes leeg te schudden. Tientallen brieven, briefkaarten en pakjes gleden op tafel. Er waren dikke en dunne enveloppen bij, bruine, blauwe en witte, lange en korte. Bij alle poststukken was het adres met de hand geschreven en Dodey las sommige namen hardop: „Collins, Drake, Poulter, Zellerman, Crumbough. . ."

Boven op de stapel plofte een groen

pakje dat met een touw was dichtgebonden. Het rolde naar de rand van de tafel en Bobbie ving het op. Hij draaide de adreszijde naar boven en las: „Aan de heer Henry Johnson, Ontginningsmaatschappij op de Grote Woeste Berg, Hoofdstraat 232. . .''

„Dat is hem!'' lachte meneer Yancy en hij keek over zijn brilleglazen heen naar meneer Beam. „De schat is gevonden.''

Bobbie woog het pakje op zijn hand. „Vierduizend dollar!'' zuchtte hij in vervoering. „Dat ik ooit nog eens zoveel geld in handen zou krijgen!''

Met een edelmoedig gebaar overhandigde hij het pakje aan Randy. „Hier, wil jij het ook even vasthouden?''

„Graag!'' Randy nam het pakje aan, maar zijn ogen bleven op de stapel brieven gericht.

Toen kwam er een verbijsterende gedachte bij Dodey op: Stel, dat de koopakte nu eens niet tussen de brieven zat, wat zouden ze dan tegen Randy moeten zeggen om hem op te beuren? Zij had het idee geopperd, dat de koopakte in de postzak zou zitten. Het had zo'n goed idee geleken, maar ze had immers geen enkele grond voor haar vermoedens? Een beetje zenuwachtig begon ze te zoeken tussen de muf ruikende brieven. De koopakte móést erbij zijn!

Randy las hardop de adressen. Hij trok een lange, bruine enveloppe uit de stapel.

„Aan Randolph Tennisson!'' schreeuwde hij en hij liet het pakje met de vierduizend dollar op de tafel vallen. „Uit Engeland! Afzender: Sam Radijs, London S.W.!''

Met trillende hand hield hij zijn moeder de brief voor: „Hier, moeder. M. . . maakt u hem maar open.''

„Nee,'' zei zijn moeder. Haar ogen straalden en ze klemde haar handen in elkaar, bijna alsof ze aan het bidden was. „Maak jij hem maar open. Hij is aan jou geadresseerd: Randolph Tennisson.''

„Maar dat was mijn overgrootvader.'' Randy lachte en trok een la open om een mes te pakken. Hij sneed de enveloppe nauwkeurig open. Dodey voelde haar hart bonzen, zolang stond ze al met ingehouden adem!

Eindelijk trok Randy een dik, opgevouwen papier uit de enveloppe. Hij vouwde het zo voorzichtig open, alsof hij vreesde, dat het in stof uit elkaar zou vallen.

„Moeder!'' schreeuwde hij. „Het is hem! Het is hem! Het is de koopakte! Kijk maar, er staat zelfs in grote letters boven: AKTE! Jongens, o, jongens. . .''

Ze kwamen allemaal om hem heen staan.

„Alle grond en al wat zich daarop bevindt,'' las meneer Bonner, die over Randy's schouder keek, „ten oosten van de weg bij de Paradijsbaai bij Deer Lich in de gemeente Allegheny, graafschap Somerset voornoemd, vastgelegd en beschreven als volgt, te weten: te beginnen een punt dat ligt midden op de weg bij de Paradijsbaai, welk punt negenhonderdenzestig meter. . .''

Meneer Bonner pakte het papier en terwijl hij verder las, daalde zijn stem tot een vlug en onverstaanbaar gemompel. Niemand viel hem in de rede. Toen hij de akte helemaal had gelezen, gaf hij het papier aan Randy terug. Zijn gezicht stond plechtig.

„Randy,'' zei hij, „jij en je moeder zijn nu officieel eigenaars van al het land dat ligt tussen dit huis en de Paradijsbaai, en ook van het land, dat aan de andere kant van de baai ligt, tot en met de oude ruïne van de familie Radijs. Bovendien is de plek, waar nu de houtzagerij staat, van jullie en ook de Schoorstenen van het Dode Paard. Hartelijk gefeliciteerd!''

„G. . gossiemijne!''

Randy keek ongelovig naar de sierlijk geschreven woorden. Eindelijk maakte de intense spanning op zijn gezicht plaats voor een brede grijns.

„Het eerste dat ik morgen doe, is naar de stad gaan,'' zei hij. „Ik ga regelrecht naar meneer Franklin. Hij is mijn beste klant voor de witvis en hij wil me vast wel helpen om de delvers te laten ophouden. Dan ga ik tegen de houthakkers zeggen, dat ze nog wel een paar bomen mogen omhakken, want ik heb geld nodig om de boel hier op te verven en we moeten kuikens kopen en een nieuwe elektrische naaimachine. En dan. . .'' Hij zweeg en wendde zich tot zijn moeder. „Moeder! Wat zullen we doen met de ruïne?''

Slot volgt

Zijn gezicht stond plechtig.

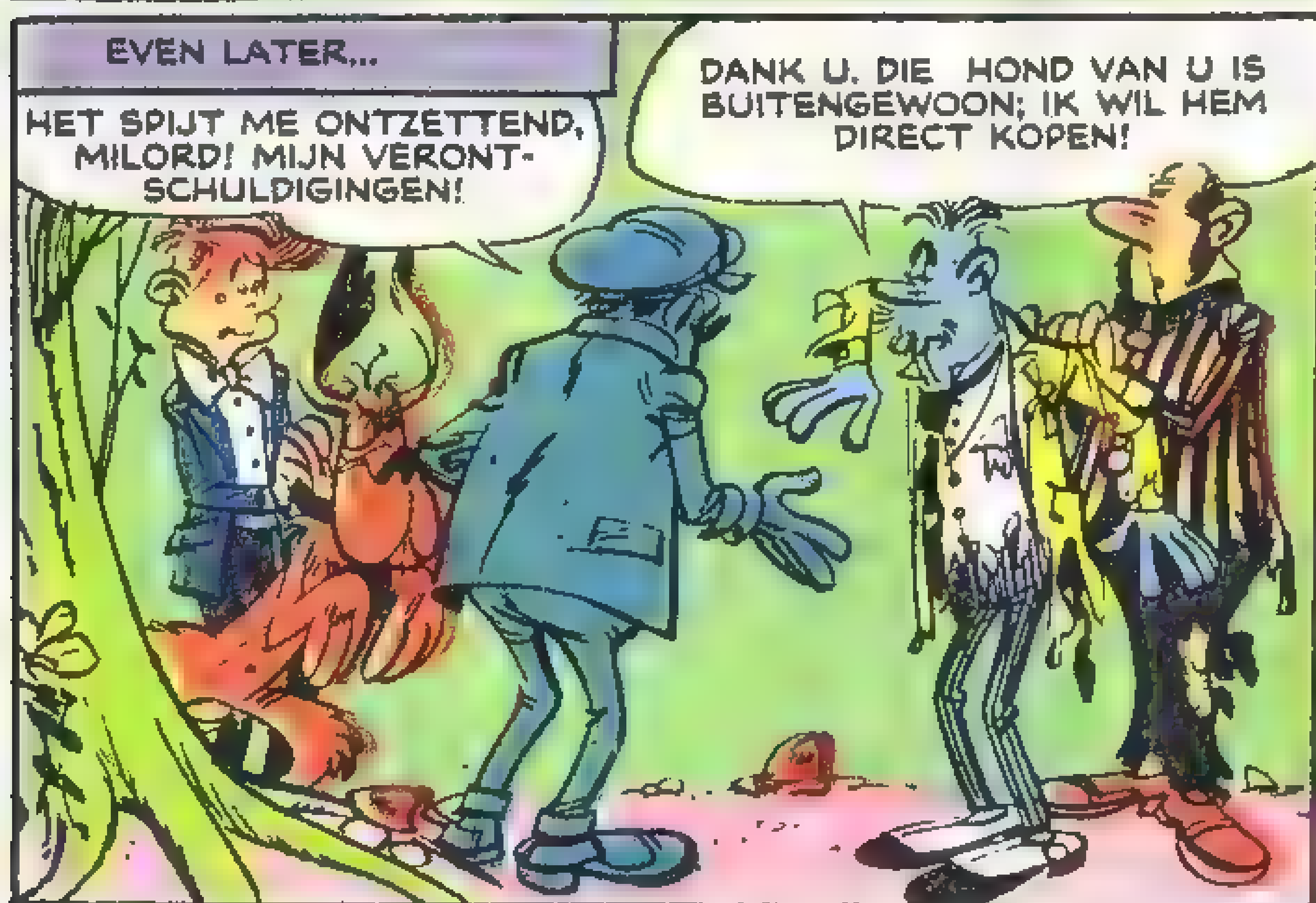
Kareltje Sprint

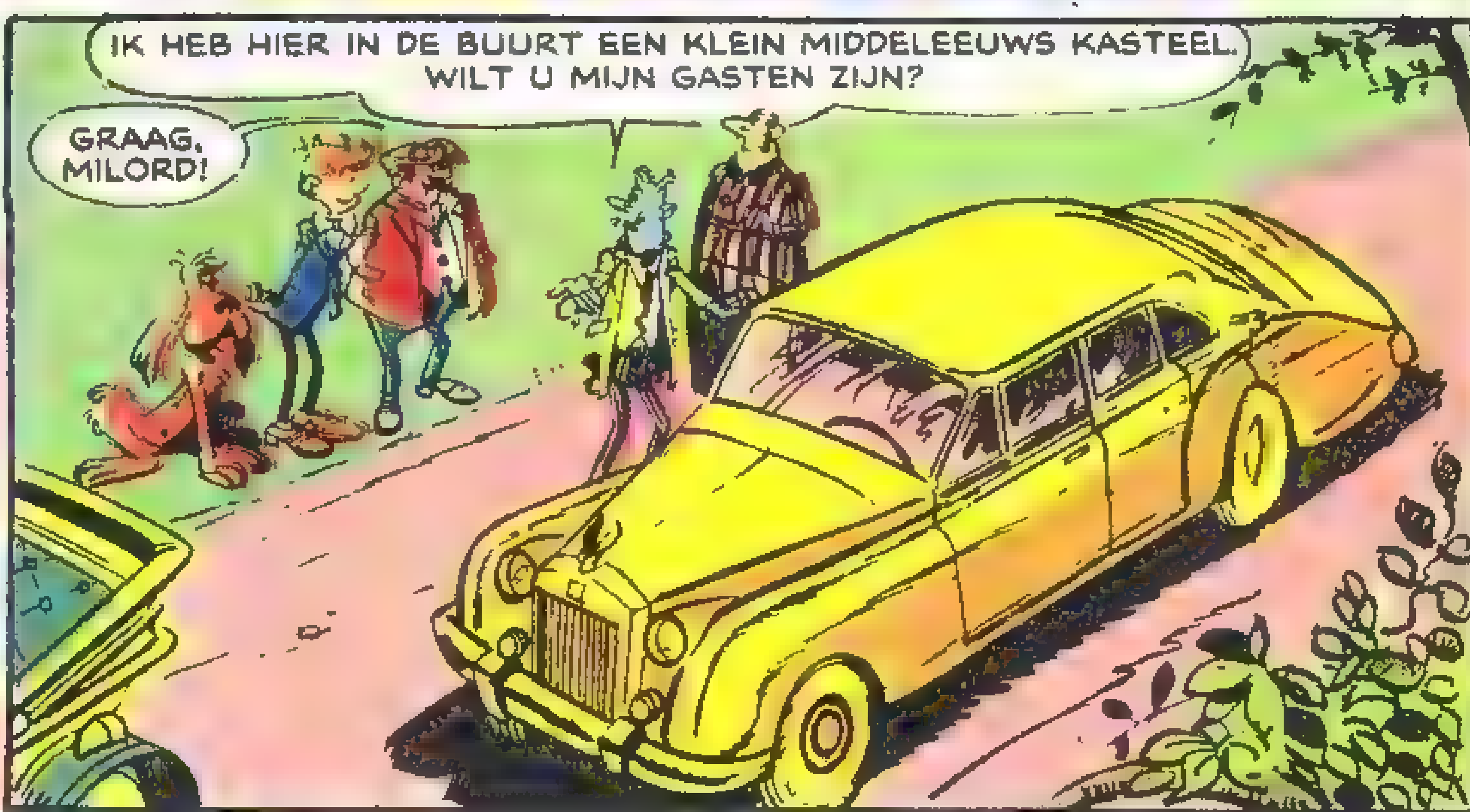

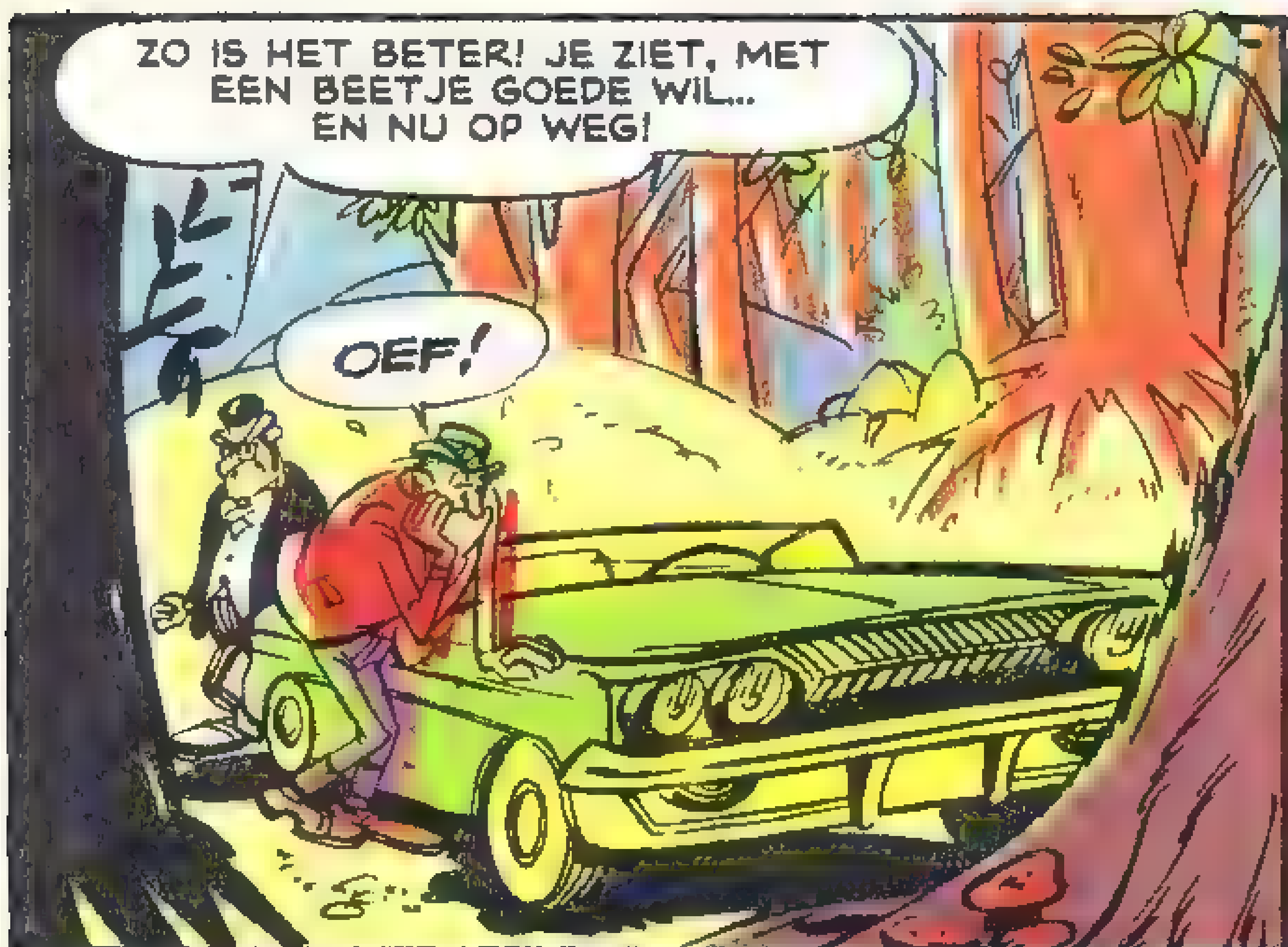

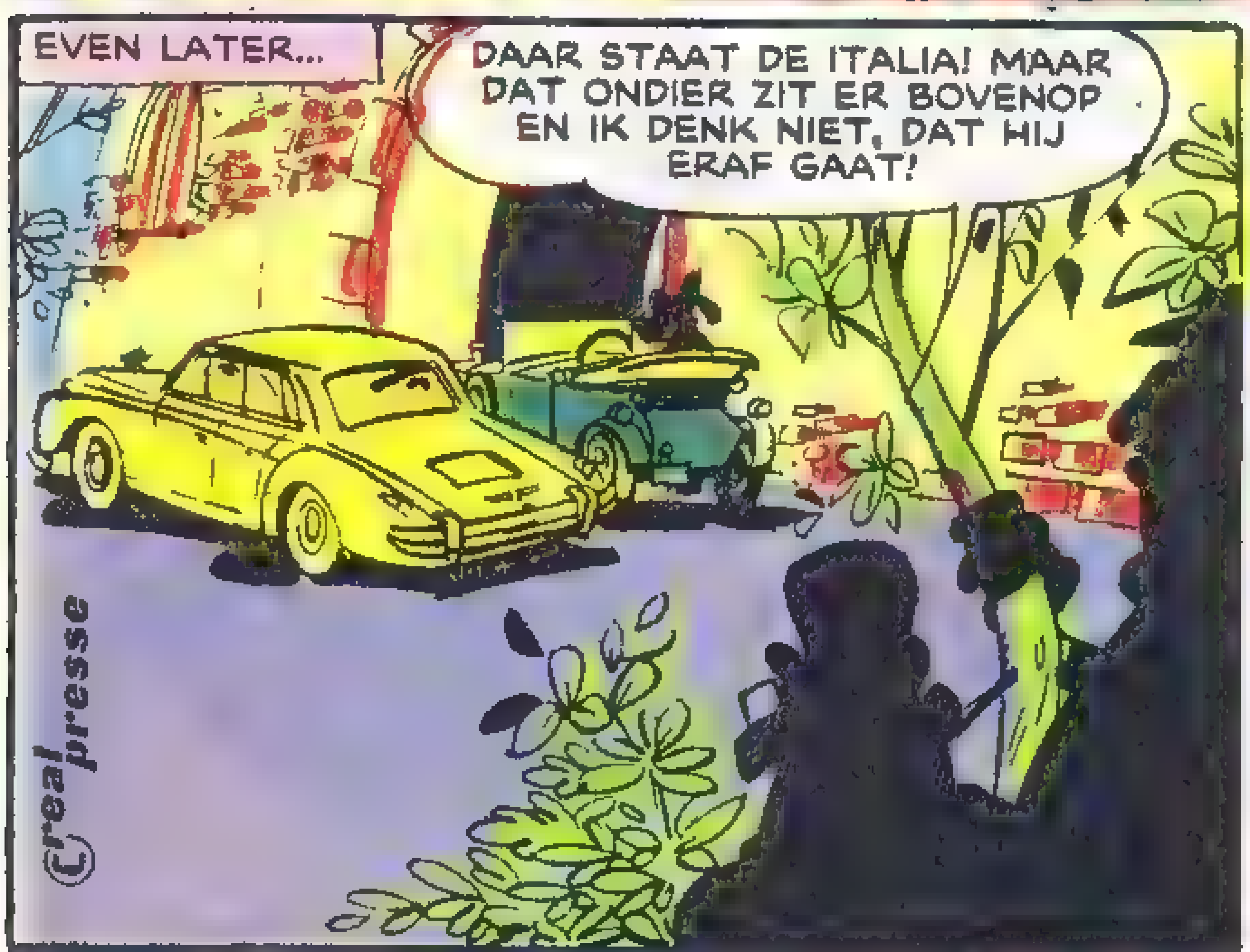

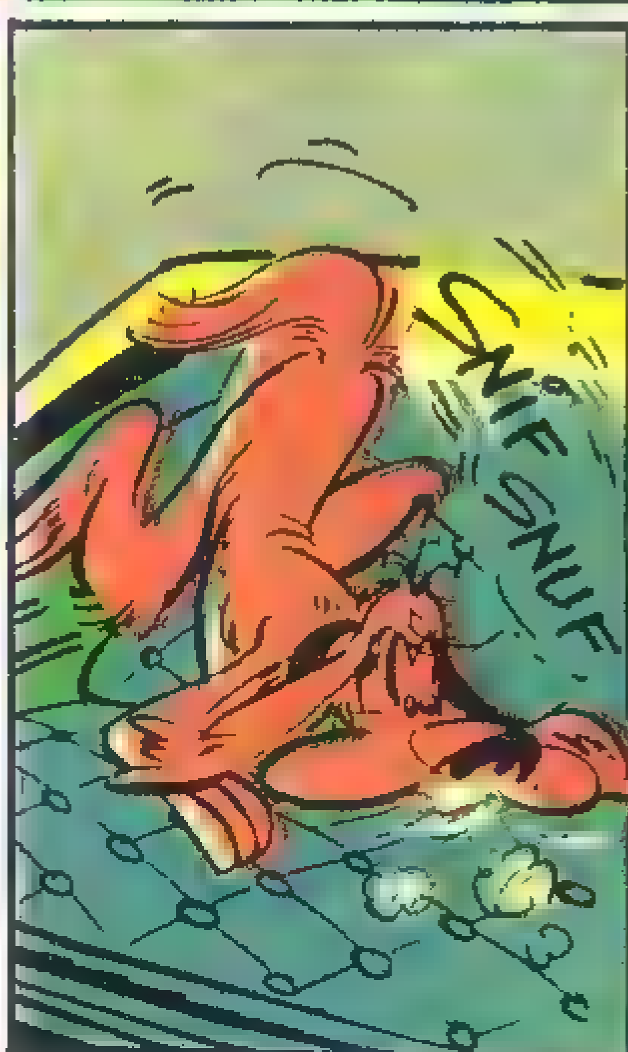

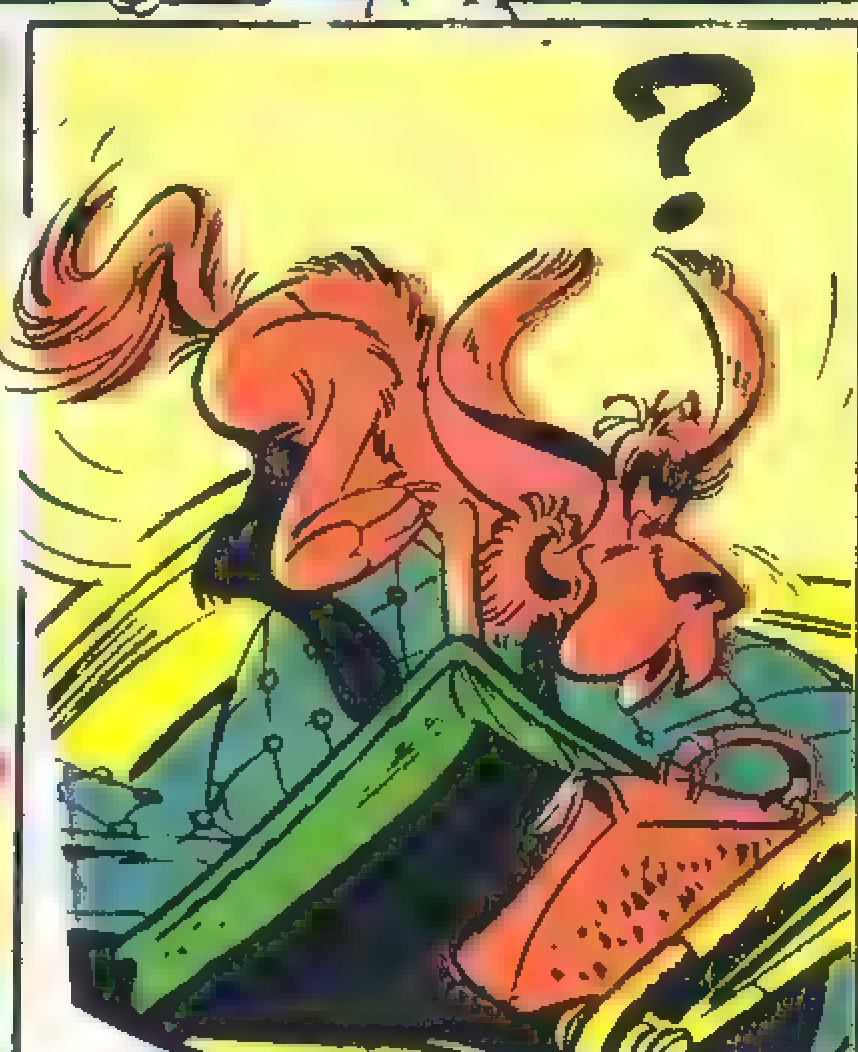

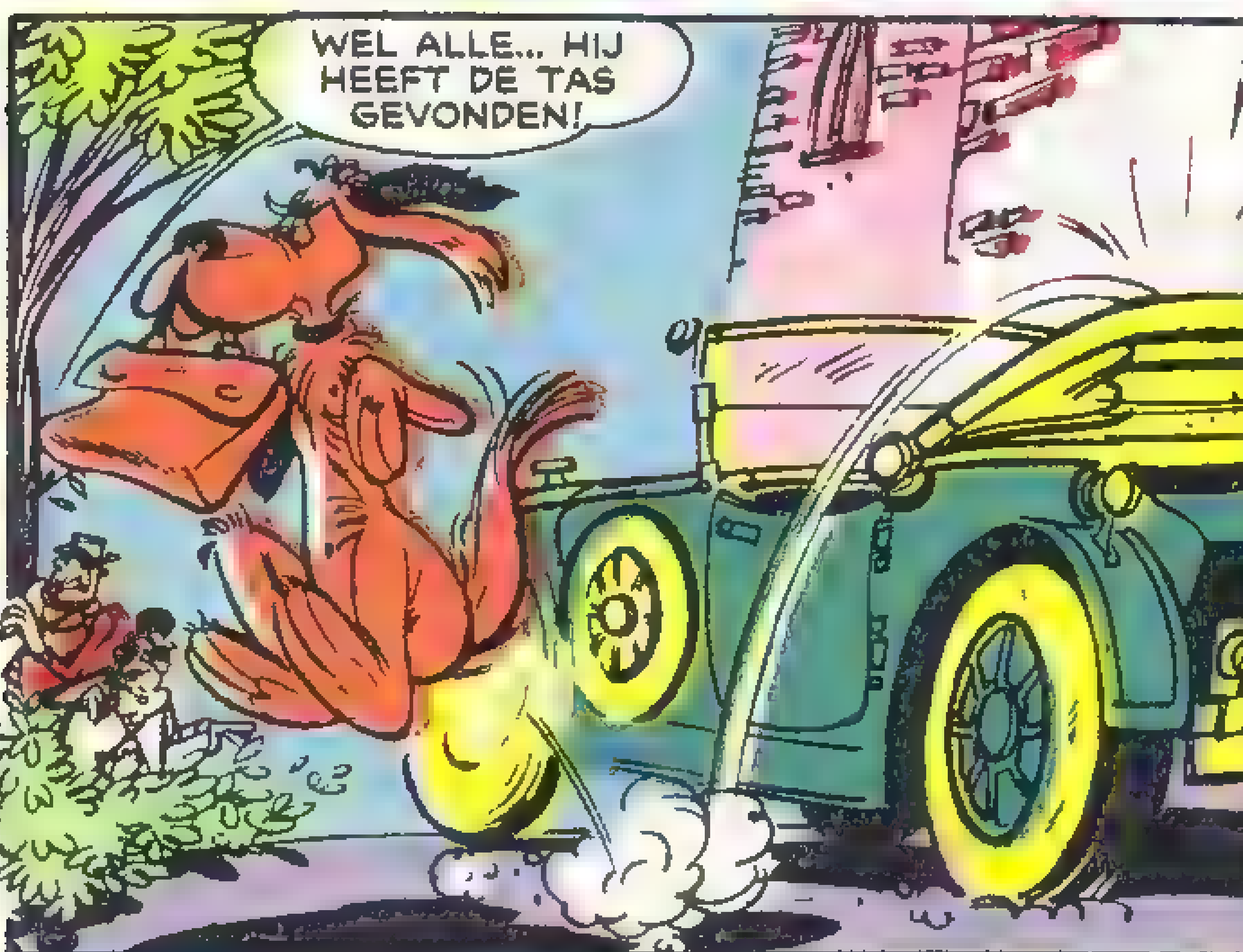

ZO IS HET BETER! JE ZIET, MET EEN BEETJE GOEDE WIL... EN NU OP WEG!
OEF!

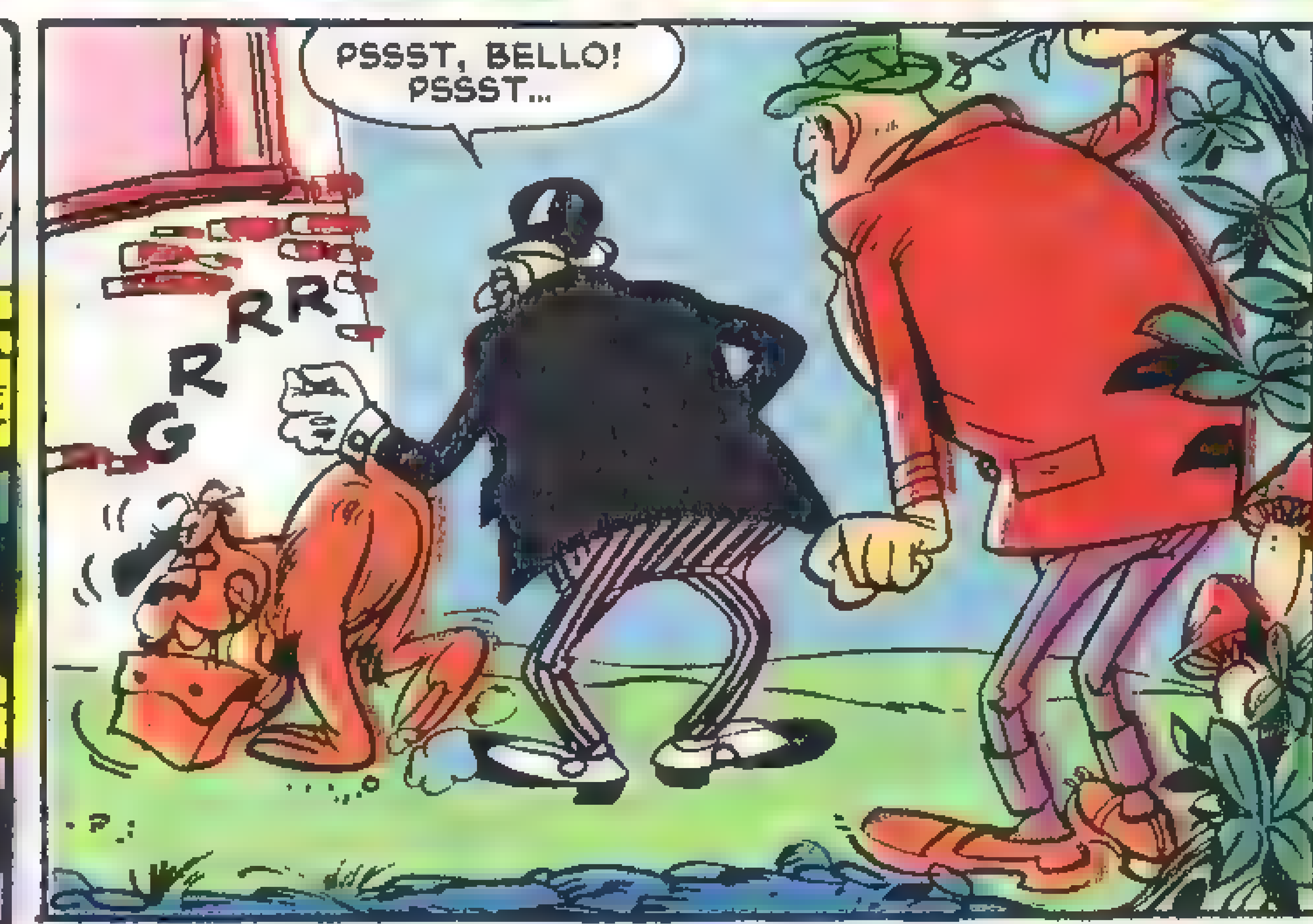

VERDRAAID, DAAR ZIJN ZE! DAAR, BIJ DAT KASTEEL!
JA, MENEER!

EVEN LATER...
DAAR STAAT DE ITALIA! MAAR DAT ONDIER ZIT ER BOVENOP EN IK DENK NIET, DAT HIJ ERAF GAAT!
© real presse

SNIF SNUF

?

WEL ALLE... HIJ HEEFT DE TAS GEVONDEN!

PSSST, BELLO! PSSST...
GRRR

VERDRAAID, HIJ GAAT HET KASTEEL BINNEN! ER ACHTERAAN, VLUG!
JA, IK KOM!

MAG IK U EEN KLEINE VERFRISSING AANBIEDEN? DAARNA ZULLEN WIJ HET KASTEEL BEZICHTIGEN.
24
IN DE SALON VAN HET KASTEEL...

Cliff Rendall

SCIENCE FICTION

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

8

DE BEMANNING VAN HET OP DRIFT GERAAKTE RUIMTESCHIP ASAR 210 IS IN CONTACT GEKOMEN MET DE GEHEIMZINNIGE MATIC EN ZIJN ROBOTS. DEZE MATIC HEEFT DE RUIMTEVAARDERS BEVOLEN DE ASAR TE VERLATEN EN NAAR DE ASTEROÏDE TE KOMEN, DIE ZICH VLAK BIJ HET RUIMTESCHIP VOORTBEWEEGT...

WIE OF WAT IS DIE MATIC? WAAR KOMT HIJ VANDAAN EN WAT WIL HIJ?

ZIJN BEDOELINGEN ZULLEN ONS WEL GAUW DUIDELIJK WORDEN. KIJK! HET COMITÉ VAN ONTVANGST STAAT AL KLAAR! DE ROBOTS WACHTEN OP ONS!

MISSCHIEN KUNNEN ZE MET DIE ASTEROÏDE ONS SCHIP EEN DUWTJE GEVEN IN DE RICHTING VAN ONS ZONNESTELSEL. IK ZAL WEL EEN MANIER VINDEN OM HEN TE DWINGEN ONS NAAR DE AARDE TERUG TE BRENGEN!

WE ZIJN ER, LUI! LATEN WE NU DICHT BIJ ELKAAR BLIJVEN EN DIE ROBOTS NIET UIT HET OOG VERLIEZEN!

EEN UITGEHOLDE ASTEROÏDE! ZE HEBBEN HET DING OMGEBOUWD TOT RUIMTESCHIP!

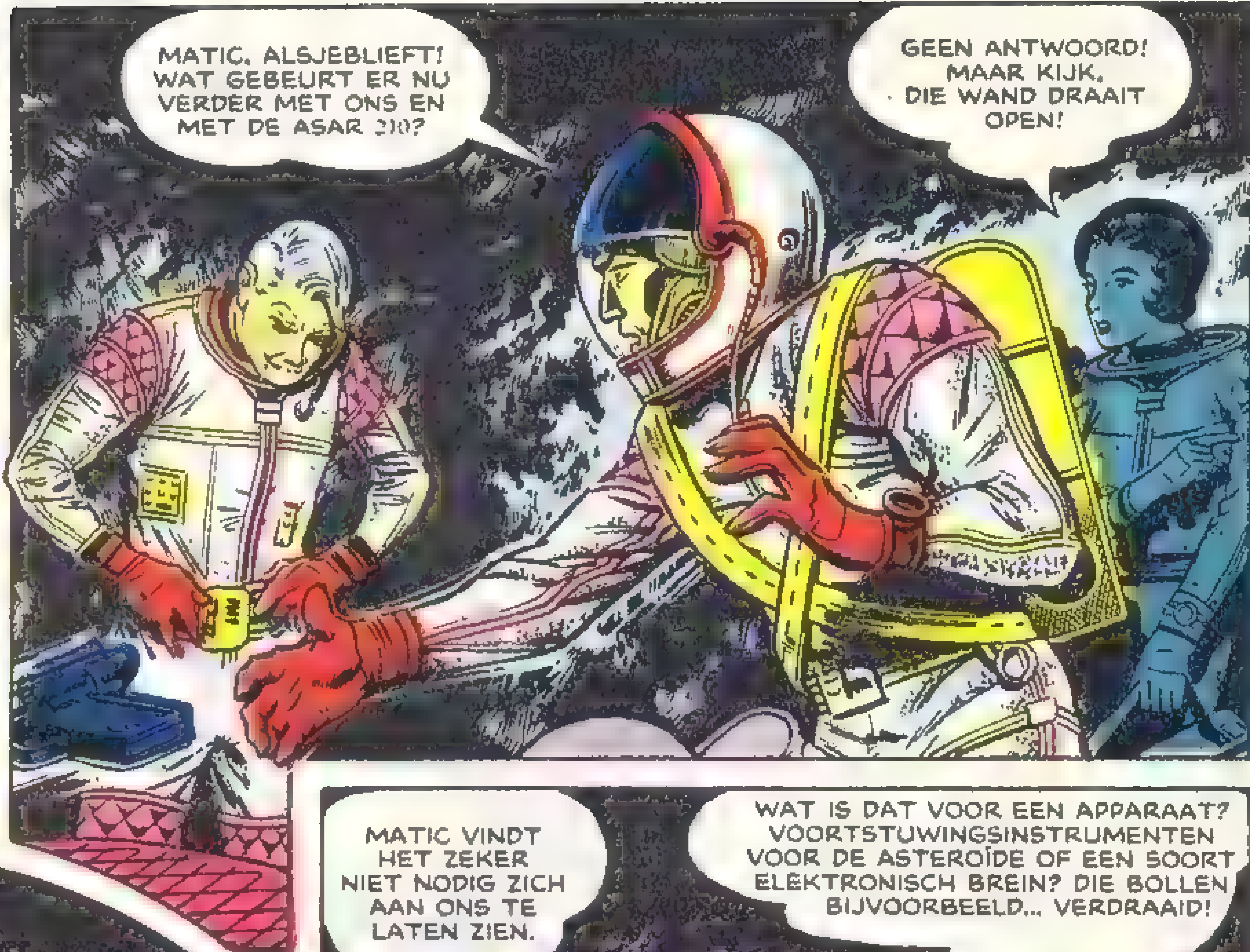
EEN VAN DE ROBOTS VERDWIJNT PLOTSELING. EEN ANDER STAAT BIJ EEN VREEMDSOORTIGE OPENING STIL EN ZENDT EEN NIEUWE BOODSCHAP UIT...

BEWONERS VAN TERRA! ACHTER DEZE DIAFRAGMASLUITING BEVINDT ZICH EEN LUCHTSLUIS. TREED BINNEN EN TREK UW RUIMTEPAKKEN UIT! DE ZUURSTOF EN DE TEMPERATUUR ZIJN ER GESCHIKT VOOR BEWONERS VAN UW PLANEET.

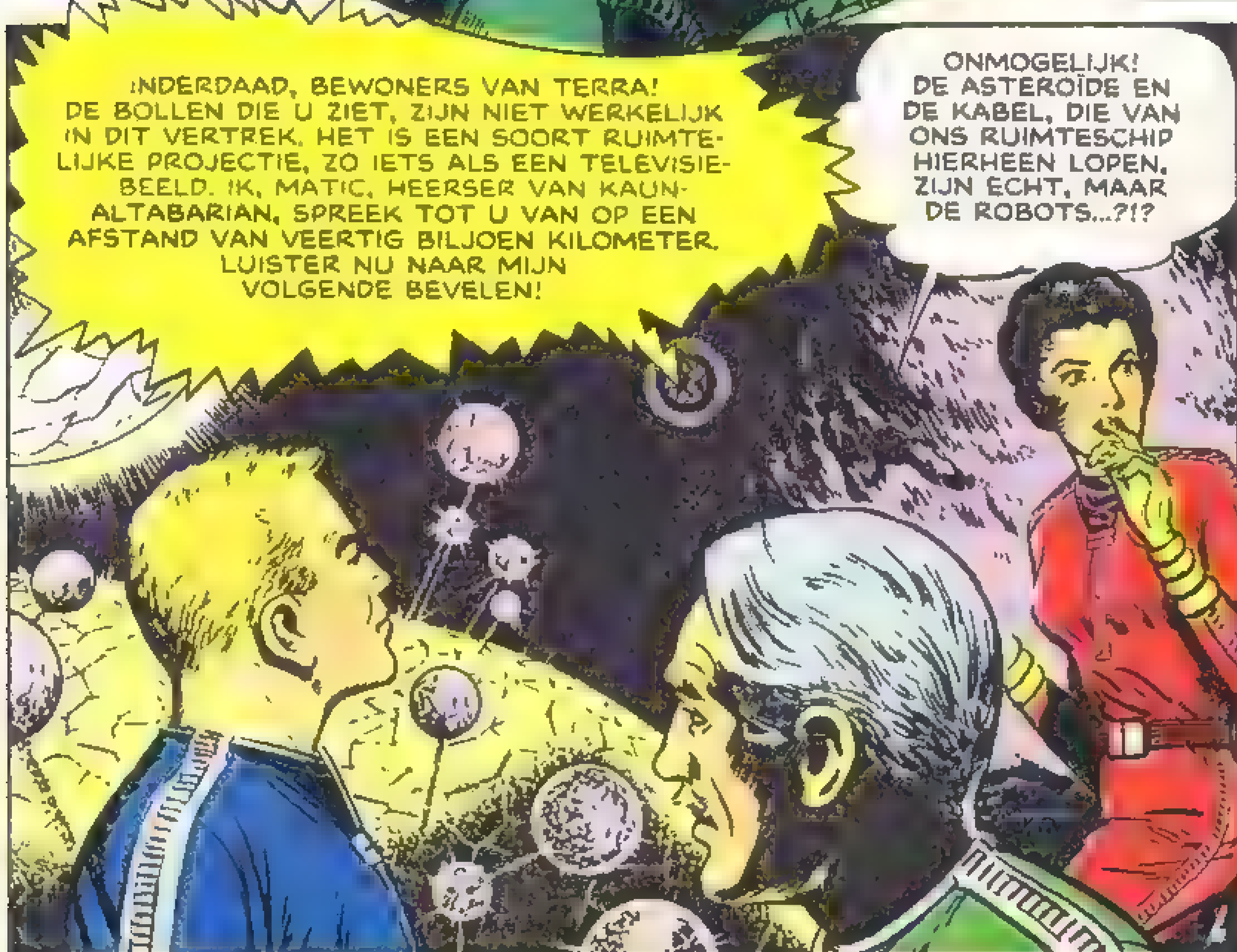

VOORLOPIG HELPT HET NIETS, ALS WE ONS VERZETTEN. WE MOETEN ONZE KANS AFWACHTEN!

MATIC, ALSJEBLIEFT! WAT GEBEURT ER NU VERDER MET ONS EN MET DE ASAR 210?
GEEN ANTWOORD! MAAR KIJK, DIE WAND DRAAIT OPEN!

WAAR KOMEN WE NU TERECHT? IN DE CONTROLEKAMER VAN DIT RUIMTESCHIP? HET IS WEL DUIDELIJK DAT WE NIET MET BEWONERS VAN DE AARDE TE MAKEN HEBBEN! KIJK EENS NAAR DAT VREEMDE TOESTEL!
WAAR ZIJN MATIC EN ZIJN ROBOTS? HIJ IS ONS EEN VERKLARING SCHULDIG!

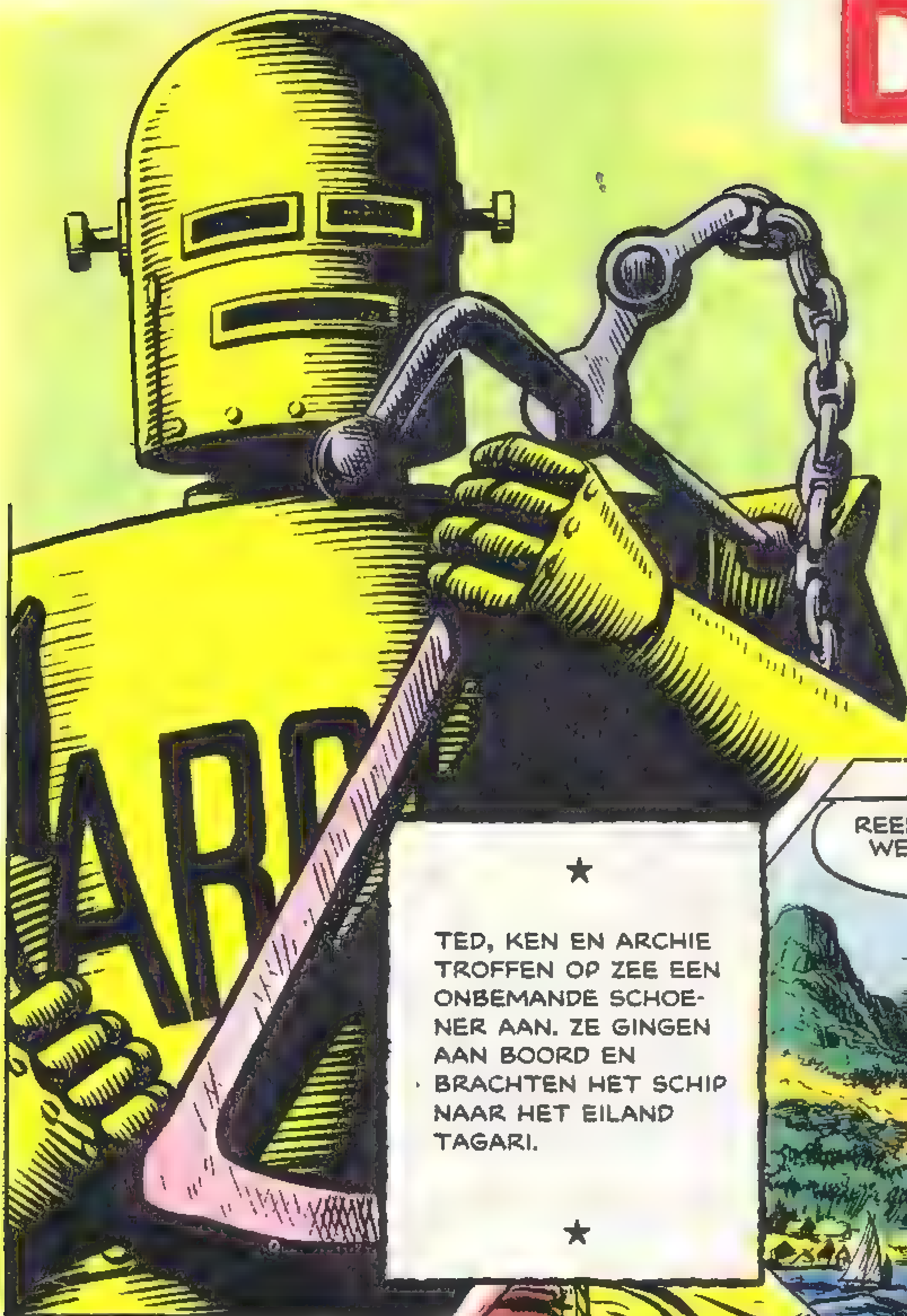

MATIC VINDT HET ZEKER NIET NODIG ZICH AAN ONS TE LATEN ZIEN.
WAT IS DAT VOOR EEN APPARAAT? VOORTSTUWINGSINSTRUMENTEN VOOR DE ASTEROÏDE OF EEN SOORT ELEKTRONISCH BREIN? DIE BOLLEN BIJVOORBEELD... VERDRAAID!

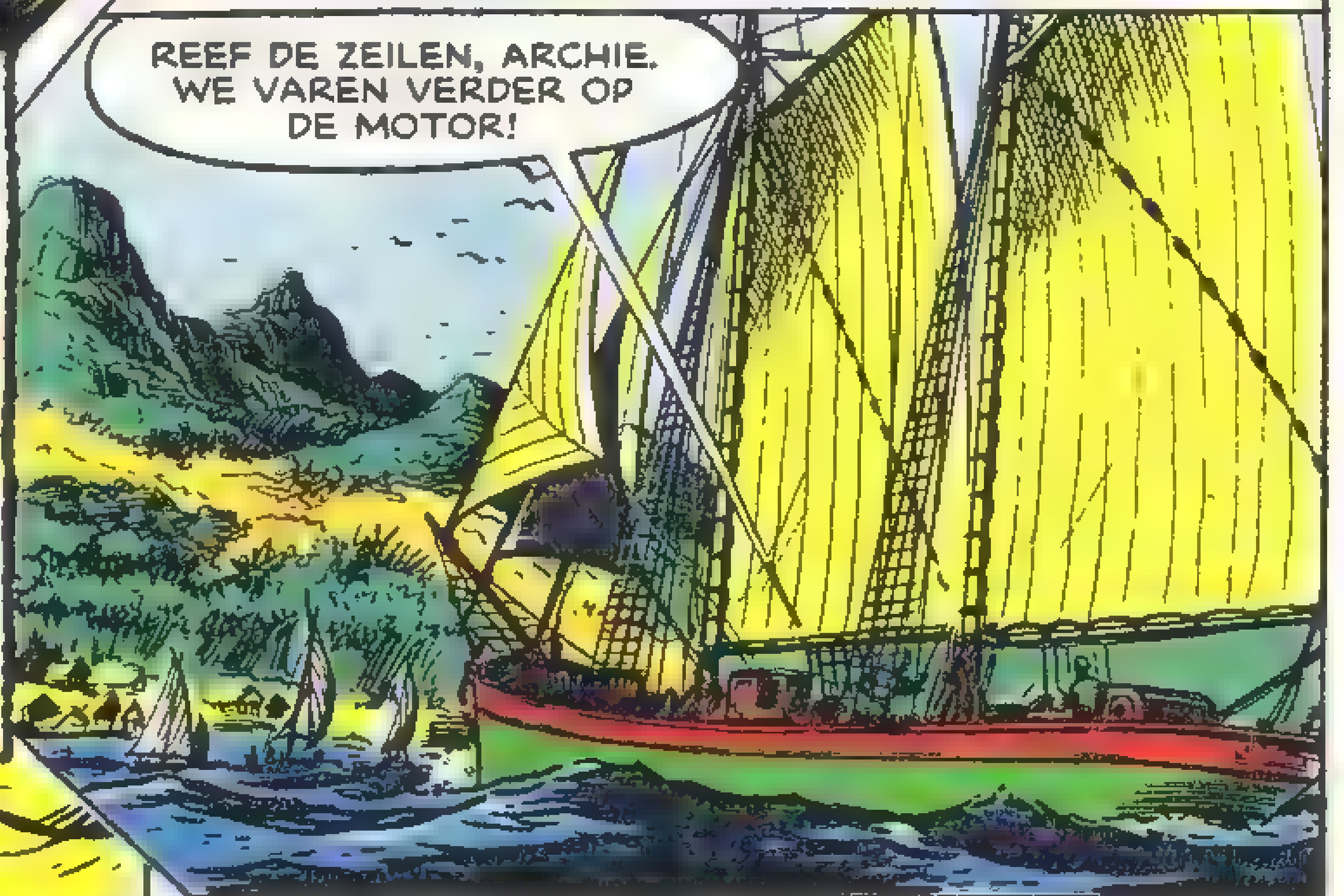

DAT IS GEK! IK KAN ER MET MIJN HAND DWARS DOORHEEN GAAN!
HET IS ER EN HET IS ER NIET!

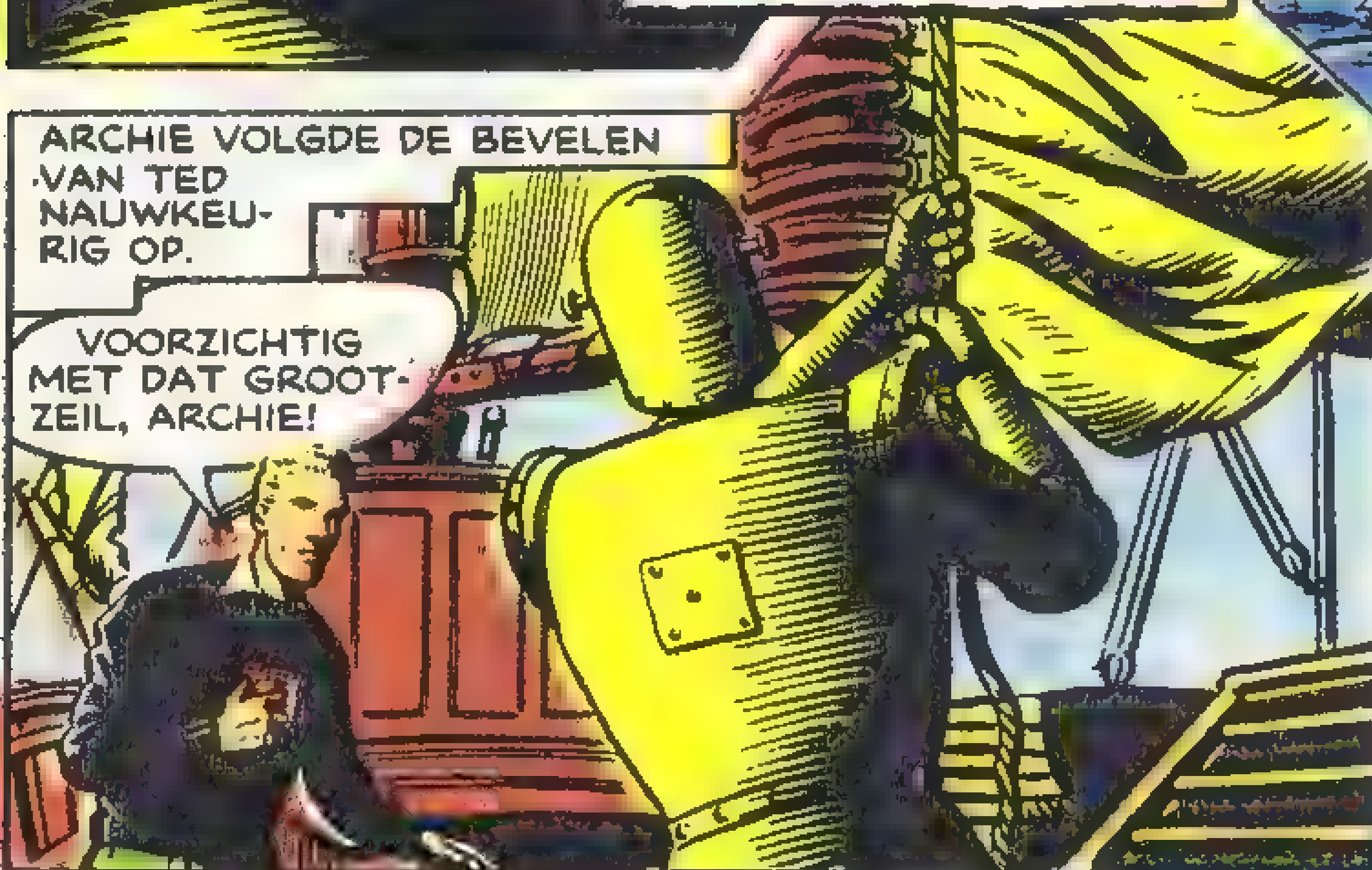

INDERDAAD, BEWONERS VAN TERRA! DE BOLLEN DIE U ZIET, ZIJN NIET WERKELIJK IN DIT VERTREK. HET IS EEN SOORT RUIMTELIJKE PROJECTIE, ZO IETS ALS EEN TELEVISIEBEELD. IK, MATIC, HEERSER VAN KAUN-ALTABARIAN, SPREEK TOT U VAN OP EEN AFSTAND VAN VEERTIG BILJOEN KILOMETER. LUISTER NU NAAR MIJN VOLGENDE BEVELEN!
ONMOGELIJK! DE ASTEROÏDE EN DE KABEL, DIE VAN ONS RUIMTESCHIP HIERHEEN LOPEN, ZIJN ECHT, MAAR DE ROBOTS...?!?

DE ROBOTS! KIJK, ZE DRAGEN IETS! WAT WILLEN ZE DAARMEE?

DE MAN VAN STAAL

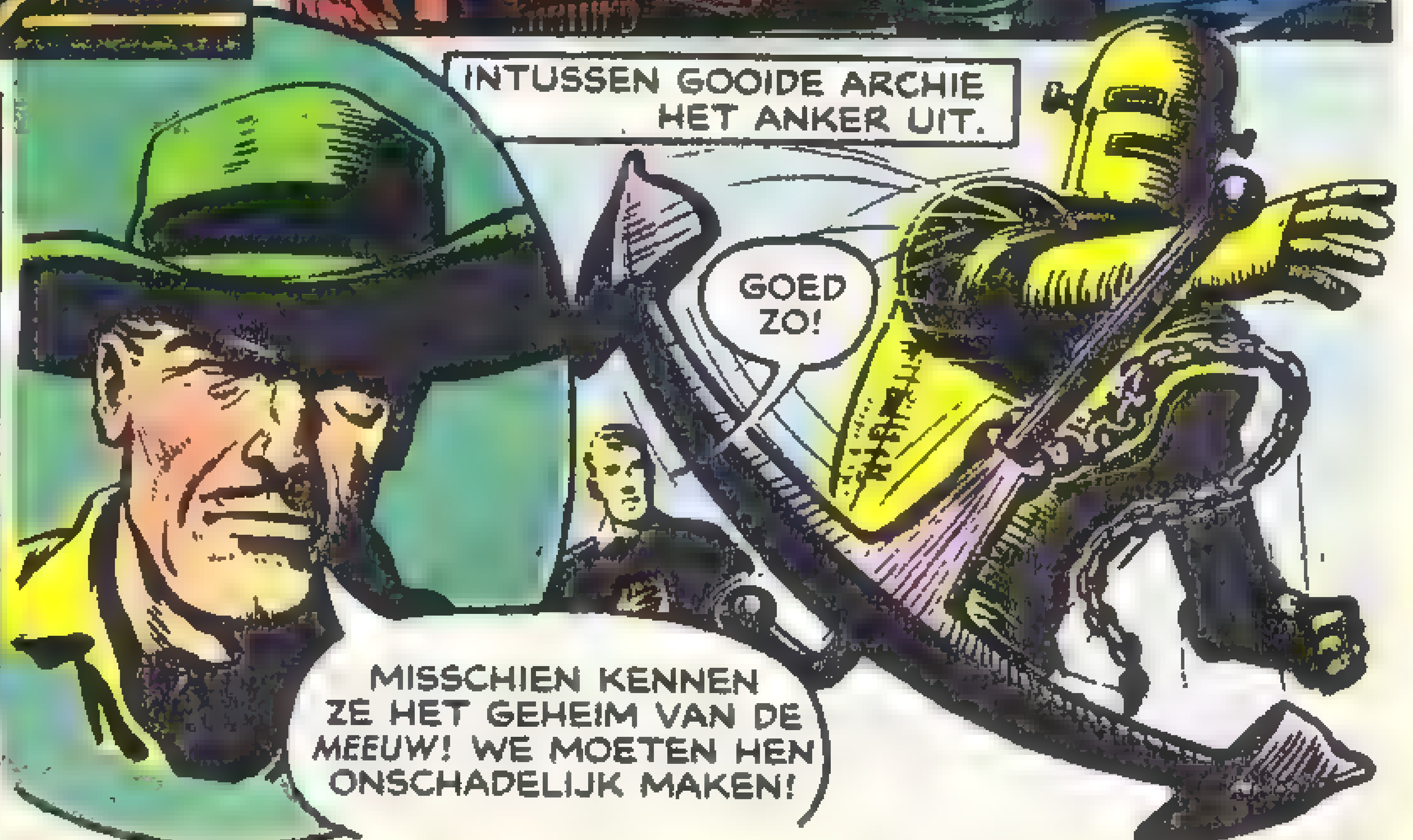

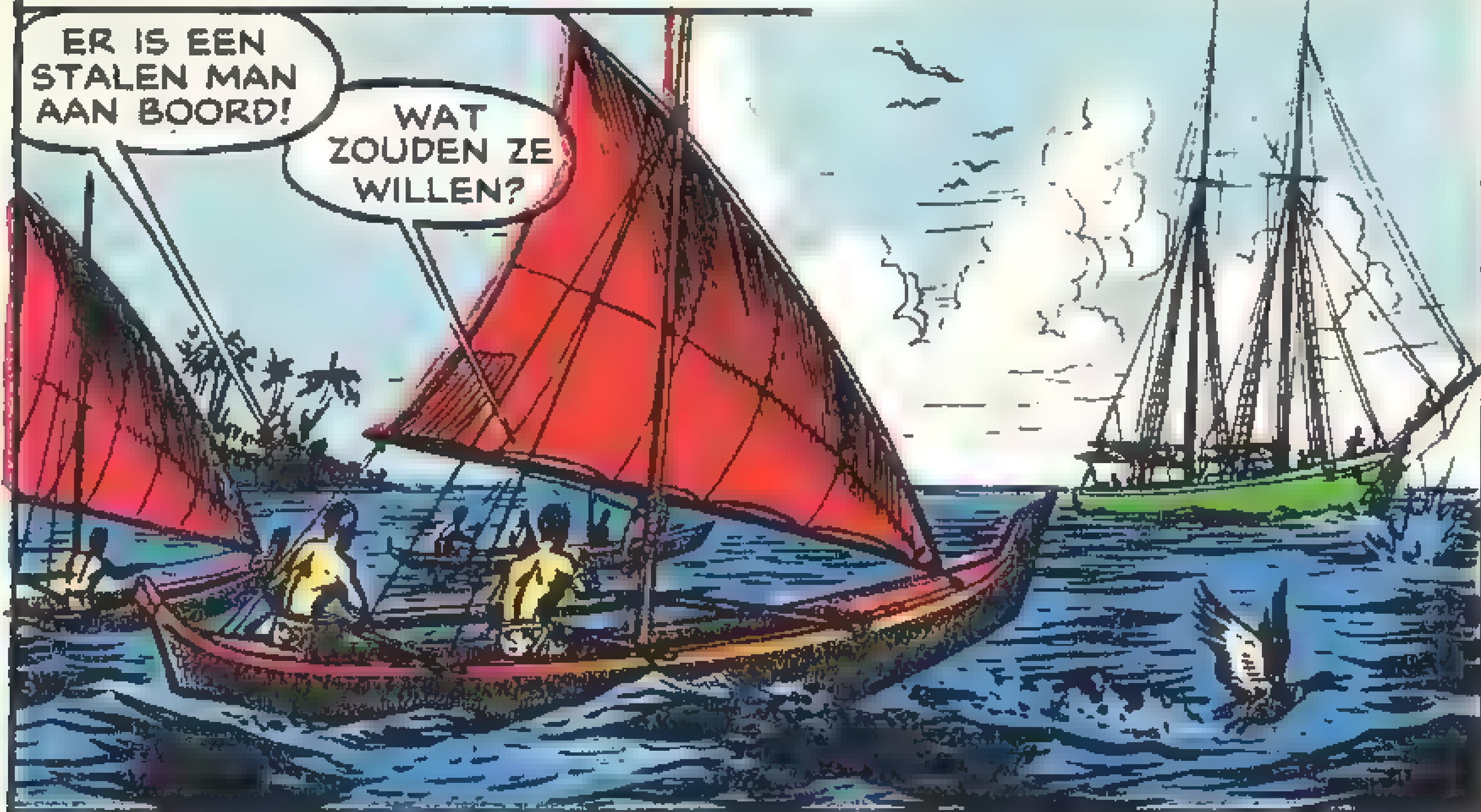

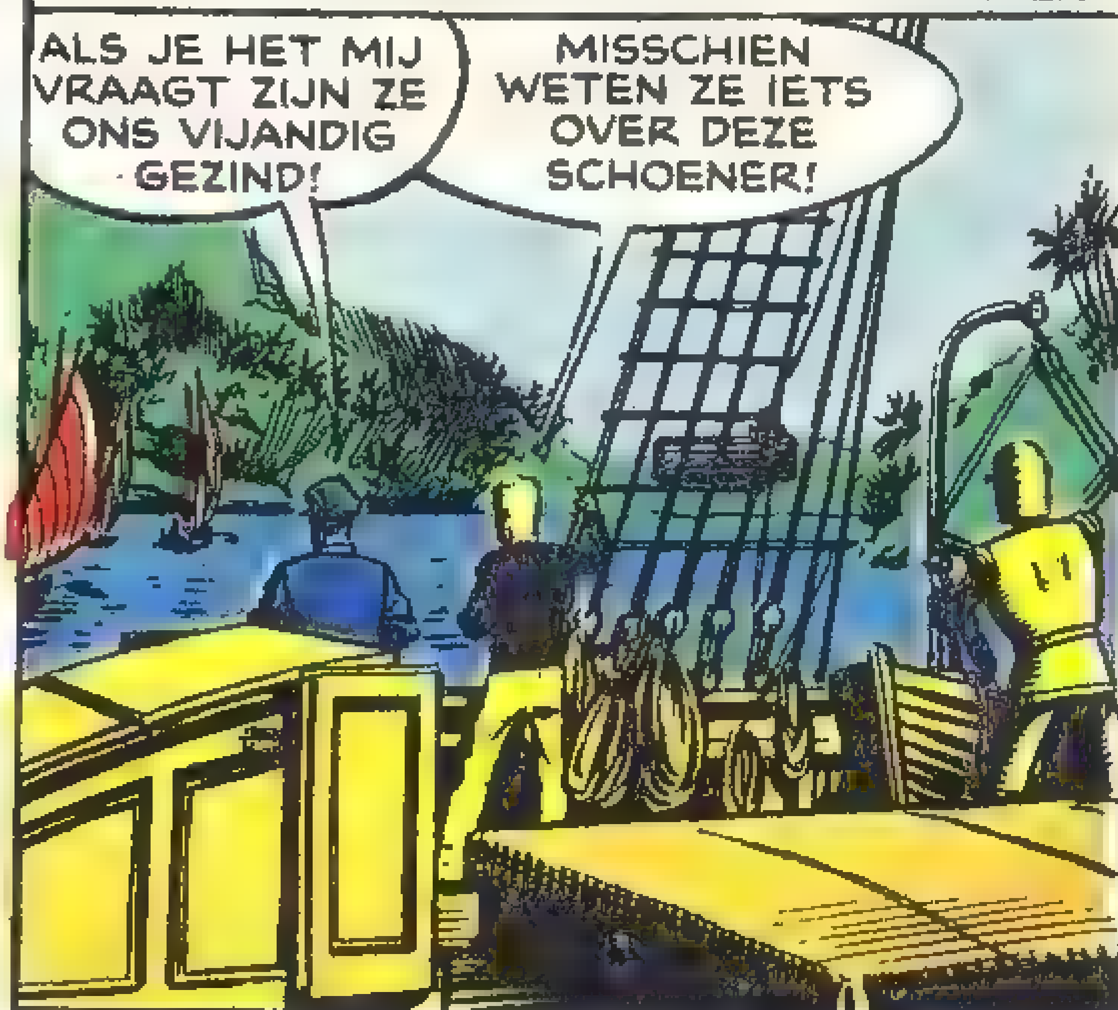

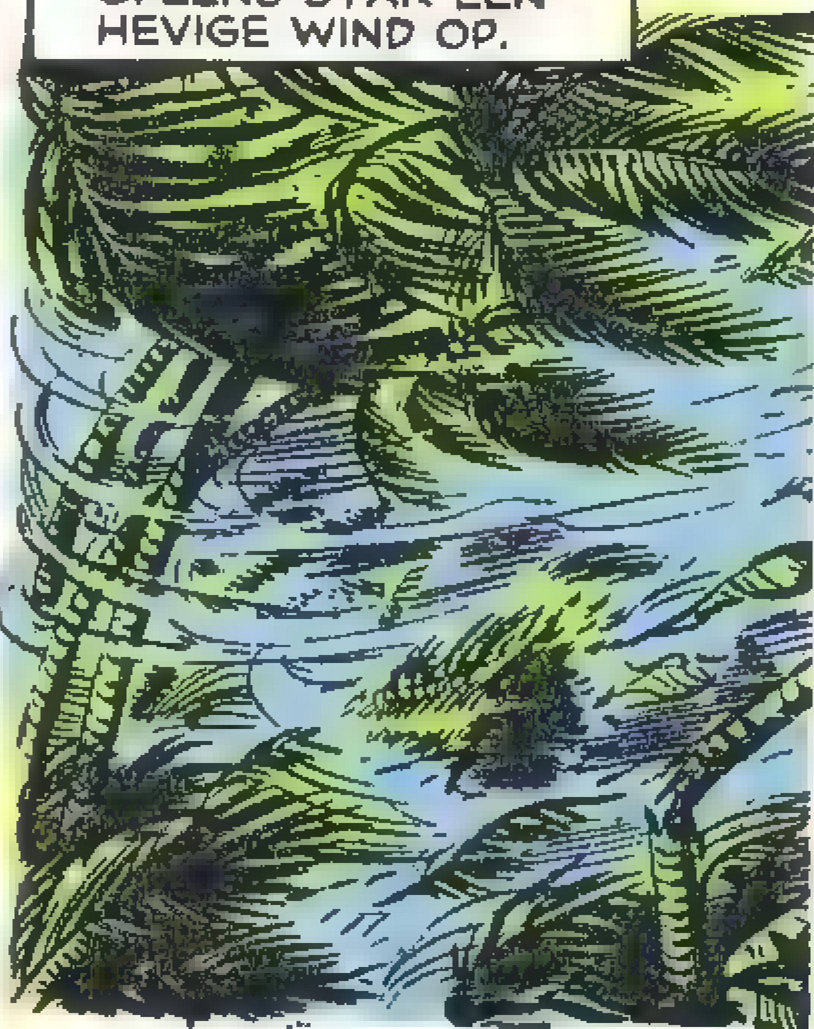

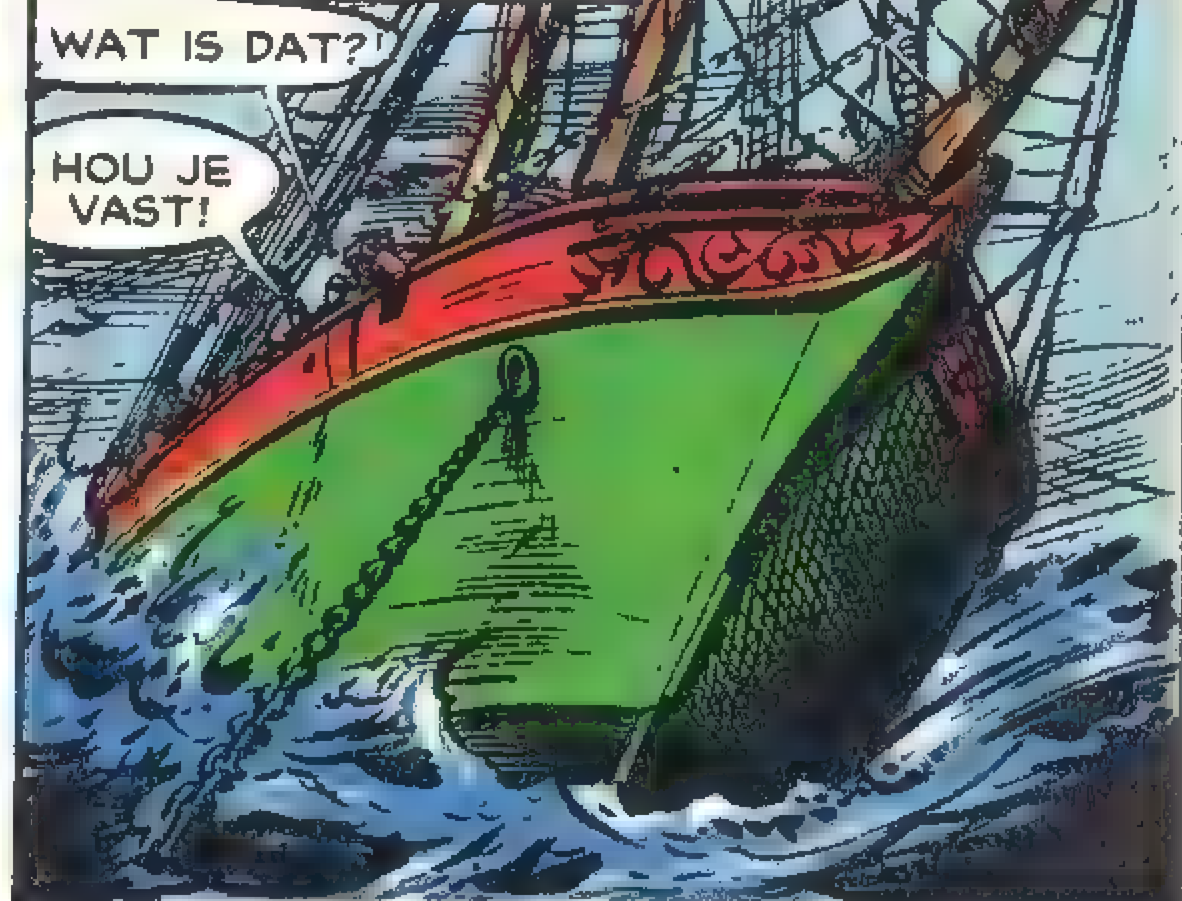

AL GAUW VOEREN DE INBOORLINGEN UIT.
ER IS EEN STALEN MAN AAN BOORD!
WAT ZOUDEN ZE WILLEN?

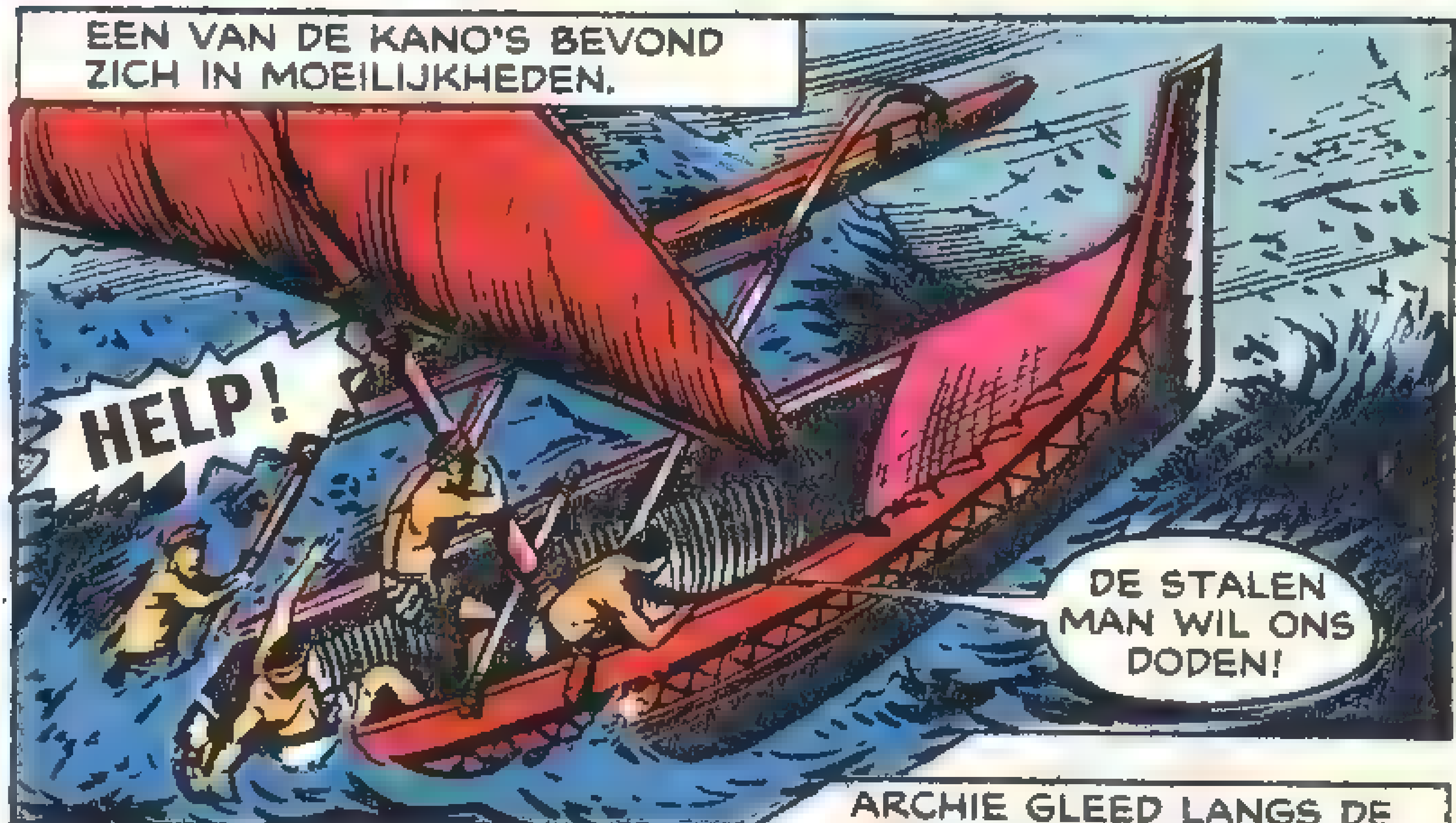

KEN EN TED ZAGEN DE BOOTJES NADEREN
ALS JE HET MIJ VRAAGT ZIJN ZE ONS VIJANDIG GEZIND!
MISSCHIEN WETEN ZE IETS OVER DEZE SCHOENER!

IN ELK GEVAL MOET IEMAND ER IETS VAN AF WETEN EN IK ZAL NIET RUSTEN VOOR IK DIE PERSOON GEVONDEN HEB!

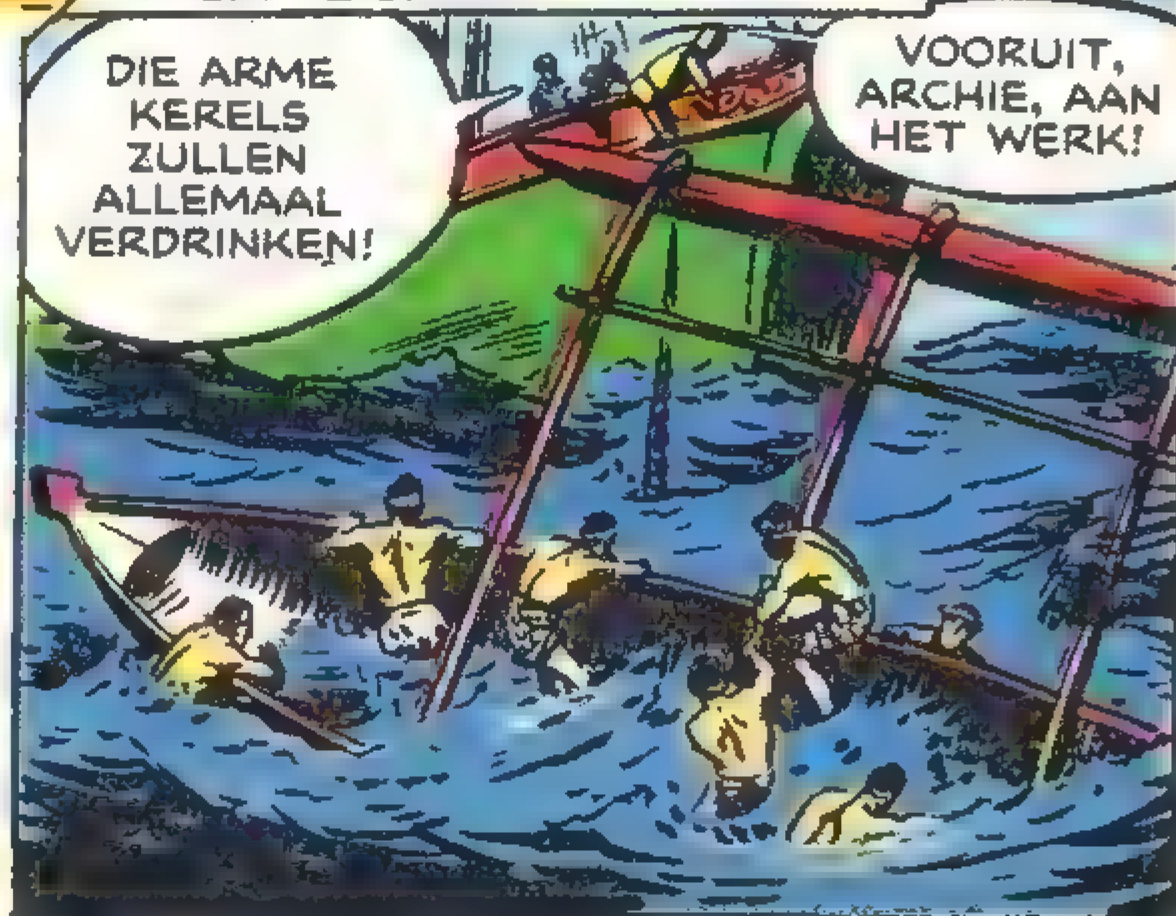

OPEENS STAK EEN HEVIGE WIND OP.

DE SCHOENER WERD HEEN EN WEER GESLINGERD.
WAT IS DAT?
HOU JE VAST!

DE WIND HIELD SLECHTS EVEN AAN.
DIT IS NIET NORMAAL! WAT ZIT HIERACHTER?
GEEN IDEE!

EEN VAN DE KANO'S BEVOND ZICH IN MOEILIJKHEDEN.
HELP!
DE STALEN MAN WIL ONS DODEN!

TED, ZE GEVEN ARCHIE DE SCHULD!
LIEVE HELP!

DE KANO STOND OP HET PUNT OM TE SLAAN.
DIE ARME KERELS ZULLEN ALLEMAAL VERDRINKEN!
VOORUIT, ARCHIE, AAN HET WERK!

ARCHIE GLEED LANGS DE ANKERKETTING OMLAAG.
ALLEEN ARCHIE KAN HEN NOG REDDEN!

Vervolg van bladzij 21

wat minder brandstof verbruiken dan. . ."

Don viel hem in de rede. „Om die uitvinding is het natuurlijk begonnen," zei hij opgewonden.

„Het lijkt er wel op," erkende Gregg. De jongens boomden nog geruime tijd door; meer dan een half uur verstreek en nog steeds was er geen bericht van Pinky. Weer kroop een half uur voorbij.

„Nou zullen we toch wat moeten doen," zei Don, terwijl hij overeind sprong en zenuwachtig de kamer op en neer liep. „Er is Pinky vast wat overkomen, anders had ie ons wel gebeld."

„Het is de vraag of hij in staat was ons te bellen," zei John kalm. „Als je iemand schaduwt, heb je niet altijd de kans een telefooncel in te duiken."

„Dat is wel zo. Maar toch vertrouw ik het niet."

„Zullen we de politie bellen?" opperde Gregg.

„Waarom Rob Robson niet," stelde John voor.

„Ja natuurlijk," stemde Don gretig in. „Rob is een prima speurder. Hij kan ons wel vertellen wat we moeten doen."

Gregg verliet de kamer om de detective te telefoneren. Vol spanning wachtten de anderen af. Enige ogenblikken later was de jongen terug.

„En. . ." vroeg Don, terwijl hij zijn vriend strak aankeek.

„Rob was er niet, maar zijn assistent Earl Davis komt ons zo halen."

„Halen?" vroeg Don verbaasd. „Waarom?"

Gregg schoof een lok haar, dat over zijn voorhoofd viel, ongeduldig naar achteren. „Rob is al een tijdje met deze zaak bezig, vertelde Earl me. Hij vond het beter dat wij Rob persoonlijk op de hoogte stellen van hetgeen wij ontdekt hebben. Maar ik kan niet zeggen dat hij bepaald vriendelijk was."

„Nou, het is nogal een gevaarlijke zaak en bovendien was hij bang dat Pinky alles bedorven had. Dat hij in de gaten was gelopen en dat die bende nu argwaan had gekregen."

„Pinky is anders handig genoeg."

Gregg haalde zijn schouders op. „Dat ben ik met je eens. Maar Earl dacht er anders over."

Nog binnen het kwartier kwam Earl Davis hen halen in zijn Chevrolet. Een paar minuten later stoof de zware wagen weg, de donkere avond in. . .

Met een schok kwam Pinky tot bewustzijn terug. Hij richtte zich half op, keek met verwilderde ogen om zich heen en mompelde verward: „Wat. . . wat. . . waar ben ik?. . ." Maar een stem die hij kende, een heel geruststellende stem zei: „Het is in orde, Pinky."

En tegelijk herkende de jongen in de donkere gedaante, die zich over hem heen boog, zijn neef Rob Robson. „Rob, ben jij het?!" vroeg hij haast ongelovig. „Maar hoe. . ."

„Stil, Pinky. Geen vragen. Ik moet er nou vandoor. En dadelijk! Jij blijft hier zolang. Begrepen?"

„Dat wel, maar. . ."

„Nee, je gaat niet mee. Daarvoor is het risico te groot."

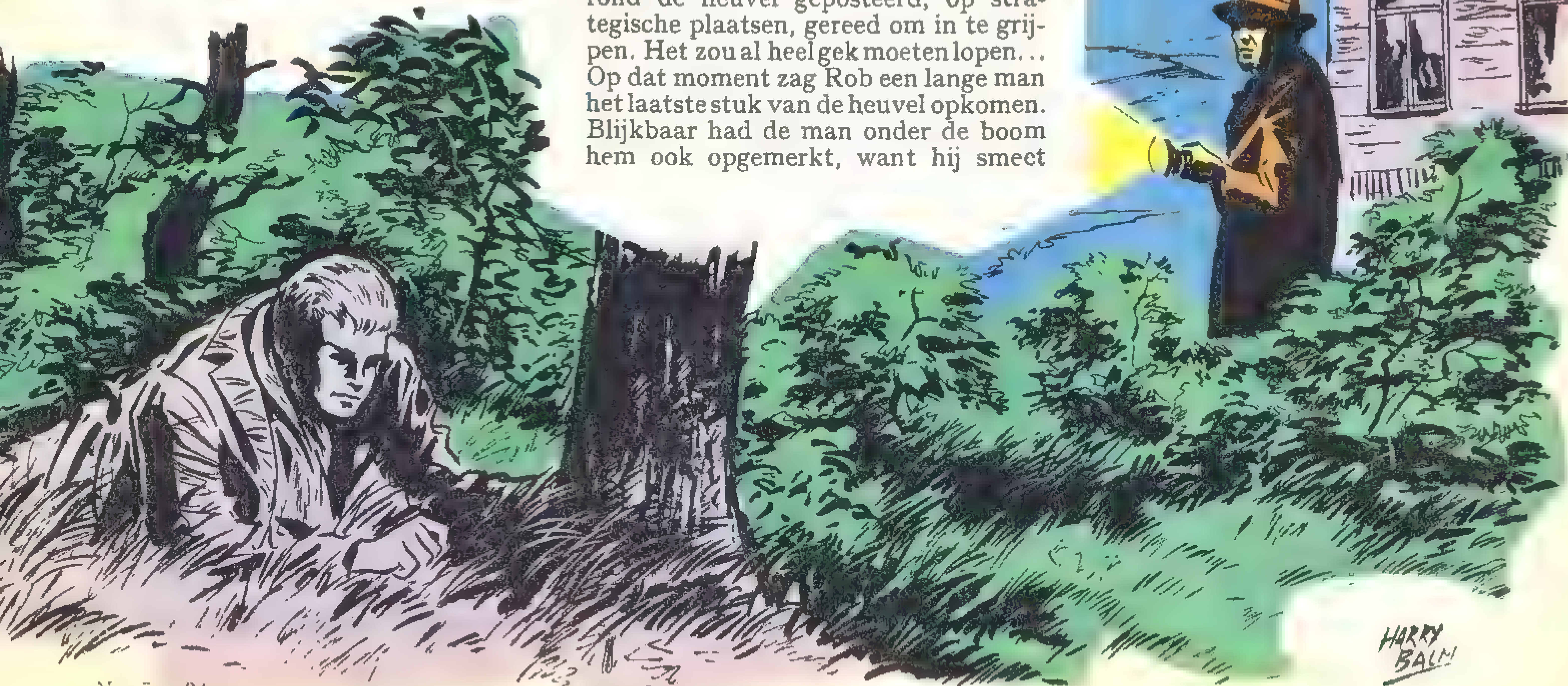
En de detective verdween, de jongen in een grote spanning achterlatend.

Meesterlijk, als een verkenner van een Indiaanse strijdgroep, sloop de speurder de heuvel op. Achter een bosje, niet ver van de top, liet hij zich vallen, onhoorbaar als een windzuchtje. Zijn ogen gericht op de man die met zijn rug tegen een boom geleund stond. Het lichtpuntje van zijn sigaret gunde hem een vage blik op zijn baard. Op dat ogenblik klonk de schorre jachtkreet van een uil. Rob hief zijn gezicht iets op en onwillekeurig klopte zijn hart sneller. Nu ging het spel weldra beginnen, want de kreet, geuit door een van zijn mannen, was het teken dat iemand de heuvel besteeg. En Rob moest zich al heel sterk vergissen, als die „iemand" niet de leider was van de bende, die hij al geruime tijd op het spoor probeerde te komen. Tien F.B.I.-mannen lagen rond de heuvel geposteerd, op strategische plaatsen, gereed om in te grijpen. Het zou al heel gek moeten lopen. . . Op dat moment zag Rob een lange man het laatste stuk van de heuvel opkomen. Blijkbaar had de man onder de boom hem ook opgemerkt, want hij smeet zijn sigaret weg en liep vlug op hem toe. Even later hadden ze elkaar bereikt, vlak bij een groep struiken, waarin twee van Robs agenten zich hadden verscholen. Een druk gesprek volgde. Robson grijnsde tevreden. Zijn mensen zouden niet veel moeite hebben het onderhoud af te luisteren. Hij wou eerst ingrijpen als die twee schurken hun zaken hadden afgewikkeld. Een halve minuut later was dit het geval. De lange man haalde zijn portefeuille te voorschijn en gaf een dik pak bankbiljetten aan de ander en vervolgens verhuisde diens in zeemleer gestoken pakje naar zijn zak. Met een korte groet wilden de kerels uiteengaan, maar op dat ogenblik dook eensklaps Rob Robson als een geest voor hun verschrikte ogen op.

„Wel, heren," sprak hij spottend, „het spijt mij u te moeten beroven van de illusie goede zaken te hebben gedaan."

De lange man herstelde zich het eerst van de schok. Met een hooghartig gebaar wendde hij zich tot

Roerloos stond de man daar. Alleen het licht van zijn lantaarn beschreef een halve cirkel.

de detective. „Wie ben je en wat wil je eigenlijk!"

„Mijn naam is Rob Robson en wat ik wil, zal u ongetwijfeld wel weten."

„Rob. . . Robson, de detective," stamelde de lange man en zijn gezicht verkleurde tot een vale tint.

Zijn metgezel besefte dat niet langer gewacht mocht worden met ingrijpen. Zijn hand schoot met de snelheid van een roofvogel naar zijn zak waar zijn Browning rustte. Maar nog sneller ontving hij van de detective een verlammende slag op zijn onderarm. En tegelijkertijd waren de schurken omringd door een aantal agenten van de F.B.I. met de revolver in aanslag. De lange man loosde een diepe zucht. Het spel was uit, begreep hij.

„Maar hoe is eigenlijk nou alles in zijn werk gegaan, Rob?" informeerde Pinky, terwijl hij zijn neef met bewonderende ogen aanstaarde.

De vier vrienden en de detective bevonden zich tezamen in een kamer van het politiebureau van Hodder.

Rob stak een pijp tabak op en begon aan zijn uitleg. „Het afgelopen halve jaar werden er verschillende belangrijke documenten over uitvindingen gestolen. De F.B.I. werd in de zaak gemengd en men kwam er al gauw achter dat dit gedaan werd door een bende die zich in dit werk had gespecialiseerd. Maar het was uiterst moeilijk een spoor te vinden. Wij besloten dan ook een valstrik uit te zetten. Heel voorzichtig werden hier en daar geruchten verspreid, dat een hoofdingenieur van Reckertons motorenfabriek een belangrijke uitvinding had gedaan."

„Dat is zeker die motorenfabriek waar Edward Gilbert werkt, de man die ik heb gevolgd, nietwaar?" zei Gregg.

„Precies. Maar om verder te gaan: de uitwerking van die geruchten had succes. Al spoedig vervoegde Edward Gilbert zich aan Reckertons motorenfabriek voor een betrekking als ingenieur. Hij werd te woord gestaan door een agent van de F.B.I., maar dat wist Gilbert natuurlijk niet. Deze herkende hem onmiddellijk, want Gilberts uiterlijk kwam tot in de kleinste details overeen met de beschrijving, die hij had gekregen van een man die slechts korte tijd had gewerkt in alle fabrieken waar documenten over uitvindingen waren verdwenen. Alleen luidde zijn naam telkens anders. Dank zij de medewerking van Reckertons directie konden wij het spel spelen, zoals wij deden. Gilbert werd aangenomen. Ieder van zijn bewegingen werd gevolgd. Wij lieten hem zijn gang gaan toen hij inbrak en de papieren fotografeerde, die betrekking hadden op de zogenaamde uitvinding. Overigens zagen die documenten er heel betrouwbaar uit. Daarvoor had de hoofdingenieur gezorgd. Eerst een grondig onderzoek zou aan het licht brengen dat er heel weinig van deugde."

„Dat was natuurlijk gedaan om te zorgen dat Gilbert geen argwaan zou krijgen," zei Gregg met schitterende ogen.

„Juist. En verder was het een kwestie van opletten en de schurk volgen. Nou, jullie weten alles van die verwisseling van jassen in dat café, hè?"

„Maar waarom ging dat op zo'n geheimzinnige manier?" vroeg John.

„De bendeleider vond dat veiliger. In de wereld van spionage wordt zo iets wel meer toegepast. Maar jullie hebben in ieder geval wel getoond," voegde Rob er met een grijns aan toe, „dat die truc bij jullie niet opgaat."

„Wat ik weleens zou willen weten," zei Pinky, terwijl hij wraaklustig in het rond keek, „is, wie mij die klap heeft verkocht."

Rob grinnikte. „Een F.B.I.-agent hield jou voor een verdachte figuur. Je eigen schuld. Dan moet je maar niet altijd je nieuwsgierige neus in zaken steken die je niets aangaan."

En daarmee kon Pinky het doen.

Wie puzzelt er mee?

ZOEK-DE-LETTER

ZEE ....ACHT
KAR.......VAAN
VLO ......DER
VER ....RIET
CENT ....AAL
KAP ......TAAL
BES ....UIT

Je ziet hier twee rijen kleine woorden staan. Nu is de opgave om er allemaal grote woorden van te maken door er één letter tussenin te zetten. Omschrijvingen heb je niet nodig, omdat je telkens maar op één manier een goed woord kunt maken. Dus maar net zolang proberen tot het lukt. De ingevulde letters moeten, als je klaar bent, van boven naar beneden gelezen een dierenaam vormen.

DIERENPUZZEL

BARK
EER
DALEN
TAK
STREEK
MAAL

Dit zijn zes woorden, waarvan je stuk voor stuk andere woorden moet maken door de letters in een andere volgorde te zetten. Het zijn dus allemaal anagrammen, zoals dat heet. En nu moet je weten, dat er zes dierenamen te voorschijn moeten komen. De eerste letters van de gevonden namen vormen dan van boven naar beneden ook nog de naam van een dier.

OPLOSSING VISITEKAARTJE

van Erick v. d. Belt
in Coevorden:

OOM

OPLOSSING RAADSEL

TEKENLERAAR

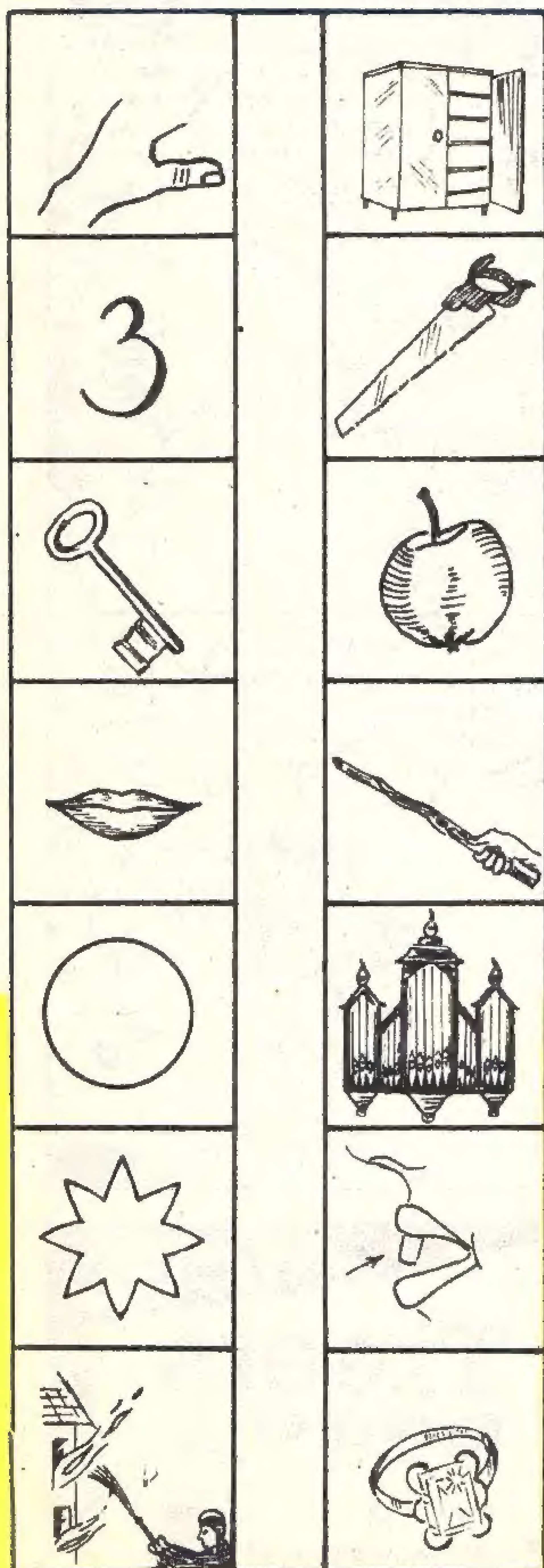
VER-PUZZEL

In dit vierkant ga je de zes hieronder gevraagde woorden invullen. Elk woord bevat de letters VER, die telkens een plaatsje verspringen.

1 V E R . . . . .
2 . V E R . . . .
3 . . V E R . . .
4 . . . V E R . .
5 . . . . V E R .
6 . . . . . V E R

1 Brein
2 Onmatigheid
3 Snoepgoed dat van kleur wisselt
4 Lijfeigenschap
5 Mengsel van kleurstof en lijnolie
6 Piraat

WAT HOORT BIJ ELKAAR?

Om deze puzzel op te lossen ga je om te beginnen uitzoeken wat deze 14 tekeningetjes voorstellen. De gevonden woorden van de eerste rij schrijf je achter elkaar op. Dan ga je uitvissen waarachter de overgebleven zeven woorden moeten komen te staan, want het moeten tenslotte allemaal grote woorden worden. Het gaat er dus om welke woorden bij elkaar horen. Als je klaar bent, moeten de eerste letters van de toegevoegde woorden van boven naar beneden gelezen ook een woord vormen. Het is de naam van een heel eenvoudige matras.

OPLOSSING KRUISWOORDPUZZEL

C		E	E	N	D		Z	W	IJ	N
E		V		O		H	O	E		
N	E	E		O	P	E	N	I	N	G
T	I	N		T	A	M				E
	K	A	T		S		G	E	E	L
S		A	A	N		O	U	D		D
P	A	R	K		B		L	E	L	
A				H	E	G		L	E	S
R	O	L	L	A	D	E		M	I	N
		A	A	K		I		A		E
N	E	S	T		E	T	E	N		L

Dagboek *van de geschiedenis*

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

14 FEBRUARI 1797 WERD DE BEKENDE ENGELSE ONTDEKKINGSREIZIGER JAMES COOK DOOR INLANDERS VAN EEN ZUIDZEE-EILAND VERMOORD. COOK ONTDEKTE OP EEN VAN ZIJN REIZEN DAT ER ZICH IN DE STILLE OCEAAN GEEN VASTELAND BEVINDT. HIJ IS OOK BEKEND ALS ONDERZOEKER VAN DE STERREN EN ALS MAKER VAN KAARTEN VAN NIEUW ONTDEKTE GEBIEDEN. HIJ WIST ALS EERSTE DOELTREFFENDE MAATREGELEN TE NEMEN TEGEN SCHEURBUIK, EEN ERNSTIGE ZIEKTE, DIE ONTSTAAT DOOR HET GEMIS AAN VERS VOEDSEL.

13 FEBRUARI 1960 LIET FRANKRIJK ZIJN EERSTE ATOOMBOM ONTPLOFFEN. HIERMEE VOEGDE DIT LAND ZICH BIJ DE GROTE ATOOMMACHTEN AMERIKA, RUSLAND EN ENGELAND. HET REUZENRIJK CHINA IS HARD OP WEG OM HET VIJFDE ATOOMLAND TE WORDEN.

14 FEBRUARI 1942 LIEPEN DRIE JONGENS ALS EERSTEN DOOR DE NIEUWE MAASTUNNEL IN ROTTERDAM. DE OPENING MOCHT VAN DE DUITSE BEZETTERS GEEN FEESTELIJK KARAKTER HEBBEN

16 FEBRUARI 1963 STOOTTE HET NEDERLANDSE PASSAGIERSSCHIP **MAASDAM** BIJ ZWARE MIST VOOR DE DUITSE KUST OP EEN ONDER WATER LIGGEND SCHEEPSWRAK. OMDAT HET SCHIP SLAGZIJ MAAKTE EN WATER NAAR BINNEN KREEG, BEVAL DE KAPITEIN DE PASSAGIERS VAN BOORD TE GAAN. HET ONGELUK GEBEURDE, DOORDAT EEN BOEI NIET OP ZIJN PLAATS LAG. HET SCHIP KREEG EEN GAT VAN TACHTIG VIERKANTE METER IN DE ROMP

15 FEBRUARI 1961 KWAMEN BIJ EEN ONGELUK MET EEN BOEING-707 STRAALVERKEERSVLIEGTUIG VAN DE SABENA DRIEËNZEVENTIG MENSEN OM HET LEVEN.

16 FEBRUARI 1959 BRAKEN ER IN HET BELGISCHE KOLENCENTRUM DE BORINAGE HEFTIGE ONLUSTEN UIT ALS PROTEST TEGEN HET SLUITEN VAN ENIGE KOLENMIJNEN.

17 FEBRUARI 1673 STIERF DE FRANSE BLIJSPELDICHTER MOLIÈRE. ZIJN STUKKEN WORDEN NOG STEEDS MET SUCCES OPGEVOERD. ZIJN PORTRET SIERT NU DE FRANSE BANKBILJETTEN VAN VIJFHONDERD (NIEUWE) FRANKEN.

18 FEBRUARI 1944 VOERDE DE ENGELSE LUCHTMACHT MET MOSQUITO-JACHTBOMMENWERPERS EEN AANVAL UIT OP DE GEVANGENIS VAN DE FRANSE STAD AMIENS. IN DEZE GEVANGENIS BEVONDEN ZICH RUIM ZEVENHONDERD GEVANGENEN VAN DE DUITSE VEILIGHEIDSPOLITIE, DE GESTAPO. DE MEESTEN VAN HEN WAREN VOORAANSTAANDE FIGUREN UIT HET ONDERGRONDS VERZET DIE TER DOOD VEROORDEELD WAREN. DE BOMMENWERPERS GOOIDEN DE GEBOUWEN VAN DE BEWAKERS, DIE OP DAT OGENBLIK NET ZATEN TE ETEN, PLAT EN MAAKTEN GROTE GATEN IN DE GEVANGENISMUREN. TWEEHONDERD GEVANGENEN WISTEN TE ONTKOMEN.

17 FEBRUARI 1962 WERDEN DE DUITSE NOORDZEEKUST EN HET NEDERLANDSE EILAND SCHIERMONNIKOOG GETEISTERD DOOR EEN ZWARE STORM, DIE HET WATER HOOG OPSTUWDE. EEN VOORSTAD VAN HAMBURG WERD GETROFFEN DOOR EEN OVERSTROMING, DIE TWEEHONDERD DODEN EISTE.

19 FEBRUARI 1861 WERD IN RUSLAND DE LIJFEIGENSCHAP AFGESCHAFT. IN HET LAND WAREN VEEL GROOTGRONDBEZITTERS. DE BOEREN DIE OP HUN LANDGOEDEREN WERKTEN WAREN TEGELIJKERTIJD HUN SLAVEN.

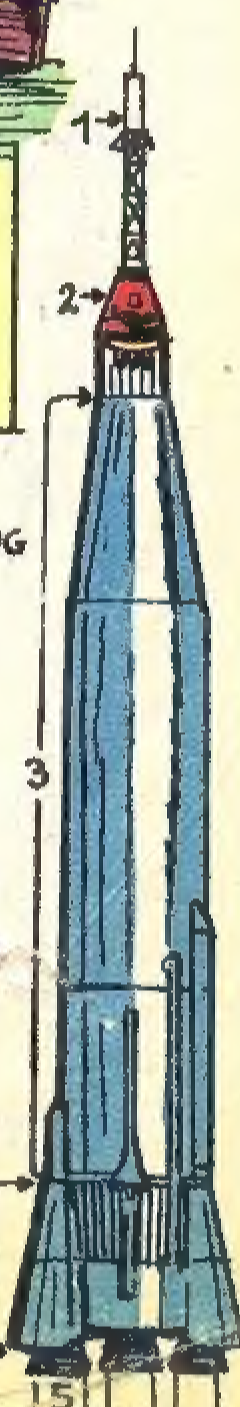

16 FEBRUARI 1963 WERD HET AMSTERDAMSE MODEPALEIS VAN C & A DOOR BRAND VOLLEDIG VERWOEST. DE SCHADE BEDROEG VIJFTIEN MILJOEN GULDEN.

18 FEBRUARI 1964 VIERT PRINSES CHRISTINE HAAR ZEVENTIENDE VERJAARDAG.

ATLASRAKET 35 METER HOOG

1 ONTSNAPPINGSRAKET IN GEVAL VAN STORING TIJDENS DE START
2 MERCURY-RUIMTECABINE
3 TWEEDE TRAP
4 EERSTE TRAP
5 DRIE MOTOREN

20 FEBRUARI 1962 MAAKTE JOHN HERSCHEL GLENN IN EEN MERCURY-RUIMTECABINE DE EERSTE AMERIKAANSE RUIMTEVLUCHT OM DE AARDE. NA DRIE OMWENTELINGEN MAAKTE HIJ EEN GESLAAGDE LANDING IN DE STILLE OCEAAN. MET HELIKOPTERS WERDEN GLENN EN ZIJN CABINE UIT HET WATER GEVIST EN NAAR EEN VLIEGDEKSCHIP GEBRACHT.

BULTERS

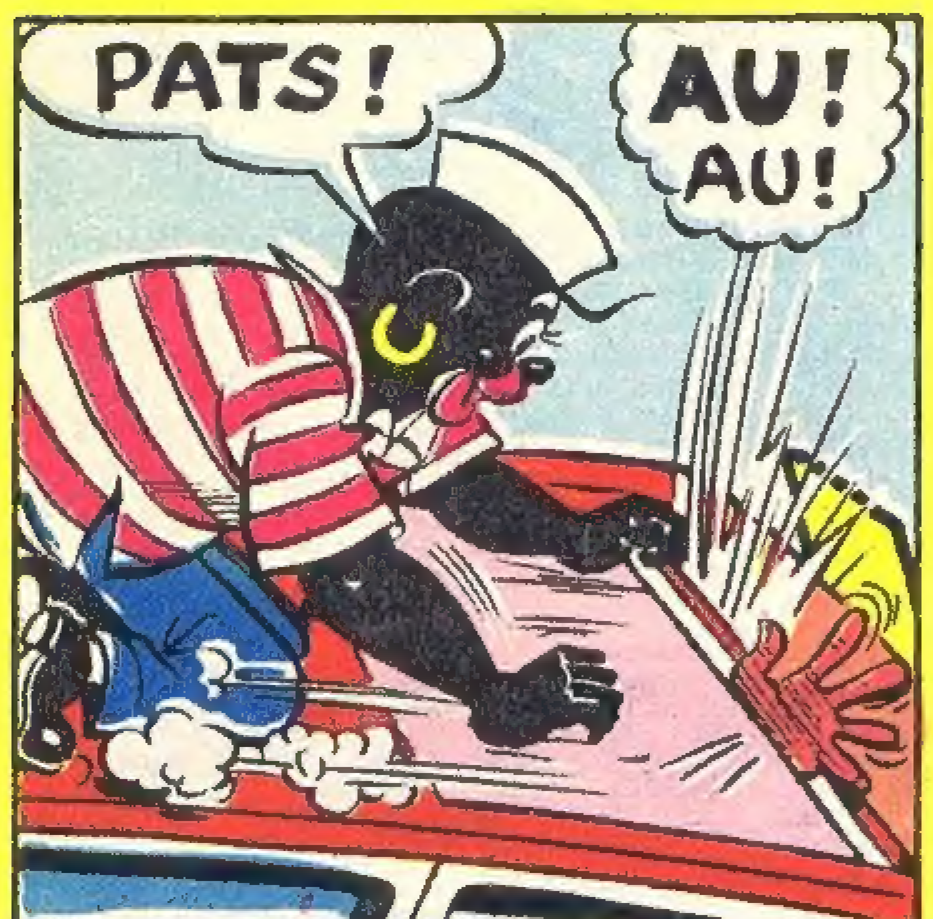

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Bij betaling per giro 5970, ten name van N.V. Drukkerij De Spaarnestad, a.u.b. vermelden: Abonnement Sjors.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.